

ISSUED ON: 7-6-58

Vol. XIII
No. 1

13th March, 1958
(Thursday)

ANDHRA PRADESH LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

Part II—Proceedings other than Questions and Answers

CONTENTS

	PAGES
Calling attention to matters of urgent Public Importance :	
Police firing on Lambadis of Gopannapeta 	1-2
Business of the House 	3-3
Budget - Demands for Grants	
Demand No. XXVII — Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc.,	
—Rs. 2,39,16,100 — Passed 	4-83

NOTE:— * At the commencement of the speech denotes confirmation from the members not received in time.

OFFICIAL REPORT

12nd Day of the Sixth Session of
the Andhra Pradesh Legislative Assembly

ANDHRA PRADESH LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

Thursday, the 13th March 1958.

The House met at Half Past Eight of the Clock

[Mr. Speaker in the Chair]

QUESTIONS AND ANSWERS

(See Part I)

CALLING ATTENTION TO MATTERS OF URGENT
PUBLIC IMPORTANCE : POLICE FIRING ON LAMBADIS
OF GOPANNAPETA

శ్రీ వి. శ్రీరామమూర్తి (విజయగిరం) - అధ్యక్షా! మహాబూజ్ నగర్ జిల్లా పోలీస్ థానాలో లంబాడిలపై Police firing జరిగింది దీనివల్ల సుమారు 12 మంది నీచ్రవ్యమైన గాయాలు పొగిలాయి. ఇంకా Jurisdiction లేని Police S.I. పోలీస్ గాంబూలు ఈ ప్రాంతంలోనే కాకుండా, నాగరికులు ఉన్న ప్రతి ప్రాంతం లోనూ ప్ర అణత్యక్తిని కలుగజేస్తున్నాయి. దీనికి కారణ మేమిటి? ఎక్కడో దొంగల బందోబంతు జరిగినట్లుంటే పట్టుకొనడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. వెనుక నడిన గిరిగిరిలకు వెందిన పేదవారిపై ఈ రోమైన దొంగతనం అపాదింపడ ముగిసి పోయిందినుం వస్తున్న పాత రాయలుగానికి సంబంధించిన మనస్తత్వానిది Rude Investigation method. లంబాడిలలో దొంగ వున్నాడేమోనని Investigation గు పెళ్ళాగు వెళ్లి వెంటనే కాల్పులు జరిపారు. మనకు స్వాతంత్ర్యము వచ్చిన ఏడువార ప్రజల ప్రాణాలకు విలువ లేకుండా పోయింది. కాల్పులు జరిగినట్లు తక్షణమే enquiry చేయించాలి రరువాత దానిని శాసన గణముందుకుండా ప్రవేశపెట్టాలని కోరుకున్నాను.

మిస్టర్ స్పీకర్:-పమి జరిగిందని అడగండి, lecture అక్కరలేదు.

[13th March 1958

BUDGET — DEMANDS FOR GRANTS

Demand No. XXVII — WELFARE OF SCHEDULED TRIBES, CASTES, ETC. — Rs. 2,39,16,100.

THE MINISTER FOR SOCIAL WELFARE AND INDUSTRIES (SRI D. SANJIVAYYA) : Sir, On the recommendation of the Governor, I beg to move :

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,39,16,100 under Demand No. XXVII—Welfare of Scheduled Tribes, Castes, etc.”.

MR. SPEAKER : Motion moved.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:- అధ్యక్షా! ఈ బిల్ వద్దకు ప్రతిపాదిస్తూ కొన్ని విషయాలు చెప్పదలచుకున్నాను. ఈ బిల్ల క్రింద ఖర్చు అయ్యే కొన్ని అంశాల హరిజనుల, గిరిజనుల, విముక్తి పురుషుల, ముసలైన వారి సేవల ఖర్చు కాబడుచుంది.

విద్యా విషయకంగా, వెనుకబడినవారిని విద్యావంతులుగా తీసికట్టేటట్లు, వారు, విజ్ఞానాన్ని సంపాదించుకొని, ఆలోచనాన్ని సంపాదించుకొని పాఠశాలల్లోని వారే బాగుపరచుకొనే లక్ష్యాలను పెట్టుకొని ప్రభుత్వ ప్రణాళి ఉన్నది. అందుకనే వారి విద్యకొరకు పోషించు ఖర్చు చేస్తున్నాము. వాళ్ళ పాఠశాలల్లో, లేక కళాశాలల్లో చదువుతున్న సందర్భాల్లో వారికి వాళ్ళ వలసిన అవసరాలేదు. వారికి విద్యార్థి అవసరాలు పెట్టుకొన్నాము. అలా కాకుండా, కొంతమంది నిరుపేదలైనవారూ, పట్టణాలకు వచ్చి విద్యను అభ్యసించదలచుకుంటే, వారు, అక్కడ ఉండిపోతే, వారి విద్యార్థి వసతి గృహాలు ఏర్పాటుచెయ్యబడ్డాయి. ఆంధ్ర ప్రాంతంలో చాలాటి గృహాలు దాదాపు 100 ఉన్నాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్ పర్వత ప్రాంతాలలో చాలా మంది ఉన్నాయి. ఇప్పుడు అవి 50 వరకు పెరిగాయి. సూరసంగా, గత సంవత్సరం తెలంగాణ ప్రాంతంలో 25 కొత్త Hostels ఏర్పాటుచేయబడ్డాయి. ఎంతోమంది పెద్దలను, శాసనసభ్యులను, సంఘసేవాపరమైనవారిని ఉంచుకొని, ఈ ప్రాంతంలో Hostels చాలా తక్కువగా ఉన్నాయి కాబట్టి ఎక్కడ పీటలే అక్కడ ఈ Hostels ను ఏర్పాటుచెయ్యబడినవి ప్రాప్తించాయి. దాని ప్రభుత్వము తగిన ధన సహాయము చేస్తుందని మనవిచేసాను. ఆ ప్రకారంగా చాలామంది పెద్దలు అక్కడక్కడ hostels ఏర్పాటుచేశారు. ముఖ్యంగా ఆదివర్ణాలలోనూ ఇక్కడ hostels లేవు. ఒకసారి వరంగల్ కు వెళ్ళినప్పుడు ఈ విషయాన్ని గురించి, కనకరత్నమ్మగారితో ఆలోచించడం తటస్థమైంది. వారు వెంటనే

13th March 1958]

అక్కడ ఒక girls' hostel ను ఏర్పాటుచేశారు. ఇంకా ఎటువంటి hostels ను ఏర్పాటుచేయడాని అవ్వకపోయినందున, రెడీతర సానసస్యరాండ్రు ప్రయత్నం చేస్తారని విన్నవించాను.

సాధారణంగా, పాఠశాలలు పెద్ద చదువులు చదివి, పెద్ద ఉద్యోగాలు సంపాదించుకుని ఉన్నవాళ్ళ, వీరి విద్యారాని హరిజన చారికలను పెళ్ళిచేసుకొనక, పెళ్ళిచేసుకుంటే, ఈ సమస్యలో సహజంగా చేసుకోవడం జరుగుతున్నది. అందువల్ల పాఠశాలలు బాగా వదులుగా ఉంటున్నాయి, వారు కూడా విజ్ఞాన పంపిణీ, పాఠశాల పాఠ్య విభాగాలు చేసుకుంటే, పాఠ్య పాఠశాలకు తుల్యం కాలు అవుతుంది. అందువల్ల అటువంటి ప్రయత్నం చేయాలని సూచించాను. అందుకే, ఈ hostels గురించి కొన్ని విమర్శలు చెలరేగుతున్నాయి. పాఠశాలలో సహజంగా hostels ఉంటున్నాయి, ఇవన్నీ ప్రభుత్వం పాలనలో ఉంటే అది అంతమంది అంటున్నారు. దీని విషయంలో Planning Commission వారు, కేంద్ర ప్రభుత్వం వారు చెప్పి ప్రధాన సూత్రం ఏమంటే, ప్రభుత్వం పాఠశాలలో ప్రభుత్వంలో సిద్ధంగా ఉన్న అనుసరించి, ఇటువంటి, చిన్న చిన్న సంస్థలను నడిపే బాధ్యత, అన్ని ఇతర సంస్థలలో, లేక కొంతమంది వ్యక్తులలో, అప్పజెప్పాలని, ఆ బాధ్యతలు ప్రభుత్వం వహించకూడదని వారు అంటున్నారు. అందువల్ల సాధ్యమైనంతవరకు, వీటిని, ఏ హరిజన సేవా సంఘానికో, ఏ కార్యకర్త సంఘానికో, విద్యార్థి సంఘానికో, లేక సాంఘిక సేవా సమాజానికో అప్పజెప్పాలి. లేక దీనిని ఏ వ్యక్తులైనా క్రద్ధవహించి నడవడానికి, ఉద్యోగులుగా ఉన్నట్లుగా, ఆ వ్యక్తులకే అప్పగించడం మంచిదని అభిప్రాయపడుతున్నాను. ఈ రంగం నడవబడనప్పుడు ఒక్కొక్క విద్యార్థికి నెలకు 15 రూపాయలు ఇస్తున్నారు. దీనిని ప్రభుత్వం నడిపించవలసివచ్చినప్పుడు ప్రతి విద్యార్థి మీద రూ. 25/-, రూ. 30/- సాయలవరకు ఖర్చు అవుతుంది. ప్రభుత్వం నడిపినందువల్ల విశేషంగా లాభం ఉండదు. కొన్నిచోట్ల కొంతమంది ఈ hostels ను సరిగా నడపడంలేదు. ఒక రిజర్వు అలాగ చేస్తున్నందువల్ల, అందరూ ఆ విధంగానే చేస్తున్నారని అనుకోవడం ఛావ్యం కాదు.

స్కూలులో ఒక హరిజన హోస్టల్ ఉన్నది. అందులో 575 మంది పిల్లలు చదువుకుంటున్నారు. దానిని పట్టాభి రామారెడ్డిగారు నడిపిస్తూ ఉన్నారు. దానికి ప్రభుత్వం ఇచ్చే డబ్బు కాకుండా, వారు స్వంతంగా ఎంతో ఖర్చుపెట్టి చక్కగా ఆ పిల్లలను చికిత్సాస్తున్నారు. అంతేకాకుండా, విద్యార్థి చదువు పూర్తి అయిన తరువాత ఉద్యోగము అందజేస్తే, అతను ఎక్కడా ఉండడానికి బిలులేనప్పుడు అతనిని hostel లోనే ఉంచుకొని, వాని వసతులు కల్పించి, ఉద్యోగం సంపాదించే విషయంలో అతని, అన్నివిధాలా సహాయపడి, ఆ సందర్భంగా ఏ మోదా

[13th March 1958]

బాదుకో, బెంగళూరుకో, పోవలసివచ్చినప్పుడు, అదని Rail charges పట్ల భరిస్తున్నారు. ఈ విధమైన దేశ సేవాపరాయణులు చాలామంది ఉన్నారు. వంటప్పుడు ఈ hostels అన్ని ప్రస్తుతం లిమిటేషన్ నడిపించాలంటూ నిపుణులూ, ఎక్కడైన సరిగ్గా నడిపకుండా ఉన్నట్లుంటే వాటిని ముగ్గురు నిమిషావడం న్యాయంగా ఉంటుంది.

వీటి సందర్భములో ఒక్కొక్క hostel కు “Individual Boarding Grants” అని ఇస్తున్నాము. ఎంతమంది పిల్లలు ఉంటే, అంత grant అని specify చేస్తున్నాము. ఇంకొక ముందు “Lumpsum boarding grants” ఇచ్చేవాళ్లము. ఏ individual ఇన్స్టిట్యూట్లో specify చేయకుండా ఇచ్చేవాళ్లము. ఇదే విధంగా ఉంటే బాగుంటుందని ప్రాధాన్యత పెంచుకుంటున్నాం. Hostel manager లు కూడా దీనిని అనుకూలంగానే స్వీకరిస్తారు. వీరిపట్ల ఈ సంవత్సరం June మాసంలోనో ఎప్పుడో hostels పొందుతుంటే అప్పుడు ఈ individual boarding grants అనేది Lump sum boarding grants ఇవ్వడం మంచిది, నిర్ణయం స్వరలోనే పుడుతుందనే ఆశిస్తున్నది.

ముఖ్యంగా ఆడపిల్లల hostels ఉన్నప్పుడు మాత్రం ఏ matron ఉంటుంది. B.A., B.Ed. చదివిన ఆవిడిగా ఉంటే బాగుంటుంది. Ananthapur లో ఒక ఆడ పిల్లల hostel ఉన్నది. ఆ hostel లకు ప్రస్తుతం ఏర్పాటు చేసిన మాటా మాటా నిపుణులు చేస్తున్నారని, అక్కడ ఒక B.A., B.Ed. చదువుతున్నవారిని, wardenగా చేస్తే పిల్లల క్రమశిక్షణ, ఇతర వ్యవహారాలు చూస్తూ, చదువుల విషయాలలో పిల్లలకు ఉత్తమ సందేశాలు పేరుస్తూ ఉంటారని, అందువల్ల అక్కడ ఒక B.A., B.Ed. ని వారు ఏర్పాటు చేయాలని, రుక్మిణమ్మగారి సలహా ఇచ్చారు. ఆ సలహాను మన్నించి వెంటనే ఆ hostel కు ఒక B.A., B.Ed. ని Matronగా నియమించడం జరిగింది. ఇటువంటి విషయాలు చాలా ఉన్నాయి. వీటిని సక్రమంగా నడిపించాలి అనే ఉద్దేశ్యం ప్రభుత్వానికి ఉన్నది.

ఆంధ్రప్రాంతంలో కొన్ని Backward Classes Hostels ఉన్నాయి. మామూలుగా వారికి పిల్లలకు ఇచ్చినట్లు వారికి కూడా 15/- రూపాయలు చొప్పున ఇస్తున్నాము. ఈ తెలంగాణా ప్రాంతంలో ఉన్న backward classes, hostels లో మాత్రం ఒక చిన్న లోపం ఉన్నది. ఇక్కడ తెలుగు మాత్రం hostels ఉన్నాయి Gawda hostel & Padmashali hostel. ఈ రెండింటినీ చూచాము. వారితో మాట్లాడినప్పుడు, వారికి విశేషంగా ధన సంహారం అభించడం లేదని వారు అన్నారు. Gawda hostel లో దాదాపు 10, 11 మంది పిల్లలు ఉన్నారు. వాళ్ళకు 500/- రూ. ప్రభుత్వం నుంచి grant వస్తుంది అన్నారు. సాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఆంధ్ర ప్రాంతంలో rules, తెలంగాణా ప్రాంతంలో ఆమలుపరచాలని

13th March 1958]

అనుబంధపుడు, ఆంధ్రలోవలె ఇక్కడకూడ 15/- రూ. చొప్పున ఎందుకు ఇవ్వడం లేదో, Director గారిగో మాట్లాడుచానని చెప్పాను. కాని విచారిస్తే తెలిసిన విషయం ఏమంటే, Boarders నుంచి Hostel Managers కొంత డబ్బు వసూలు చేస్తున్నారు కాబట్టి, Social Welfare Department వారు ఏ విధమైనటువంటి సహాయము చెయ్యడానికి వీలులేదని తెలిసింది.

కావున వారికి నేను మనవిచేసింది ఏమంటే, paying capacity ఉన్న boarders గర్గరనుంచి డబ్బు తీసుకోవచ్చు. కాని, ఎవరైతే చాలా బీదవారుగా ఉన్నారో, అట్టివారిని తనివెంటగా చేర్చుకొండి; వాళ్ళు సోనవనశులుకల్పించండి; అలాంటివాళ్ళు ఎంతమంది ఉన్నారో, ఈ List ప్రాసెస్ చేసి వారికి 15/- రూ. చొప్పున grant ఇస్తామని మనవిచేస్తున్నాను. గవర్నమెంట్ ప్రభుత్వం ఇచ్చే ధన సహాయం వారు తిరిగి అందుకోరని ఆశిస్తున్నాను.

ఈ స్కాలర్ షిప్పుల సంగతి. హరిజనుల పిల్లలకు సంబంధించినంత వరకు మెట్రోపాలిటన్ వరకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే వారికి స్కాలర్ షిప్పుల నిస్తున్నది. సుబ్రహ్మణ్యం గారు వారం ఇంటికి రూ. 10/- గాని, ప్రీయూనివర్సిటీ గాని, బి.ఏ. గాని, మెడిసిన్, ఇంజనీరింగ్ వంటి వృత్తికళాశాలలకు గాని భారత ప్రభుత్వం వారి స్కాలర్ షిప్పులు యిస్తున్నారు. అది చాలా నవ్వంగా జరుగుతున్నది. హరి జనుల పిల్లలకు సంబంధించినంత వరకు ఎవరికి స్కాలర్ షిప్పు రాలేదని చెప్పడానికే అవకాశంలేదు. అందరికీ స్కాలర్ షిప్పులు వచ్చివుంటాయి. ఎవరికైనా కాకుండా ఉంటే, వారు నకాలంలో దరఖాస్తు పంపకుండాడం వల్లనో, వయస్సు పరిమితి ఎక్కువగా వుండడం చేతనో, ఏదో లోపమువలన రాకపోయి వుండవచ్చును గాని సకాలంలో అర్జీ పెట్టుకొని, అన్ని పరతులకు కట్టుబడివుంటే తప్పకుండా ప్రతి హరిజన విద్యార్థికి స్కాలర్ షిప్పు వస్తుంది. వెనుకబడిన జాతుల విద్యార్థులకు సుత్రం కొంతెం యిచ్చిందిగా వుంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం విశేషంగా డబ్బు ఇవ్వడం లేదు. Merit వుండి 60%, 70% మార్కులు వచ్చినవారికి నిస్తున్నారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం గర్గరకూడా అపిల్లలందరికీ స్కాలర్ షిప్పు యివ్వడానికి తగినంత డబ్బులేదు, 57-58 సంవత్సరం సంగతి చెబుతున్నాను. దాదాపు 12 లక్షల రూపాయలైతే యిప్పుడు pending లో వున్న వెనుకబడిన జాతుల దరఖాస్తుదారు లందరికీ స్కాలర్ షిప్పు యివ్వడానికి అవకాశం వుంటుంది. కాని మన బడ్జెటులో సుమారు 3,75,000 రూపాయలు వుంది, కేంద్ర ప్రభుత్వం వారు 1,25,000 రూపాయలిచ్చినారు. 5 లక్షల కంటే మెచ్చగా డబ్బులేదు. అందరికీ యివ్వడానికి దీని కాలదు. అందుచేత merit ప్రకారం యివ్వనిర్ణయించినాము. 60% మార్కులు వచ్చిన వారికి ముందు యిచ్చి, తరువాత 50% మార్కులు వచ్చిన వారికివ్వడం, ఆప్రకారంగా merit ను బట్టి ఇస్తూ వచ్చినాము, కొంతకాలంపోయిన తరువాత

[13th March, 1958]

సంబంధించినంతవరకు అది చాలా సౌలభ్యముగా వున్నది. మహబూబ్ నగర్ జిల్లా నుంచి, మిగతా జిల్లాలనుంచి ఇండ్ల స్థలాలకు సంబంధించిన కాగితాలు రావడం తటస్థించింది. 150 రూపాయలతో 5 ఎకరాలు తీసుకోవడం ఒక 50, 60 కుటుంబాలకు ఇండ్ల స్థలాలు కల్పించడం జరుగుతోంది. ఇంత చోటగా పొలం లభించిపో చాలా త్వరగా యీ సమస్య పరిష్కరించవచ్చును. కాని వశ్చిను - గోదావరి జిల్లాలో, పూళ్ళ, కైకరము - ఆ రెండింటిలో ఏదో ఒక ఊరిలో అయిదు ఎకరాలలో, ఆరెకరాలలో హరిజనుల ఇండ్ల స్థలాలకోసం సీసుకున్నాము. దానికోసం దాదాపు 45 వేల రూపాయలలో, 45 వేల రూపాయలలో ఒక ఊరిలోనే భర్తయి నది. అటువంటి చాలా ఖరీదైన పొలమును ఇండ్ల స్థలాలకోసం తీసుకోవలసినవస్తే యీ సమస్య గురుతరమై, దీనిని పరిష్కరించలేమోమో అనే ప్రశ్నలు కలుగుతూ వుంది. పోయినతూరి చెప్పిన ఇంకొక సలహానే మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేస్తే కాగుంటుందని చెబుతున్నాను. మహాత్మా గాంధీగారి శిష్యుడైన విశ్వనాథ శాస్త్రి గారు సేవ మంతా వర్తవనచేస్తూ భూదానములను గలపెట్టినారు. భూదానం చేయాలని పెద్దలందరూకూడా చెబుతున్నాను. భూదానం చేస్తున్నప్పుడు గ్రామానికి ప్రక్కగా వుండే స్థలంలో ఒక ఎకరంగానీ, 10 సెంటుగానీ, 10 సెంటులుగానీ నలుగురో అయిదుగురో హరిజనులు ఇండ్లు వేసుకోవాలి! అనుకుని వుంటే స్థలాలకు భూదానంగా యిస్తే అది మహోన్నతమైన దానమని భావిస్తున్నాను. ఆ విధముగా పెద్దలు చేయాలని అర్థిస్తున్నాను. వశ్చిను గోదావరి జిల్లాలో ఒకసారి సేను వెళ్ళినప్పుడు చాలమంది కాంగ్రెసు పెద్దలకు, మిత్రులకు, శాసనసభ్యులకు ఒక ఊరిలో సేను ఇదేవిధముగా చెబితే అప్పటికప్పుడు భూదానం చేస్తూ వచ్చి కొన్ని స్థలాలు యివ్వడం తటస్థించింది. ఆ విధముగా శాసనసభ్యులుగానీ, సభ్యుల సేవాపరాయణులుగానీ వారి వారి ప్రాంతాలలో, జిల్లాలలో, పట్టణాలలో యిట్టి ప్రయత్నం చేస్తే కొంతవరకు దీనిని పరిష్కరించడానికి అవకాశం వుంటుందనుకుంటాను. తరువాత సమస్య ఇంట్లు పెట్టుకోవడం. ఇండ్ల స్థలాలు యిస్తున్నాముగాని ఇచ్చిన స్థలాలలో వారు ఇంట్లు కట్టుకునే పెద్దలలో చాలావోట్లు లేరు. అందువల్ల వారికి ఇంట్లు కట్టే ప్రయత్నం జరుగుచున్నది. కేంద్రప్రభుత్వం వారుకూడా కొంత ధన సహాయం చేస్తున్నారు. అయితే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం శల పెట్టిన కార్యక్రమంగానీ, కేంద్ర ప్రభుత్వం యిచ్చిన ధనంవల్ల వారి విధానంగానీ, యివన్నీ చేస్తే తాళుకాదు రెండు మూడు గ్రామాల్లో అట్టి విధానం చేయగలుగుతాము.

మిగతా గ్రామాల సంగతి మిత్రులైన, అటవీ శాఖామంత్రిలైన శ్రీ తిమ్మ రెడ్డిగారితో మాట్లాడినాను. Forests దగ్గరగా వుండు ప్రదేశములలో వున్న నీడలకు కలవ ఉచితముగానో, nominal charges లో ఇచ్చుటకు ప్రయత్నముచేస్తు

13th March, 1958]

న్నానని అన్నారు. ఈ విధముగా వారు చాల గ్రామాలకు సహాయముచేశారు. ఇటువంటి సహాయము బీదలకు చేసిన, వారు ముందుకు రావడానికి అవకాశముంటుంది. త్రాగే నీటి విషయములో కొన్ని గ్రామాలలో అందరికీ కలిపి ఒక భావి మాత్రమే వుంటుంది. ఆ భావివద్దకు హరిజనులు వెళ్లి భావిగట్టున కూర్చొన వలసివుంటుంది. సవర్ణజాతువులు రోపలిపెళ్లి నీరు తెచ్చి పోయవలయును. ఇది అంతా వారి దయాదాక్షిణ్యాలమీద ఆధారపడి వుంటుంది. హరిజనులకు ప్రత్యేక బావులు ప్రవ్వించాలని అనుకొంటున్నాము. కొన్నిచోట్ల త్రవ్వించడము కూడా జరిగింది. కేంద్రప్రభుత్వమువారు కూడా ఈ విషయములో కొంత ధనము సహాయము చేశారు. ఆ కార్యక్రమములవల్ల కూడా చాలచోట్ల బావులు ప్రవ్విస్తున్నాము. వీరికి Carpentry, Dress Making, Mat Making మొదలైన వృత్తి విద్యలను నేర్పించడానికి ప్రభుత్వము ఆలోచిస్తున్నది.

ఈ విషయము గురించి కేంద్ర ప్రభుత్వమువారు కొన్ని పథకాలను పేసి పంపించారు. కొంతమంది చదువుకొన్న పిల్లలకు ఉద్యోగాలు దొరుకుట కష్టముగా వుంది. S. S. L. C. పాఠ్యం అయిన వారికి stenography నేర్పించడానికి Schemes వేస్తున్నాము. ఆ కార్యక్రమముకూడా జరుగుతూవుంది. దీనివల్ల చాలమంది లాభపడుచున్నారు. ఇక గిరిజనులను గురించి చెప్పవలసివుంది: కొండలలో నివసించుచూ గ్రామాలు ఎరుగనివారు, నాగరిక ప్రాంతాలను చూడనివారు, కొన్నిచోట్ల గుడ్డలుకూడా కట్టుకొనుట ఎరుగనివారు వున్నారు. వారిని ఆ అనాగరిక పరిస్థితులనుంచి తొలగించి, వారిస్థితిని బాగుచేసి, వారికి విద్య నేర్పించే ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాము. వారి ఆరోగ్యమును, ఆర్థిక పరిస్థితిని బాగుచేయవలసి వుంది. ఉమ్మడి మద్రాసు రాష్ట్రములో మలయప్ప అధ్యక్షుడైన ఒక కమిటీని ఏర్పాటు చేయడము జరిగింది. విద్య, ఆరోగ్యశాఖలకు సంబంధించిన ఆఫీసర్లు శ్రీకాకుళం, విశాఖపట్టణము, చూర్పు గోదావరి, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలు పర్యటించిన తరువాత ఒక సమగ్రమైన రిపోర్టును సమర్పించారు. ఆ నివేదిక ననుసరించి ద్వితీయ ప్రణాళిక కాలములో గిరిజనులకు కావలసిన అభివృద్ధి కార్యక్రమాలను రూపొందించినారు. వారి ఆర్థికపరిస్థితి బాగుపడాలంటే వారు పండించే పంటకు, అడవులలో సేకరించే వస్తువులకు సరియైన ధర లభించేటట్లు చేయాలి. ఉదాహరణకు వడ్డాది, మాడుగులవద్ద పిప్పళ్లు వస్తాయి. అక్కడివారు ఎంతో శ్రమపడి దాదాపు 6 మాసాలు 7 మాసాలు కృషిచేసి, మంచి ఎరువులు పేసి పండించడము జరుగుతుంది. వాటిని Market కు తీసుకొని వస్తారు. మార్కెటులో మణుగు 10 రూ॥ లకో, 15 రూ॥ లకో కొంటారు. బొంబాయినుంచి నేట్సు అక్కడకు కాపురము వచ్చివుంటాను. వాటిలో మంచి quality కి మణుగు 1500 రూ॥లు కూడా వస్తుంది. వైద్యానికి సంబంధించిన ఈ పిప్పళ్ల వ్యాపారమే

[13th March, 1958]

రమారమి 50 లక్షల రూపాయల వరకు వుంటుంది. రు. 45 లక్షల వరకు అక్కడడించే ఏజెంట్లు అనుభవిస్తున్నారు. మిగిలిన 5 లక్షల రూపాయలైనా గిరిజనులకు చెందదు. అక్కడ ఇంకా అల్లం, ఉల్లిపాయలు పండిస్తారు. కమలాపండ్లు, అడ్డాకులు అక్కడినుంచి తీసుకొనివచ్చి అమ్ముతారు. వీటి నన్నిటిని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఒక Co-operative Finance Corporation ను ఏర్పాటు చేశాము. దానికి ఒక Deputy Collector ను General Manager గా వేశాము.

ఈ కార్యక్రమమును యితర జిల్లాలకు విస్తరింప చేయాలని మా ఉద్దేశ్యము. శ్రీకాకుళము, విశాఖపట్టణం జిల్లాలలో ఈ కార్యక్రమము అమలు జరుగుతున్నది. శ్రీకాకుళం, విశాఖపట్టణములలో వుండి యితర ప్రాంతాలకు విస్తరింపచేస్తూ, తూర్పు గోదావరి, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలకు కూడా విస్తరింప చేయాలని, తదుపరి తెలంగాణా ప్రాంతములోని ఏజన్సీ ప్రాంతపు గిరిజనులకు విస్తరింప చేయాలని అనుకుంటున్నాము. అందుచే Collector పోదాలోపున్న ఒక I. A. S. Officer ను General Manager గా నియమించాము. ఈ Scheme ను తయారు చేసిన తరువాత కార్పొరేషన్ ఏర్పాటు చేయాలన్నపుడు అతనినే Special Officer గా చేయడము, ఆయన Scheme ను ప్రాసెస్, యిచ్చిన తరువాత దానిని ప్రారంభించడము జరిగింది. అనుభవజ్ఞులైన, ఆ కొండజాతులతో సంబంధము కలిగి, వారి మనస్తత్వములు, జాగ్రత్తము చేసుకొన్న Officer ను వేస్తే బాగుంటుందనే ఉద్దేశ్యముతో ఒక సెలెక్షన్ కమిటీ ఒక ఉద్యోగిని నియమించాము. కార్యక్రమము బాగా జరుగుతున్నది. వారు పండించే పంటలకు, forests నుంచి పోగుచేసి తెచ్చు వస్తువులకు సరియైన ధరలు అందచేసి వారికి కావలసిన ఎండు చేపలు, కిరసనాయిలు, ఉప్పు మొదలైన వారిదైనది న జీవితానికి కావలసిన వస్తువులను సరఫరా చేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నాము. Plains నుంచి పాహుకార్లు వచ్చి 2, 3 నెలలకు ముందుగానే వారికి 4 రూపాయలలో, లేక 5 రూపాయలలో ఇచ్చి పంటవచ్చిన తరువాత చాలాచవుకగా ఆ సరుకును తీసుకొని వెళ్లడము జరుగుతున్నది. Plains వారినుంచి ఈ గిరిజనులను రక్షించడానికి, ఇదే మార్గమని ఆశించాము. గిరిజనులు నివశించే ప్రాంతాలలో రోడ్లుకావాలి. వీరి ఆర్థికపరిస్థితిని బాగుపరచడానికి శ్రీ సుందరయ్యగారు డబ్బు అంతా రోడ్లమీదనే ఖర్చు అయిందా అన్నారు. రోడ్లమీద పెళ్లి పరిజనులను exploit చేస్తారు అన్నారు. అందరు exploit చేస్తారా? రోడ్లువేస్తే కార్పొరేషన్ అధికారులు అక్కడకు వెళ్లి వారికి నచ్చజెప్పే అవకాశముంటుంది.

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి : ఇంత డబ్బు రోడ్లమీద ఖర్చు పెట్టుట ఎందుకు?

శ్రీ డి. సంజీవయ్య : వారు ఆ ప్రాంతాన్ని చూడలేదని తెలుస్తున్నది భద్రాచలం కొండలు ప్రాంతములో రోడ్లు వేయకపోతే ప్రయోజనముండదు.

13th March, 1958]

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి : నేను భద్రాచలం కొండలు చూశాను.

శ్రీ వి. చూర్యయ్య (గుడివాడ-రిజర్వుడు) : రోడ్లు వెయ్యవద్దని లేదు. ఆ రోడ్లు పేసే డబ్బును గిరిజనుల సంక్షేమాన్నికోరి ఖర్చుపెట్టిన బాగుంటుంది. Central Government ఏర్పాటు చేసిన డబ్బు రోడ్లమీద ఖర్చుపెట్టక general ఖర్చు లోంచి రోడ్లకు ఖర్చుపెట్టమని మనవి చేస్తున్నాను.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య : రోడ్లకు కేటాయించిన డబ్బు రోడ్లకోసము ఖర్చు పెడుతున్నారు. మిగిలిన విషయాలకు కేటాయించిన డబ్బు రోడ్లమీద ఖర్చు పెట్టడములేదు. కొండప్రాంతాలకు ఉద్యోగస్థులు వెళ్లుచూ వస్తూ ఉంటారు. అక్కడ Co-operative Societies పెట్టడము, Schools స్థాపించడం వాటిని చనిగి చేయడము కొరకు ఆప్రాంతాలకు వెళ్లవలసివుంటుంది. కొన్ని ప్రాంతాల్లో paths కూడ వేస్తున్నాము. కాని ఈ కొండ ప్రాంతాల్లో రోడ్లు వేయకపోతే వర్షములవల్ల రాళ్లుపడి రోడ్లు పాడైపోతవి. వాటిమీద నడవడానికి వీలుండదు. అందుచే రోడ్లు అవసరమని అనుకొంటున్నాము. రోడ్ల కార్యక్రమము బాగుగా జరుగుచున్నది. Multi-purpose Projects రెండు ఆంధ్రప్రాంతములోను, రెండు తెలంగాణా ప్రాంతములోను ఏర్పాటు చేయడము జరిగింది. అందుచే వీరి ఆర్థిక పరిస్థితి బాగుపడుతుంది, స్కూల్స్ విషయములో ఒక Special D. E. O. ను ఏర్పాటు చేయడము, Agricultural Officer ను ఏర్పాటుచేయడంవల్ల యీ కార్యక్రమాలు బాగుపడతవని ఆశిస్తున్నాము. ఇంక విముక్త జాతులవారు వున్నారు. వారిలో బంజారాలని, ఎరుకలని, ఏనాదులని తెలంగాణా ప్రాంత ములో వున్నారు. ఈ కులముల వారే ఆంధ్ర ప్రాంతములలో కూడా వున్నారు. కొంత కాలము క్రితము ఆంధ్రప్రాంతములోని వారిని గిరిజనులుగా మార్చినాము. ఈప్రాంతముల వారిని కూడా గిరిజనులుగా మార్చాలి. వారికి, వీరికి సంబంధ బాంధవ్యాలు వున్నవి. ఆచార వ్యవహారములు ఒక్కటే. బేధమేమీ లేదు. అందుచే వీరిని గూడా గిరిజనులుగా మార్చినట్లయితే వీరిపరిస్థితులను కూడా బాగు పరచడానికి వీలు అవుతుంది. గిరిజనులకు కేంద్ర ప్రభుత్వమువారు రాజ్యాంగ చట్టములోని Article 270 ప్రకారము కొంత ధన సహాయము చేస్తున్నారు.

ఎరుకలు, ఏనాదులు మొదలైనవారిని గిరిజనులుగా మార్చకపోవడమువల్ల వారికి కొంత ఇబ్బంది కలిగినది, విముక్తజాతులకోసము కేటాయించబడిన డబ్బు నుండి, వీరి నిమిత్తం ఖర్చు చేయకూడదన్నారు. అందుచేత ప్రత్యేకంగా ధన సహాయం చేయవలసినదని భారత ప్రభుత్వమునకు వ్రాసినాము. వారు ఇంతవరకు బహుముఖ వ్రాయలేదు. ఒకటి రెండు పర్యాయములు విముక్తజాతులకు కేటాయించిన మొత్తములోనుండి ఎరుకలు, ఏనాదులు మొదలైనవారికి కూడా కొంత

[13th March, 1958]

ఖర్చు చేయవలసినదని వారు వ్రాసినప్పటికీ ఆ విధంగా చేయటానికి పీలుండదని మేము వ్రాశాము. వారికిచ్చిన కొంతమొత్తము అందులోనుంచీ కొంత ఇతరులకు ఖర్చు పెట్టినట్లయితే విముక్త జాతులకు కష్టమౌతుందనీ, వారి అభివృద్ధికి నిరోధక మవుతుందని కేంద్ర ప్రభుత్వమువారికి వ్రాశాము. వెనుకబడిన జాతుల వారి నిమిత్తం యీ పద్ధతిగా చేస్తున్న పని ముఖ్యంగా విద్యార్థులకు స్కాలర్ షిప్పు లివ్వడము, హాస్టల్స్ పెట్టుకుంటే కొంత గ్రాంటు ఇవ్వడము. ఇదితప్ప యీ డిపార్ట్ మెంట్ క్రింద జరిగే ఇతర కార్యక్రమమేదీలేదు. రెవెన్యూ డిపార్ట్ మెంట్ క్రింద ఒక కార్యక్రమము జరిగిఉండవచ్చు. భూమి ఇవ్వబడి ఉండవచ్చు. ఇతర సహాయము కూడా జరిగిఉండవచ్చు. హరిజనులకు బంజరు భూములివ్వడము మొదలైన విషయము రెవెన్యూ శాఖవారు చేస్తారు. సహకార శాఖవారు కూడా కొంత సహాయము చేస్తున్నారు. ఈ జాతులవారి నిమిత్తము సహకార సంఘాలు ఏర్పర్చితే బాగుంటుందని అనుకుంటున్నాను. బీదవార సహకార సంఘాలుగా ఏర్పడినట్లయితే కొల్లేరు ప్రాంతములో ఉన్న భూమిని వారి సాగుచేసుకొనే నిమిత్తం ఇచ్చుటకు ప్రయత్నంచేస్తాము. ఇంజనీదారులను తొలగించవలెననే అభిప్రాయమున్నది. శ్రీ కూర్మయ్యగారు వ్యవసాయ కూలీలపట్ల చాలా శ్రద్ధ, ఆశక్తి కలిగినవారగుటవలన వారు యీ విషయములో కృషిచేసి వ్యవసాయ కూలీల సహకార సంఘాలు ఏర్పాటు చేయించినట్లయితే తప్పకుండా ఆ భూములను ఆ సంఘాలవారికి ఇప్పించే ప్రయత్నం చేస్తామనీ, ఆ విషయంలో మా సంపూర్ణమైన సహకారము వారికి ఉండగలదని వారికి మనవిచేస్తున్నాను. హరిజనులు, వెనుకబడిన జాతులవారు పల్లెసీమలలో నివసిస్తున్నారు. వారు వ్యవసాయ కూలీలుగా జీవిస్తున్నారు. వ్యవసాయ కూలీలకు కనీస వేతనాలు చూపించే నిమిత్తము ఒక సంఘాన్ని వేసినట్లుగా చెప్పారు. వ్యవసాయ కూలీలపట్ల ఎంతో శ్రద్ధకలిగిన శ్రీ కూర్మయ్యగారిని ఆ కమిటీలో సభ్యునిగా వేయకుండాపోము. వేసినాము. వారు ఆ కమిటీ కార్యకలాపాలలో శ్రద్ధవహించి ఎటువంటి వేతనాలను కల్పించినట్లయితే వ్యవసాయ కూలీలకు గిట్టుబాటువుయందో పరిశీలించి తమ నిర్ణయాన్ని ప్రభుత్వమునకు తెలియచేసినప్పుడు ప్రభుత్వము ఆ విషయములో న్యాయమైన నిర్ణయము తీసుకుంటుందని వారికి తెలియచేస్తున్నాను. ఇంతకన్నా విశేషంగా నేను సమయము తీసుకోవడం భావ్యంకాదేమో, గౌరవసభ్యులు చేసే సూచనలు, విమర్శలు విన్నతరువాత సమాధానము చెప్పగలను.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA (Sattenapalli) :

I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

13th March, 1958]

To impress on the Government to expedite the proceedings to land acquisition to Harijans and Scheduled tribes and Vimukhta Jathis and also to the Backward classes.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

To impress upon the Govt. to implement the Malayappan Report.

SRI S VEMAYYA (Buchireddipalem - Reserved) : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

నెల్లూరు జిల్లా, తాలూకా పెనుబర్తి గ్రామ హరిజనులకు ఇండ్ల స్థలము ఇప్పించుటలో జాప్యము చేయుచున్నందులకు.

SRI B. DHARMA BHIKSHAM (Nakrekal) : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

హైదరాబాదు నగరంలోని, మరియు తెలంగాణాలోని కాస్టాపాలిటన్ హాస్టల్స్ వెనుకబడిన జాతుల, పెహ్లాల్డుకేస్టు, విముక్త జాతుల హాస్టల్స్కు ప్రభుత్వమిచ్చు ధనసహాయం విద్యార్థులకు సరిపోవటంలేదు. ఉపోషాలండాల్ని వస్తున్న విషయాన్ని చర్చించుటకుగాను.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

హరిజనులు, వెనుకబడిన జాతులవారు, మరియు పేద ప్రజానీకమునకు ఇండ్ల స్థలాలు ఇప్పించుటలో ఇండ్ల నిర్మాణం చేయించుటలోవిఫలత జెందినందు లకు చర్చించుటకుగాను.

SRI K. L. NARSIMHA RAO (Yellandu-General) : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

పెహ్లాల్డు జాతులు, నిమ్నజాతులు వెనుకబడిన జాతులు మొదలగువారి అభివృద్ధికి తగినంత ధనాన్ని కేటాయించునట్లు చేయకపోవడం గురించి.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

అడవి ప్రాంతాలలో నివసించుచున్న కొండజాతులవారు అడవి కలవను ఉచితంగా అనుభవించు అవకాశం కల్పింపక పోవడం గురించి.

[13th March, 1258

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100.

కోయ ప్రజలకు భూములను కేటాయించి, ఎరువులు, విత్తనాలు, వ్యవసాయ పరికరాలు వశువులు సప్లయి చేయకపోవడం గురించి, వారి ఆర్థిక విధానాన్ని జాగుపర్చడానికి తగినంతగా తోడ్పడం గురించి.

To reduce the allotment of Rs. 2,32,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

కోయ ప్రజల విద్యాభివృద్ధికి, ఆరోగ్యాభివృద్ధికి తగిన ప్రధాన సదుపాయం పోవడం గురించి.

SRI GOPIDI GANGA REDDY (Mudhole) : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

హరిజన గిరిజన విద్యార్థులకు సరియైన భోజన వసతులు మరియు స్కాలర్ షిప్పులు ఇవ్వలేనందులకు.

SRI B. NARASIMHA REDDY (Suryapeta-General) : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

సూర్యాపేట తాలూకాలో హరిజన ఇళ్ల స్థలాల సమస్య ఒక ఫార్ముగా తయారై నందుకు.

SRI UPPAL MALCHUR (Suryapeta-Reserved) : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, castes etc. by

Rs. 100

గ్రామాలలో అంటరానితనపు నిర్మూలన కొరకు ప్రచారం, దానివల్ల కలుగుచున్న అవకతవకలగురించి, దానికొరకు అనవసరంగా డబ్బు దుర్వినియోగం గురించి.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

సూర్యాపేట తాలూకా హరిజనులకు మంచినితీ బావులు లేక మురిగి నీరు త్రాగి నానా రోగాలకు గురిఅవుతున్న హరిజన కుటుంబాలు అందుకు ప్రభుత్వ

13th March, 1958]

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

సూర్యాపేట తాలూకా హరిజన ఇండ్ల స్థలాలు మంజూరి అయిన వాటిని ఇప్పటివరకు ప్లాటుచేసి ఇచ్చుటకు గ్రామ పెత్తనదారి వర్గపు ఆటంకం, ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల వైఖరి గురించి.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

నల్లగొండ జిల్లా సూర్యాపేట తాలూకా హరిజనులకు ఇండ్ల స్థలాలు ఇచ్చుటలో ప్రభుత్వంవారి ఉద్యోగుల పక్షపాత వైఖరి. ఇందు చూలంగా హరిజనులకు కలిగే కష్టనష్టాల గురించి.

SRI S. VEMAYYA : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

నెల్లూరు జిల్లా కోవూరు తాలూకా తరుణవాయి గ్రామ హరిజనుల క్రయము భరించెదమని చెప్పుచుండినను, వారి పొలములకు నీటికాలువను భూసంపాద చట్టము క్రింద వారికి కాలువను యేర్పాటు చేయుటలో జాప్యము జరుగుచున్నందుకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

ఆత్మకూరు తాలూకా, కారిమెర్ల గ్రామ ప్రాథమిక సాంఘిక సంక్షేమ పాఠశాలను హయ్యర్ ఎలిమెంటరీ స్కూలుగా మార్పు చేయుటలో జాప్యము జరుగుచున్నందుకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

నెల్లూరు జిల్లా ఆత్మకూరు తాలూకా కలువాయి గ్రామ హరిజనులకున్న కోవూరు తాలూకా సిగ్గారెడ్డి పాలెం హరిజనులకు మంచినీళ్ళు బావిని, కోవూరు తాలూకా (1) వెంకనవరం (2) పోతిరెడ్డి పాలెం గ్రామ హరిజనులకు మంచినీళ్ళ బావి, కోవూరు తాలూకా అన్నారెడ్డి పాలెం హరిజనులకు, పొది లిమిటేషన్ హరిజనులకు మంచినీళ్ళ బావిని ఏర్పాటు చేయింపనందులకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

నెల్లూరు జిల్లా కోవూరు తాలూకా 1. ఊటుకూరు గ్రామ హరిజనులు రామస్వామిగుంటకు పోవుటకు దొంకను 2. విడువలూరు గ్రామ హరిజనులకు దొంకను 3. ఎల్లాయిపాలెంను మజరా రామాపురం గ్రామ హరిజనులు ఇతర

(3)

[13th March, 1958

వెనుకబడిన జాతులకు బానుమున పూర్తిగ భరించగలమని చెప్పచున్నప్పటికీ భూసంపాద చట్టముక్రింద తమ భూములను యిప్పించుటలో జాప్యం జరుగుచున్నందులకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

నెల్లూరుజిల్లా కోవూరు తాలూకా 1. ఏరమిది మజరాపల్లెపాలెం 2. ఇస్కపాలెం మజరా జవ్వాది లక్ష్మీపురం వెనుకబడిన జాతులవారు ఇండ్లస్థలము భూసంపాదన చట్టముక్రింద యిప్పించినయెడల భూమి పూర్తి క్రయము చెల్లించుటకు సిద్ధముగా నున్ననూ ఇండ్ల స్థలమును ఇప్పించుటలో జాప్యము జరుగుచున్నందులకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

నెల్లూరు జిల్లా నెల్లూరు తాలూకా 1. నేడూరు మజరా అల్లెపోలు దారపు పల్లెపాలెం వెనుకబడిన జాతుల భూసంపాదన చట్టముక్రింద తమకు దొంగను సంపాదించినయెడల ఆ భూమి పూర్తి క్రయము భరించుటకు ఒప్పుకొన్ననూ వారికి దొంగను యేర్పాటు చేయుటలో జాప్యము జరుగుచున్నందులకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled tribes etc. by Rs. 100

నెల్లూరు తాలూకా 1. పరిణి 2. భీరంగుంట 3. మణ్ణిపాడు 4. పెదపు తేరు 5. ఇనమడుగు 6. మా నెగుంటపాడు 7. చెల్లాయిపాలెం 8. దామరమడుగు 9. బుచ్చిరెడ్డిపాలెం 10. దువ్వూరు 11. సిద్దిపురం 12. వెంగారెడ్డిపాలెం 13. దువ్వూరు మజర దిబ్బలమీద మాలవాడ హరిజనులకు ఇండ్ల స్థలము యిప్పించుటలో ఆలస్యము జరుగుచున్నందుకు.

SRI KRISHNAMACHARI (Sangareddy-General) : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

సంగారెడ్డి, మెదకు జిల్లా కేంద్రములలో ఇంతవరకు హరిజనవసగి గృహము లకై భవన నిర్మాణము జరుగనందులకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

కనీసము అన్ని జిల్లా కేంద్రములలోనయిన హరిజన బాలకులకై వసతి గృహములను ఏర్పాటు చేయనందులకు.

13th March, 1958]

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

జిల్లాలలో గల హరిజన హాస్టల్స్కు సరిపోవు గ్రాంటు మంజూరు చేయ నందులకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

హరిజనులకు, మెడ్యూల్ట కులాలవారికి గ్రామాలలో ఇండ్ల వసతి కల్పించు టలో ప్రభుత్వ ఆధికారులు చేయుచున్న అలస్యమును చర్చించుటకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, castes etc. by Rs. 100

హరిజనులకు, మెడ్యూల్ట కులాలవారికి చిన్న చిన్న పరిశ్రమలు నేర్పుటకై ప్రోత్సాహము, సహాయము చేయనందులకు.

SRI GOPIDI GANGA REDDY : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

హరిజనులకు అస్పృశ్యతను నివారణ చేయలేనందులకు, హరిజనులకు మరియు గిరిజనులకు గృహవసతులను ఏర్పాటు చేయలేనందులకు.

SRI M. SATYANARAYANA RAJU (Cheepurupalli-General) :

I beg to move :

For not providing house-sites to Harijans.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

For not providing drinking water wells to backward classes.

SRI B. SRIRAMAMURTHY : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

To discuss the failure of the Government to provide house-sites, drinking water facilities and free medical aid, boarding facilities and free medical aid, boarding and lodging facilities for harijans.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

కొండజాతి ప్రజలనుండి పశువుల పుల్లరి వసూలు నిలిపివేసి అడవి పంటలను అనుభవించే ఆటవిక ప్రజల హక్కును గుర్తించి విరివిగా రుణాలు మంజూరు చేయుట ద్వారా వ్యవసాయమునకు ప్రోత్సహించు విధానము లేనందున ప్రభుత్వ మును విమర్శించేందుకు.

[13th March, 1958

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

To criticise the failure of the Government to liquidate unemployment and under-employment of the scheduled Castes and Tribes.

SRI A. VENKATARAMA RAJU (Roiole-General) : : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Castes etc. by Rs. 100

వెనుకబడిన తరగతుల విద్యార్థులకు ఎక్కువ మార్కులు ప్రాతిపదికగా తీసుకొని ఆర్థిక సహాయం చేస్తున్నామంటూ ఆ ప్రాతిపదికను భగ్నపరచి ఆశ్రిత పక్షపాతం చూపుతున్నందుకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Castes etc. by Rs. 100

ఇంటి స్థలాలు కేటాయించి ధనాన్ని ఖర్చుపెట్టినదోట కూడా స్థలాలను విడదీయటకు కి సం. రాలుగా అలస్యంచేస్తూ సుమారు 25 వేల రూపాయలను జీవం లేని ధనంగా తయారు చేస్తూవున్నందుకు.

SRI G. RAMULU (Huzurabad-Reserved) I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

అస్పృశ్యతా నివారణ చురుకుగా జరుగనందుకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

హరిజనులకు ఇండ్ల స్థలములుయిచ్చే విధానములో అలస్యము జరిగినందుకు.

SRI D. NARSAIAH (Yellandu-Reserved) : I beg to move.:

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

వెనుకబడ్డ తరగతుల ప్రజల విద్యాభివృద్ధికి కనీసం వారి గుడిశలలో రాత్రి పాఠశాలలు నెలకొల్పనందుకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

లంబాడీ, ఎరుకల, యానాది మొదలగు వెనుకబడ్డ తరగతుల ప్రజలను అన్ని రంగాలలో వారిమీద సాగుతున్న దోపిడీలను అరికట్టనందుకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

13th March, 1958]

హరిజనుల జావుల మరమ్మతులకు మంజూరి అయిన సొమ్మును వారి ప్రతి నిధులకే యివ్వక గామాధికారులకు మాత్రమే యిచ్చి చేయించ బూనుకొంటున్నందులకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc., by Rs. 100
లంజాడీ, ఎరుకల మొదలగు వెనుకబడ్డ తరగతుల ప్రజల అభివృద్ధికి ఎలాంటి శ్రద్ధ పీనుకోక పోవడం గురించి.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100
హరిజనులకు మంచినిటి జావులు తీయించుటకు, మరమ్మతులు చేయించుటకు సంవత్సరాల తరబడిగా జాగుచేస్తున్నందులకు.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100
హరిజనులకు యిండ్లస్థలాలు యిప్పించుటలో మంజూరీచేసి పంపకం చేయుటలో ప్రభుత్వం తగినంత శ్రద్ధ కనబరచక పోవడం గురించి.

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100
హరిజనుల యిండ్ల నిర్మాణమునకు ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకోక పోవడం గురించి.

MR. SPEAKER : All these cut motions are now before the House.

ఈనాడు శాసన సభలో వివిధ పజాల వారికి ఉన్న సంఖ్యాబలంబట్టి వారికి యీ డిమాండుపై చర్చించుటకు టైము కేటాయించదలచాను. చాలా మంది సభ్యులు తమకు అవకాశమివ్వమని కోరుతున్నారు. ఆ విధంగా అందరికి అవకాశమివ్వడం సాధ్యంకాని విషయం. 21½ మంది కాంగ్రెసువారు, 37 గురు పి. డి. యస్. వారు, 9 మంది నేషనలిస్టువారు, 19 గురు సోషలిస్టులు, 9 గురు ఇండిపెండెంట్లు, ప్రజాసోషలిస్టుపార్టీ, ఆంధ్రప్రజాపార్టీ, షెడ్యూల్డ్ కాస్టెస్ ఫెడరేషను పార్టీలరు చెందిన చలూకరు ఉన్నారు. కాబట్టి మొత్తం చర్చకు కేటాయించిన 220 నిమిషాలలో మూడింట రెండు వంతులు కాంగ్రెసుపార్టీవారికి, తక్కిన ఒక వంతు ప్రతిపక్షాలవారికి కేటాయించ దలచాను.

శ్రీ పిల్లమజ్జి వేంకటేశ్వర్లు (నందిగామ) :- పార్టీలసంఖ్యా బలాలబట్టి కాక హాజరయిన సభ్యుల సంఖ్యను బట్టి టైము కేటాయించడం మంచిదని అనుకుంటాను. సంఖ్యాబలమెందున్నా హాజరుకాని వారిచేత మాట్లాడించలేము కదా.

[13th March, 1958]

మిష్టరు స్పీకరు:- హాజరయిన వారి సంఖ్యబట్టి కాక పార్టీల సంఖ్యబలం బట్టి కేటాయించ దలచాను.

శ్రీ పి. గున్నయ్య (పాతపట్నం-రిజర్వుడు) :- కొంతమంది సభ్యులు అయిదారు పర్యాయములు మాట్లాడుటకు కూడా అవకాశం చిక్కింది. మాబోటి వాండ్లకు ఇంకా అవకాశం రాలేదు. దయవుంచి యీ డిమాండుపై మాట్లాడానికి మాకు అవకాశమిప్పించమని కోరుతున్నాను.

శ్రీ వి. రామారావు (షాహాబాద్-రిజర్వుడు):- హరిజన సంక్షేమానికి సంబంధించిన యీ బిల్లుపై మాట్లాడడానికి హరిజనులందరకు అవకాశ మివ్వకోరుతున్నాను.

మిష్టరు స్పీకరు:- ఏ ఒక్క వర్గానికని ప్రత్యేకించి అవకాశమివ్వడం సాధ్యంకాదు. మీ మీ పార్టీ నాయకులు ఇచ్చిన జాబితాలలో పేర్కొన్న వారికి అవకాశమియబడుతుంది.

శ్రీ ఎ. సి. సుబ్బారెడ్డి (నెల్లూరు) :- అధ్యక్షులవారు తీసుకున్న ప్రైము కాకుండానే మిగతావారికి ప్రైమిస్తారా?

మిష్టరు స్పీకరు:- ఇది మొత్తం ప్రైములోని భాగం.

శ్రీ యన్. వేమయ్య:-అధ్యక్షా! దీనికి (హరిజన సంక్షేమానికి) యీ బడ్జెటులో కేటాయించిన డబ్బు, మొత్తం రిక్వైరుమెంట్స్ అన్నింటికీ సరిపోయేట్లు లేదు. కనీస కోర్కెలకుకూడా చాలడం లేదు. జనాభా దృష్ట్యా, అభివృద్ధి కార్యక్రమాల దృష్ట్యా, ప్లాన్ దృష్ట్యా చూచినా యీ కేటాయింపులు చాలా తక్కువని మనవిచేస్తున్నాను. దీనిని యింకా ఎక్కువచేయించుటకు మంత్రిగారు గట్టిగా ప్రయత్నము చేయవలెనని కోరుతున్నాను.

1955 లో ఒక కమిటీని-హరిజనులకు యిచ్చిన కన్ సెషన్సు ఎంతవరకు ఉపయోగించుకొన్నారనేది విచారణ చేయుటకు-నియమించారు. వారు ఒక నివేదికను ప్రభుత్వానికిచ్చారు. అందులోని సూచనలను ప్రభుత్వం ఎంతవరకు అంగీకరించినదో, యింకా ఎన్ని అంగీకరించదలచినచో మంత్రిగారు సూచనప్రాయంగా నైనా చెప్పలేదు. 1948 లో కూడా ఒక కమిటీని వేశారు. వారు చేసిన ముఖ్యమైన సిఫార్సులుకూడా అంగీకరింపలేదు. మంత్రిగారు ఈ విషయమై ఏమీ చెప్పనందుకు చింతిస్తున్నాను. అంటరానితనముగురించికూడా ఏమీ చెప్పలేదు.

అంటరానితనము పల్లెలలో ఎంతో విపరీతముగా ఉన్నది. సెంట్రల్ ఆక్యుగాని, యితర ఆక్యుగాని ఏమీ పనిచేయుటలేదు. బావులలో నీరు తోడుకొననివ్వకుండుట, హోటల్సులోనికి రానివ్వకుండుట-యిటువంటి పరిస్థితులగురించి పీరియాడికల్ గా దర్యాప్తుచేస్తున్నారా అని అడుగుతున్నాను. ప్రోహిబిషన్ విష

13th March, 1958]

.యంలో కేసులగురించి ఏవిధంగా దర్యాప్తు జరుగుతున్నదో, అదేవిధంగా అస్పృశ్యత, విషయమైకూడా ప్రభుత్వం ఎందుకు చేయుటలేదని మంత్రిగారిని అడుగుతున్నాను. మనము ఈనాడు 1958 వ సంవత్సరములో ఉన్నా, హరిజన శాల, బాలికలను, పాఠశాలల్లో చేర్చుకొనకపోవుట శోచనీయం. నెల్లూరు తాలూకా పరకాయపూడి అనే గ్రామంలో హరిజన పిల్లలను చేర్చుకొనుటలేదు. ఈ విషయం మంత్రిగారి దృష్టికి తీసుకువచ్చాను. దానిమీద చర్య తీసుకోవాలి. అంటరానితనం రూపుమాపుటకు హరిజన హాస్టల్సులో హరిజనేతరులనుకూడా చేర్చుకొనుటకు ప్రభుత్వం ఒక విధానం అవలంబించింది. మంచిదే. కాని, యానాది, ఎరుకుల, యిటువంటివారికున్న హాస్టల్సులో హరిజనులను ఎందుకు చేర్చుకొనుటలేదు?

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:— అందరినీ కలవవలెననే ఉద్దేశంతోనే అస్పృశ్యతా నివారణ కార్యక్రమం జరుగుతోంది. హరిజన హాస్టల్సులో వెనుకబడ్డజాతుల వారిని, వెనుకపడిన జాతులవారి హాస్టల్సులో హరిజనులను చేర్చుకోవాలని చెబుతున్నాము.

శ్రీ యస్. వేమయ్య:— నెల్లూరులో ఉన్న యానాది కాలనీలో యానాదులనుతప్ప హరిజనులను చేర్చుకోకూడదని ఆ మేనేజిమెంట్ పట్టుపట్టుతున్నారు. ఈ విషయం ప్రభుత్వ దృష్టికి తెచ్చినా ఎందుకు చర్య తీసుకొనలేదని అడుగుతున్నాను. ప్రభుత్వం శీతకన్ను చేసి పనిచేస్తున్నదని వారి దృష్టికి తెస్తున్నాను.

విద్య విషయంలో ప్రభుత్వం సహాయం చేస్తున్నమాట నిజమే. కాని అది సక్రమపద్ధతిలో జరుగుటలేదు. హాస్టల్సు మానేజ్ మెంట్ సరిగా జరుగుటలేదంటారు. జరిగేవాటిల్లో ఎంక్వైరీ చేస్తున్నామంటారు. ఇది లేకుండా స్కాలర్ షిప్పు విషయంలో సరైన సహాయం సకాలంలో చేయాలని మనవిచేస్తున్నాను. తెలంగాణాలో కొన్ని హాస్టల్సు రికగ్ నైజ్ చేయడానికి పూనుకున్నామని మంత్రిగారు చెప్పారు. సంతోషమైన విషయం. అదేవిధముగా అన్నీ రికగ్ నైజ్ చేసి, ప్రారంభం చేసిన సంవత్సరమునుంచే గ్రాంటు యివ్వాలి. ఒక సంవత్సరం హాస్టల్ నడిపితే గాని, రెండవ సంవత్సరం recognise చేయమనే విధానం మానివేయాలి. మీడ్ డే మీల్సు విషయంలో లోగడ cash dolls విధానం ఉంటే, యిప్పుడు అది లేదు. వల్లెలలో మీడ్ డే మీల్సుకన్నా కాష్ డోల్సు యిస్తేనే బాగుంటుందని అడుగుతున్నారు. ఈ విషయం ప్రభుత్వం దర్యాప్తు చేయించాలని అడుగుతున్నాను. కాలేజీ వగైరా చదువుల విషయంలో ప్రీ ఎడ్యుకేషన్ యిస్తున్నామని ప్రభుత్వం చెబుతున్నారు. కాని స్పెషల్ ఫీజు, కాషన్ ఫీజు కట్టుకోవలసివస్తోంది. ఈ ప్రత్యేక ఫీజులు కట్టుకోలేక అనేకమంది విద్యార్థులు నిలిచిపోతున్నారు. కాబట్టి ప్రీ ఎడ్యుకేషన్ అంటే ఈ ఫీజులన్నీ ఖచ్చితంగా తీసివేయాలి.

[13th March, 1958]

స్కాలరుషిప్పు యిచ్చే విషయంలో లోయరు క్లాసులలో ఒకసారి హైయ్యరు క్లాసులలో ఒకసారికంటే ఎక్కువ తప్పితే యివ్వము అని అంటున్నారు. అట్లా కాకుండా కనీసం ఒక క్లాసులో రెండు సంవత్సరములు ఫైయిల్ అయినా స్కాలర్ షిప్ యిచ్చుటకు ప్రభుత్వం ఆలోచించవలెనని కోరుతున్నాను.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:—ఫస్టుఫారం నుంచి మూడవ ఫారమువరకు ఒకసారి, నాల్గవ ఫారమునుంచి యస్. యస్. యల్. సి. వరకూ ఒకసారి ఫైయిల్ కావచ్చును. ఇంజనీరింగ్ లో ఒకసారి ఫేయిల్ కావచ్చును. యమ్. బి బి.యస్.లో రెండుసార్లు అని—యీ విధంగా రూల్సు ఉన్నవి. కాబట్టి అంతకంటే ఎక్కువ సార్లు ఫైయిల్ అయ్యేవారిని క్రాప్టులో ప్రైనింగ్, రెక్సికల్ ప్రైనింగ్ యిచ్చి పంపించటం మంచిది.

శ్రీ యస్. వేమయ్య:—నా సూచనకూడా అదే, లోయరు ఫారము, హయ్యరు ఫారము అని కాకుండా ఒక క్లాసుకు రెండు సంవత్సరములు యివ్వా అని చెబుతున్నాను. ఉద్యోగాలకూ వాటికీ గ్రామాధికారులనుంచి, వై అధికారులనుంచి సర్టిఫికేట్లు తీసుకు రమ్మంటున్నారు. గ్రామాధికారులు యివ్వరు. వై అధికారులు ఆర్. ఐ., తానిల్దారు, డిప్యూటీ కలెక్టరు, కలెక్టరు-వద్దనుంచి సర్టిఫికేట్లు తెచ్చుకొని ఉద్యోగాలకు దరఖాస్తులు సకాలములో పంపుకొనుటకు కష్టముగా ఉన్నది. ఈ విషయంలో విద్యార్థులకుగాని, ఉద్యోగాలకు పోయేవారికి గాని, సర్టిఫికేట్లు విషయంలో ఏ విధమైన ఆలస్యం జరగకుండా పర్పాటు చేయవలెనని కోరుతున్నాను.

హరిజనులకు, వెనుకపడిన జాతులవారికి ప్రభుత్వం యింకొక సరైన అవకాశం చేసింది. ఉపాధ్యాయ వృత్తికి హైయ్యర్ గ్రేడ్ ప్రైనింగ్ ఉండది. అది తీసేసి అందరూ సెకండరీగ్రేడ్ ప్రైనింగ్ కావాలన్నారు. ఇది అందరికీ సాధ్యం గాదు. హైయ్యరుగ్రేడు ప్రైనింగ్ ఖచ్చితంగా ఉంచాలని కోరుతున్నాను ఆ ప్రైనింగ్ పూర్తిచేసుకొని ఏదైనా ఉపాధ్యాయ వృత్తిలో చేరుటకు వీలుగా ఉంటుంది కాబట్టి, తప్పకుండా పెట్టాలని కోరుతున్నాను.

హరిజనులకు లీగల్ ఎయిడ్ ఇస్తామనేది, కేవలం కాగితంమీదనే ఉన్నది. ప్రత్యేకంగా హరిజనులకుగాని, ఇతరులకుగాని లీగల్ ఎయిడ్ అందుజాటులో లేదని మనవి చేస్తున్నాను. లీగల్ ఎయిడ్ ఖచ్చితంగా అమలు జరపటానికి ప్రభుత్వం గట్టి చర్యలు తీసుకోవాలి. క్రిమినల్, సివిల్ కేసులకు కూడా లీగల్ ఎయిడ్ అందజేయాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను.

మినిమమ్ వేజెస్ యాక్టు 1948 న సంవత్సరంలో పాటించింది. అది యాక్టు అయి, పది సంవత్సరాలైనా, దానిని ఇంతవరకు అమలు జరపలేదు. మంత్రిగారు

13th March, 1958]

చెబుతూ “దీనికి ఏదో చర్యలు తీసుకొంటున్నామని” అన్నారు. వారు ఏమి చర్యలు తీసుకొంటున్నారో నాకు బోధపడటంలేదు. నామమాత్రంగా పదిహేను గ్రామాలలో ప్రజేశపెడుతున్నామని చెబుతున్నారు. ఆ పదిహేను గ్రామాలు అయినా మంచి డెల్టా పరియాలో ఉన్న గ్రామాలు కాదు. ఎక్కడో ఊరుమూల ఉన్న గ్రామాలు తీసుకొని అమలు చేయటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. “దీని విషయంలో ప్రభుత్వం యొక్క విధానమిది,” అని ఖచ్చితంగా చెప్పటానికి వీలు లేకుండా ఉంది. మేము దీనిని గురించి ఎప్పుడు అడిగినా, “రెవిన్యూ బోర్డును రిపోర్టు అడిగియున్నాము” అని సంజాయిషీ చెబుతున్నారు. అంతేగాని, “దానిని గురించి ఇంత ప్రోగ్రెస్ జరిగింది, ఇక్కడ అమలు జరిపాము” అని సరైన సంజాయిషీ చెప్పటంలేదు.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య : అందుకనే, ఆ రిపోర్టుకొరకు కాచుకొని ఉండకుండా, ఒక కమిటీని వేసినాము. ఆ కమిటీవారు సిఫార్సులు చేయటం, ప్రభుత్వంవారు అంగీకరించటం జరుగుతుంది.

శ్రీ యస్. వేమయ్య : మేము ఎప్పుడు యీ విషయం గురించి అడిగినా, కేంద్ర ప్రభుత్వంతో ఆలోచిస్తున్నామని చెబుతారు. కావాలనే, కేంద్ర ప్రభుత్వం, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యీ విషయంలో ఆలస్యం చేస్తున్నారని నేను భావిస్తున్నాను. ఆ చట్టాన్ని వదేపదే పొడిగించటమే జరుగుతోందిగాని, వ్యవసాయ కూలీలకు వెంటనే యీ మినిమమ్ వేజెస్ యాక్టును వర్తింపజేయటానికి పూనుకోవటంలేదు. రైతులకు గిట్టుబాటుైన ధర ఉండాలి అని, ధాన్యం ధరలు పెరగాలని ఒకవైపున ఆందోళన చేస్తున్నారు. అవిధంగా ధరల గురించి ఆందోళన చేస్తున్నప్పుడు, రెండవవైపున యీ వ్యవసాయ కూలీలకు కనీసవేతనాలను నిర్ణయించాలని ప్రభుత్వం ఎందుకు ఆలోచించటంలేదని ప్రశ్నిస్తున్నాను. రైతులకు గిట్టుబాటు ధరలు ఉండాలని చెప్పే యీ ప్రభుత్వం వ్యవసాయ కూలీలకు కనీసవేతనాలు నిర్ణయించడం వెంటనే ఎందుకు దృష్టిలోకి తీసుకోవటంలేదో గట్టిగా అడగవలసి ఉన్నది.

వెయిట్స్ అండ్ మెజర్స్ యాక్టు 1935 వ సంవత్సరంలో వచ్చింది. కాని ఇప్పటికీ గ్రామాలలో పిచ్చముంతలుగాని, ఫాల్స్ వెయిట్స్ గాని పోలేదు. ఫాల్స్ వెయిట్స్ అండ్ మెజర్స్ ను తీసివేయటానికి ప్రభుత్వం ఇంతవరకు చర్య తీసుకోలేదని మనవి చేస్తున్నాను. కాబట్టి ప్రభుత్వం వెంటనే వాటిని పోగొట్టటానికి చర్యలు తీసుకొని సరైన కొలతలు జరిగేదానికి ప్రయత్నించాలి.

హరిజనులకు ఇళ్లస్థలాలు విషయంచూస్తే, ఇంతవరకు ఆ సమస్య పరిష్కరింపబడలేదు. దీనిని గురించి మంత్రిగారు చెబుతూ “ఇది చాలా పెద్ద సమస్య,

[13th March, 1958]

ఇది కేంద్ర ప్రభుత్వంతో సంప్రదించి చేయవలసిఉన్నది." అని అన్నారు. ప్రభుత్వం ఇళ్లస్థలాలు హరిజనులకు ఇవ్వటం అన్నది ఎట్లాగు జరగటంలేదు. కనీసం ప్రభుత్వం యొక్క స్థలాలైనా వారికి ఇస్తున్నారా అంటే లేదు. ప్రభుత్వం యొక్క స్థలాలు ఉన్నాయి. పోరంబోకు స్థలాలు ఉన్నాయి. ఎలాంటి ఆశ్చర్యాలేని పొలాల్లో హరిజనులు ఇళ్లు కట్టుకొంటుంటే, ఆ పొలాలకు పట్టాలు ఇప్పించటానికి యీ ప్రభుత్వమునకు బుద్ధిపుట్టటంలేదు. ఒక ఉదాహరణగా తీసుకొంటే, నెల్లూరుజిల్లా, కొవ్వూరు తాలూకా పెదపుత్తేడు గ్రామంలో, ఎన్నో సంవత్సరాల నుండి కొనే స్థలాల్లో హరిజనులు ఇళ్లు కట్టుకొని ఉంటున్నారు. కాని ఆ స్థలాలకు వారికి పట్టాలు ఇవ్వటంలేదు. ఆ భూమి ఎవరో రైతుపేర ఉన్నప్పటికీ, వీరే శిస్తుకడుతున్నారు. అవి ఊరికే ట్రాన్స్ఫర్ ప్రపోజ్చే. ఆ సమయంనుంచి గాని, మరేవిధంగాగాని, గ్రామపత్రం పోరంబోకుకు ట్రాన్స్ఫర్ చేసేదానికి ప్రభుత్వం ఏళ్ల తరబడిగా ఆలస్యం చేస్తోంది. అట్లాగే, పాపి రెడ్డిపాలెం గ్రామం, జవ్వాజి లక్ష్మీపురం, కునుమ హరిజనపాలెం, విడవలూరు, రామాపురం, ఊటు కూరు, తరుణవాయి గ్రామాలలో కూడ జరుగుతోంది. "ఇదంతా ఆలస్యం అవుతోంది. ప్రభుత్వం డబ్బు భరించే పరిస్థితిలోలేదు. కాబట్టి మనం కొంత డబ్బు ఇస్తే తొందరగా పని అవుతుందని" నేను వాళ్లతో చెప్పి, ప్రాధేయపడ్డాను. వారు "మేము పూర్తి ధర భరిస్తాము; మాకు దారులు, దొంగలు, ఎక్వయిర్ చేసి ఇవ్వాలి" అని ప్రభుత్వాన్ని కోరారు. నేనుకూడా మంత్రిగారికి "ఇది సంవత్సరాల తరబడిగా ఆలస్యం జరుగుతోంది" అని ఒక డి.బి. లెటర్ వ్రాసి ఇచ్చాను. డబ్బు పూర్తిగా భరిస్తామని హరిజనులు చెప్పినాకూడ, వాళ్లకు కావలసిన దారులు, దొంగలు, సృశానం ఇవ్వటానికి ఆలస్యం చేస్తున్నారంటే, ఎంత నిర్లక్ష్యంగా యీ ప్రభుత్వం యొక్క మిషనరీ నడుస్తోందో అర్థం చేసుకోవచ్చును. నేను చెప్పిన యీ గ్రామాలలో ప్రజలు పూర్తిగా డబ్బు భరిస్తామన్నారు కాని ఇప్పటివరకు ఆ దార్లు వగైరాతీసి ఇవ్వటానికి ప్రభుత్వం పూనుకోలేదు.

మంత్రిగారు చెబుతూ, హరిజనులు ఇళ్లు కట్టుకోవటానికి, అడవులలోనుండి కలప తెచ్చుకోవటానికి అవకాశం కల్పిస్తామన్నారు. కాని, ఒక విషయం నేను మంత్రిగారి దృష్టికి తీసుకువస్తున్నాను. లోగడ బ్రిటీషు ప్రభుత్వం ఉన్నప్పుడే, ఇళ్లు కట్టుకోవటానికి తాటిమాను కొనుక్కోవాలంటే, దీనికి ప్రభుత్వరేటు 5 రు.లు ఉండేది. అర్థరేటు 2-4-0 ఉండేది. కాని యీనాడు తాటిచెట్టుయొక్క ధర 7-8-0 వరకు పెంచింది. ఆవిధంగా పెంచి, పేదలకు ఇళ్లు కట్టుకోవటానికి ఎలా ఆస్కారం అవుతుందని ప్రభుత్వం భావిస్తోందో నాకు అర్థంకాదు. కాబట్టి, ప్రభుత్వం తక్షణమే యీ రేటును లోగడఉన్న రేటుకు తగ్గిస్తే, హరిజనులుగాని, ఇతర పేదవారుగాని ఇళ్లు కట్టుకోవటానికి ఆస్కారం ఉంటుందని చెబుతున్నాను.

13th March, 1958]

కాబట్టి, మంత్రిగారు పునరాలోచించి యీ తాటిచెట్టు ధర తగ్గించాలని మనవి చేస్తున్నాను.

మన రాజ్యాంగంలో చెప్పిన సూత్రాల ప్రకారంగా మనం హరిజనులను సాంఘికంగా, ఆర్థికంగా అభివృద్ధిలోనికి తీసుకురావలసి ఉంది. ఆ విధంగా కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పనిచేయాలని రాజ్యాంగం నిర్దేశించింది. హరిజనులను ఆర్థికంగా అభివృద్ధి పర్చటానికి యీ ప్రభుత్వం చేస్తున్న స్కీము ఇంతవరకు నాకు కనుపించలేదు; అని గట్టిగా నమ్ముతున్నాను. లోగడ బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఉన్నప్పుడే 1921 వ సంవత్సరంలో లేబరుడిపార్టుమెంటు 'స్థాపించి, పేదవాళ్ల ఆర్థిక పరిస్థితి జాగుచేయటానికి, వాళ్ళకు కొన్ని భూములు కేటాయించటం జరిగింది. వాటిని రిజర్వులాండ్స్ అంటారు. 'డిప్రెస్డ్ క్లాస్ లాండ్స్' అనే పేరుతో ఆ భూములను రిజర్వు చేశారు. ఆ విధంగా భూములను రిజర్వుచేసి, డిప్రెస్డ్ క్లాస్ పిపుల్ కు, సెట్లర్స్ కు ఇచ్చారు. కాని యీ రిజర్వ్ చేసిన భూములన్నీ గొప్ప అస్తిగల వారి చేతుల్లోకి, కేప్టహిందూస్ చేతుల్లోకి పోయాయి. కాని బోర్డు స్టాండింగ్ ఆర్డరు 15, 38 పేరాగాయ్ లలో ఇవన్నీ రెస్టూమ్ చేసి, తక్షణమే హరిజనులకు ఇవ్వాలని నిర్దేశించబడి, బోర్డు స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ ప్రకారంగా వారియొక్క ఆర్థిక విధానాన్ని చక్కవరచటానికి, మన మంత్రిగారైన సంజీవయ్యగారు ఎలాంటి కృషి చేయలేదని నేను చెప్పగలను. హరిజనులకు సంబంధించిన విషయాలు చదవటానికి వారు గట్టిగా పనిచేయలేదు.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:- ఊరికే జనరల్ గా చెప్పేదానికన్నా, ఫలానా ఊళ్లో ఫలానా డి. సి. లాండ్స్ హరిజనులకు ఇవ్వకుండా రైతులకు, పావుకార్లకు ఇచ్చారని స్పష్టంగా చెబితే, ఒక్కొక్క దానిమీద చర్య తీసుకోవచ్చును గాని, ఊరికే జనరల్ గా చెప్పినందువల్ల లాభంలేదు. ఎక్కడ ఇచ్చారు? ఎవరికి ఇచ్చారు?

శ్రీ యస్. వేమయ్య:- నేను ఒక జనరల్ పాలసీగా చెప్పటంలేదు. నేను మద్రాసు అసెంబ్లీలో ఉన్నప్పటినుండి, యీ విషయం చెబుతున్నాను.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య : ఫలానా ఊర్లో ఇది డి. సి. లాండ్, దీనిని వాళ్లూ వారికి ఇచ్చారని, ఒక ఇన్ ఫ్రైన్స్ చెప్పండి.

శ్రీ యస్. వేమయ్య : అల్లూరులో ఒక లాండ్ క్రిమిన్స్ ట్రయిబ్నళ్ కు రిజర్వు చేశారు. ఇప్పుడు అల్లూర్ గ్రామంలోని లాండ్ కేప్ట హిందూస్ చేతుల్లోను, ధనవంతుల చేతుల్లోను ఉంది. ప్రభుత్వం ఇంతవరకు వాటిని రెస్టూమ్ చేసేందుకు చర్యతీసుకోలేదు. ఇదేవిధంగా రావాలం. రావూరు తాలూకాలోని రావూరు, నా నియోజకవర్గంలోని బుచ్చిరెడ్డిపాలెం ఫిర్కాలోని చాలా గ్రామాలు, పేద పుత్తేడు గ్రామం, ఇప్పుడు నేను నివసించే గ్రామంలో జరుగుతున్నది. ఇప్పుడు

[13th March 1958]

అక్కడ లాండ్ మూడువేల దాకా చేస్తుంది. అది యీనాడు కేప్ట్ హిందూస్ చేతుల్లో ఉంది. ఆ భూమి resume చేసి హరిజనులకు, ఇతర జాతులవారికి ఇవ్వటానికి అక్కడ ఆఫీసర్స్ ఇంతవరకు ఏలాంటి చర్య తీసుకోలేదు. నా నియోజకవర్గంలోని రేపాలగ్రామంలో యీక్రింద తెలుపబడిన సర్వేనెంబర్లుగల భూములు ఇదివరకు హరిజనులకు ఇచ్చినప్పటికీ, ఇప్పుడు అవి వారిచేతులలో లేకుండా ఇతరుల చేతులలో ఉన్నాయి వాటిని గురించి యీ ప్రభుత్వం వెంటనే చర్యలు తీసుకొని తిరిగి హరిజనులకు ఇప్పిస్తుందా అని ప్రశ్నిస్తున్నాను.

684 సర్వేనెంబరు — 1 మొదలుకొని 4 వరకు; సబ్ డివిజన్స్;

685, 691, 701, 708, 723, 740, 741, 742, 743 లో 8, 744 లో 3, 751, 752, 754, 755, 760, 760 లో 3, 4, 5

ఆర్థిక మంత్రి (డాక్టర్ వి. గోపాలరెడ్డి) : అవి అన్నీ ఏమిటి ?

శ్రీ యస్. వేమయ్య : అవి సర్వేనెంబర్లు. 760 లో 1, 2 భిన్నాలు; 761 లో 2 వ భిన్నం — ఇవన్నీ ఇదివరకు హరిజనులకు రిజర్వుచేసిన భూములు. ఇవన్నీ మంచి మాగాణి భూములు. వారియొక్క ఆర్థికజాధలు గుర్తించి, ఇది వరకు బ్రిటీష్ వారు వారికి ఆ భూములు ఇచ్చారు. ఇవాళ ఆ భూములు వాళ్ల చేతుల్లోలేక, ఇతరుల చేతుల్లోకి పోయాయి. ఆ భూములను తిరిగి హరిజనులకు ఇప్పించటానికి యీ ప్రభుత్వం ఏ పథకాలు చేస్తున్నదని మంత్రిగారిని సూటిగా అడుగుతున్నాను. ఇప్పుడు డిసెంఫారెస్టు చేస్తున్నారు. అందులో కొంత భూమి హరిజనులకు ఇవ్వాలని బోర్డు స్టాండింగ్ ఆర్డరులో ఉంది. అదే విధంగా టేంక్ బెడ్ లాండ్స్ ఉన్నాయి, ఎటాన్ డెడ్ టేంక్స్ ఉన్నాయి. పీటిల్లో కొంత భాగం హరిజనులకు రిజర్వుచేసి ఇవ్వాలని ఖచ్చితంగా బోర్డు స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ లో నిర్దేశించబడింది. ఆ భూమినం చా రాజకీయజాధితులకు పంచిపెడుతున్నారు గాని, హరిజనులకు ఆ భూమి రిజర్వు చేయటానికి యీ ప్రభుత్వం పూనుకోలేదు. హరిజనులయొక్క ఆర్థికపరిస్థితులను బాగుచేయటానికి ఇదివరకు ఆ భూములు వారికి ఇవ్వబడ్డాయి. మంత్రిగారు ఆ బోర్డు స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ ను చదివి, వాటిని ఇంప్లిమెంటు చేయటానికి పూనుకోలేదని మనవి చేస్తున్నాను.

అదేవిధంగా, ప్లానింగ్ పనుల క్రింద కొంత డబ్బు ప్రజలు ఇస్తేగాని బావులు త్రవ్వించమంటున్నారు. “మీరు డబ్బు ఇస్తేగాని, మీకు బావులు త్రవ్వించము” అని అంటే ఎట్లా ఉంటుంది ? నీళ్లులేకుండా బాధపడు తున్నవారిని డబ్బు ఇవ్వమని అడుగుతున్నారు. వారు డబ్బు ఇచ్చుకోలేరు. కొంత శ్రమదానం ఇవ్వటానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. లోగడ 1/4 వ భాగం శ్రమదానం ఇస్తే బావులు త్రవ్విస్తామన్నారు. నాల్గవభాగం శ్రమదానం ఇస్తామని అనేక దరఖాస్తులు నేనే

13th March 1958]

పెట్టించి ఇచ్చాను. సిద్ధారెడ్డిపాలెం, సకువాయి, అన్నారెడ్డిపాలెం గ్రామాలలో అనేక అక్షిలు పంపించాను. వారు శ్రమదానం ఇస్తామని చెప్పినప్పటికీ, వారికి పావులు త్రవ్వించటానికి ప్రభుత్వం పూనుకోలేదు. కాబట్టి తక్షణమే నాలుగో వంతు శ్రమదానంగా తీసుకొని యీ ప్రభుత్వం పనులు చేయాలని చెబుతున్నాను.

తరువాత కో ఆపరేటివ్ విధానాన్ని అభివృద్ధిపరచవలెనని ప్రభుత్వము ఉద్దేశిస్తున్నప్పుడు చేపలు పట్టేవాళ్ళు ఫిషర్ మన్ కో ఆపరేటివ్ సొసైటీలు ఏర్పాటు చేసుకుని చేపలు పట్టడము లీజుకు ఇవ్వమని కోరారు. కాని, అట్లా యివ్వకుండా పంచాయితీబోర్డులకో, లేక వేరే ఎవరో వ్యక్తులకు వేలముద్వారా యివ్వడమో జరుగుతున్నది. ప్రభుత్వము యిలాంటి విధానమును అవలంబించడము ఏమాత్రము సమంజసముగ లేదు. రెండు వందలు నెంబరు గల జి. ఓ. ప్రకారము చేపలను లీజుకు సొసైటీల ద్వారా యివ్వవలెనని ఉన్నప్పటికీనీ, అలా జరగడములేదు.

మిస్టర్ స్పీకర్ :- మీకు తైము కావచ్చింది. ఇక మీ ఉపన్యాసము ముగించండి.

శ్రీ యస్. వేమయ్య:- ఇంకా పది నిమిషములు తైము యివ్వండి. వీలుగా వుంటే, మా పార్టీ సభ్యులకు యిచ్చే తైమును మేము adjust చేసుకొని పంచుకుంటాములెండి.

డాక్టరు బి. గోపాలరెడ్డి:- భూముల పంపిణీ మాదిరి కాలమును పంచుకుంటామని అంటున్నారా?

శ్రీ యస్. వేమయ్య:- భూముల పంపిణీ కొరకు భూసంస్కరణల విధానము ఎట్లా ఉన్నను, కనీసము గవర్నమెంటు పోరంబోకు భూములు పంచటానికి ప్రభుత్వము అంగీకరించడములేదు. భూసంస్కరణలు తెస్తామని ప్రభుత్వం చెబుతున్నారేగాని, వాటిని నిజంగా తెస్తారన్న నమ్మకము మాత్రము నాకు కలగడము లేదు. అది అట్లు ఉండనివ్వండి. ఆ విషయము వచ్చినప్పుడు మాట్లాడవచ్చును. విడవలూరు, బద్వేలు, మాదిరాజు, గూడూరు వాళ్ళు Fishermen Societies ఏర్పాటు చేసుకుంటాము. లీజుకు యివ్వమని అడిగారు. వారికి యివ్వకుండా, ప్రభుత్వానికి ఏదో డబ్బు వస్తుందని, వేలముద్వారా పంచాయితీబోర్డులకో, యింకా ఎవరో వ్యక్తులకో యిస్తామని అన్నారు. అలాంటప్పుడు జి. ఓ. నెంబరు 200 యొక్క ఉపయోగమేమి?

తరువాత Irrigation facilities కలుగజేస్తున్నారు. కాని అవి హరిజనులకు యివ్వవలసినవచ్చినప్పుడు ఏదో restrictions పెట్టి యిస్తున్నారు. ఉదాహరణకు ఒక పర్యాయము కూర్మయ్యగారిని 1950 వ సంవత్సరములో ఒక చోటకు

[13th March, 1958]

తీసుకుని వెళ్ళి స్వయముగ చూపించాను. అది మా నియోజకవర్గములో పెద పుత్తేడు గ్రామమువద్ద, Paddisonpet అని ఉన్నది. అక్కడ హరిజనులకు 1938వ సంవత్సరములో భూము లిచ్చారు. కాలవలుకూడ త్రవ్వారు. దానికి నీరు యివ్వ మంటే యివ్వక, దానికంటే వెనుక త్రవ్విన కాలవకు నీరు సకాలములో సప్లయ చేశారు. ఈ భూములను అక్కడ ఉండే నిమ్మజాతులకు, అంటే, ఎరుకల, యానాది, మాల మాదిగలకు యిచ్చారు. నీరు కొన్ని restrictions తో ఇచ్చారు. వైగా మూడు నెలల పంట మాత్రమే వేసుకోవాలని అన్నారు. పేద వాళ్ళకు భూములు యిచ్చి, సాగుచేసుకుని బ్రతకండి అని చెప్పి, restrictions పెట్టడము సమంజసముగ ఉన్నదా? అలాంటి restrictions ఏవీ లేకుండా వాళ్ళకు నీరు సకాలములో అవసరమైనంత సప్లయ చేయాలని మనవిచేస్తున్నాను. అదే విధముగ చన్నాయపాలెం అని కావలి తాలూకాలో ఉన్నది. జవ్వలిదిన్నె గ్రామం. మజరా గ్రామము. అది అక్కడ 1929 వ సంవత్సరములో 149 ఎకరాలు reserve చేసి యిచ్చారు. వాటికి యింతవరకు పట్టాలు అయినా యివ్వలేదు. పట్టాలు యివ్వకపోగా, కనీసము నీటి పారుదల అయినా జరగకుండా అటకా యిస్తున్నారు. ఆ విధముగ ఎందువల్ల జరుగుతున్నదో ప్రభుత్వము విచారించవలసిందిగా కోరుతున్నాను.

ఇక పోతే ప్రభుత్వోద్యోగస్థుల విషయము ప్రభుత్వము దృష్టికి తేదలచు కున్నాను. Vacancies fill up చేసే విషయములో హరిజనులకు కొన్ని concessions ఇస్తున్నామని అంటున్నారు. కొన్ని Posts reserve చేస్తున్నామని కూడ అన్నారు. కాని యివి పాటిస్తున్నట్లు కన్పించదు. ఈ విషయమునుగురించి హరిజనులకు ఏ విధముగ అన్యాయాలు జరుగుతున్నవో మంత్రిగారిని ఒకసారి పరిశీలించమని అంటున్నాను. ప్రతి డిపార్టుమెంటులోను హరిజనులకు representation అనేదే లేకుండా పోయిన పరిస్థితులు ఉన్నవి. ఈ విషయములో నేను కొన్ని ఉదాహరణలు యిస్తున్నాను ప్రభుత్వము శ్రద్ధవహించి యీ లోపములను సరిదిద్దవలసిందిగా కోరుతున్నాను. 1929 వ సంవత్సరములో Service Commission ఏర్పాటుచేయబడినది. అది పుట్టి ఇన్ని సంవత్సరములైనప్పటికినీ ఒక్క Department లో వై నా సరైన representation ఉండేట్లు చూడడములేదు. ప్రభుత్వము అయినా యీ విషయము గమనించడములేదు. ఇక మన హరిజన మంత్రి సంతకీవయ్యగారు ఉన్నారంటే, వారు అసలే బోక్యము కలిగించుకోవడము లేదు. ఈ విధముగ అందరు అన్నివైపులా హరిజనులయందు నిర్లక్ష్యము, నిర్దయ చూపుతూ ఉంటే, యీ హరిజనుల గతి ఏమి కానున్నది? అది పరిశీలించే దిక్కు కూడ కన్పించడములేదు. హరిజనులను ముందుకు తేవాలని కాలగ్రెసు ప్రభుత్వము చెప్పడమేకాని, వారికి నిజమైన సహాయము జరగడములేదు. హరిజనులకు సరైన

13th March 1958]

representation ఉండేట్లుగా చూడమని కేంద్ర ప్రభుత్వమునుంచి ఒక సర్క్యులర్ కూడ పంపినట్లుగా ఫిబ్రవరి ఏడవ తేదీన Indian Express లో పడింది. Selection లో గాని, promotions లో గాని హరిజనులలో efficiency తక్కువ అని, merit ఏమీ లేదని వాళ్ళను వెనుకకు తొక్కివేస్తున్నారు ఆ సర్క్యులర్ ను గురించి ప్రభుత్వము తీసుకున్న చర్య ఏమిటి? మంత్రివర్గము ఏమైనా ఆలోచించిందా? పోనీ Service Commission వారు Selection చేసేటప్పుడైనా Fill up చేసిన పోస్టు reserved vacancies వున్నాకూడా మొట్టమొదట general posts అన్నీ ఇప్పుడు ఖాళీ చేయించండి. అప్పుడు merit ఉన్న హరిజనులు ఎవరో తెలుస్తుంది. Reserve Posts కొరకు రెండవసారి selection మరల ఆరంభించండి. Suitable Candidates లేరని చెప్పి, అవి ఎవరికో యివ్వకుండా, suitable Candidates దొరికినదాకా, అవి fill up చేయకుండా వుంటే, అప్పుడు ప్రభుత్వానికి మంచి స్వభావమే ఉన్నదని అనుకోవచ్చు. అలా చేయక ఇతరులను అందులో వేయడము జరుగుతున్నది. India Government లో Home Ministry పంపిన circular ను అమలులోపెట్టాలని, Harijan candidates లేకపోతే రెండు సంవత్సరములవరకు అవి అట్లాగే ఉంచి, ఆ తరువాత Common pool లోకి పోవాలని చెప్పారు. దానిని గురించి ప్రభుత్వము ఏమి చేసింది? దానిని గురించి ప్రభుత్వము ఏ విధానమును అవలంబించబోతుందో చెప్పమంటున్నాను. Reserved vacancies బీహారులో 25% Harijans కొరకు కేటాయించారు. ఒరిస్సాలో 18%, U. P. లో 19%, మధ్యప్రదేశ్ లో 50%, సారాప్రాంతంలో cent percent ఇచ్చారు. కోటా వచ్చేవరకు cent percent ఉండాలని అన్నారు కాని మన ప్రభుత్వము నామమాత్రముగా 18% అని చెప్పడమేగాని, ఆచరణలో ఆవిధముగ చేయడములేదు. బీహార్ రాష్ట్రములోను, ఒరిస్సారాష్ట్రములోను ఇంకొక పద్ధతిగూడ అవలంబిస్తున్నారు. Class III and IV Categories అన్నీకూడ Harijans కే cent percent ఇవ్వాలని reserved vacancies క్రింద అట్టే పెట్టారు. పూర్తి quota వచ్చేవరకు యీ vacancies fill up చేయకూడదని ఆ రెండు ప్రభుత్వాలు గట్టిగా చెబుతున్నారు. బీహార్ లో అన్ని ఖాళీలు Class IV లో హరిజనుల కివ్వమన్నారు. ఒరిస్సాలో Class III లో 50%, తక్కినవి Class IV లోను యివ్వాలని అన్నారు. U. P. లో quota పూర్తిగా reach అయ్యేవరకు ఇతరులకు ఇవ్వరు. పంజాబులో retrenchment హరిజనులకు apply చేయడము లేదు. ఆ రాష్ట్రంలో ఆవిధముగ concessions ఇస్తూంటే, ఇక మనరాష్ట్ర ప్రభుత్వము ఏమి చేస్తున్నది? మచ్చుకు రెండు ఉదాహరణలు చెబుతాను. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో నాథర్ధ లెక్కలు లేవుగాని, ఆంధ్రరాష్ట్రములో మనము ఉన్నప్పుడు నేను 'షేక

[13th March 1958]

రించిన లెక్కల ప్రకారము ఏవిధముగ ఈ Harijans కు representation ప్రభుత్వము ఇచ్చిందో చూడండి. Secretariat Services in Superintendents 131 మంది ఉంటే ఒక్క హరిజనుడు ఉన్నాడు. Scheduled Castes - ఒక్కరు Tribes అనలేలేరు. U. D. Cs, 292 మందికి ఒక్కరు, L. D. Cs. 152 మందికి- ఒక్కరు Typists 162 మందికి ఒక్కరే.

P. As. 9 మందికి-ఒక్క Harijan గాని Girijan గాని లేరు. P.Cs. 11 మందికి - ఒక్కరుకూడ లేరు, ఇక Co-operative Department లో Sub-Registrars 160 మందికి ఒక్కరున్నారు. Temple Executive Officers 162 మందికి ఇద్దరు. Panchayat Executive Officers 281 మందికి, 16 మంది ఉన్నారు. D. S. Ps గాని Dy. Supdts., Circle Inspectors వగైరాలు 16, 45, 139; ఈ విధముగావుంటే ఇందులో ముగ్గురు మాత్రమే హరిజనులు ఉన్నారు. కాబట్టి హరిజనులకు యిచ్చిన representation ఏవిధముగ ఉన్నదో చూడండి. ఇకపోతే Supervisors, Engineers కృషిచూస్తే 1445 మంది వుంటే అందులో 26 మందే హరిజనులు ఉన్నారు. Assistant Engineers 430 మందికి ఆరుగురు Executive Engineers 114 మందికి ఇద్దరు హరిజనులు ఉన్నారు. Supervisors 250 మందికి 11 మంది ఉన్నారు. ఇవిగాక Local Boards Department లో హరిజనులు ఎంతవరకు నిర్లక్ష్యము చేయబడుతున్నారో చూడండి. వైసుంచి circular వచ్చినను, ప్రభుత్వము ఏలాంటి శ్రద్ధతీసుకోలేదు. దానిని అమలు జరుపలేదు. ఇకపోతే Teachers Category తీసుకుంటే 8952 మందికి హరిజనులుగాని, గిరిజనులుగాని, 155 మంది మాత్రమే ఉన్నారు. దీనినిబట్టి representation ఎంత తక్కువ percentage లో ఉన్నారో చూడండి. ఇక ముందు అయినా Harijans కు సరైన representation ఉండటానికి Service Commission లో Ex-officio Members గా మంత్రిగారు, Social Welfare Director ను చేర్చితే ముందు ముందు అయినా యీలోపాలను సరిజేయవచ్చు.

మరొక విషయము ఉన్నది. పేదప్రజలకు వని కల్పించాలని Constitution చెబుతున్నది. అందులో Harijans విషయము ముఖ్యముగ చెప్పబడి యున్నది. అందువల్ల Constitution లో ఉన్న Directive Principles ను ఖచ్చితముగ అమలు జరపటానికై నా యీ ప్రభుత్వము పూనుకోవడములేదు. ఇక ముందైనా అలాంటి అవకతవకలు జరగకుండా చూస్తారని ఆశిస్తున్నాను. చేస్తారో లేదో అనే అనుమానము నాకు గట్టిగా ఉంటున్నది.

Directory of Information and Broad Casting అని ఒక పుస్తకము కేంద్రప్రభుత్వం ప్రకటించింది - అది 1957 లో జరిగింది. రాష్ట్ర

13th March 1958]

ప్రభుత్వము, కేంద్రప్రభుత్వానికి ఏమనిచెప్పిందోగాని అక్కడ Security of Land Tenure ఇచ్చినట్లుగా ఒక రిపోర్టు తయారు చేయబడింది. కాని ఏ విధముగా యీ హరిజనులకు, గిరిజనులకు Security of Land Tenure ఇచ్చారో చెప్పవలసిందిగా మంత్రిగారిని అడుగుతున్నాను. దానిని గురించి ఆ రిపోర్టులో ఏమని పొందుపరచబడిందో నాకు తెలియలేదు. దానిని గురించి మంత్రిగారు సహాధానము చెప్పవలసిందిగా కోరుతూ ఇంతటితో సెలవు తీసుకుంటున్నాను.

శ్రీ ఎన్.కె.లింగం (నంగికోట్కూరు-గిరిజర్వుడు):- అధ్యక్షా ! హరిజనులకు సంబంధించిన పద్దుపై మాట్లాడుటకు నాకు అవకాశం ఇచ్చినందుకు ముందుగా మీకు నా మనఃపూర్వక నమస్కారముల నర్పిస్తున్నాను. నేను ఇప్పటికి సుమారు 30 సంవత్సరములనుంచి శాసనసభ్యునిగా ఉంటున్నాను. ఈనాడు పల్లెలలో వుండే హరిజనులు, గిరిజనులు—ఇతర వెనుకబడిన జాతులవారు అనుభవిస్తున్న ఇక్కట్లను గురించి చెప్పటకు నేను దుఃఖించుచున్నాను. సుమారు 7, 8 సంవత్సరములనుంచి హరిజన వెల్ ఫేర్ డిపార్టుమెంటు వనిచేస్తున్నది. కాని ఆ డిపార్టుమెంటులో ఊడిచే ఉద్యోగిగా అయినా హరిజనుడు లేడని ప్రభుత్వ దృష్టికి తెస్తున్నాను. కనీసం బంట్లోతు ఉద్యోగమైనా యాయనివారు ఇక పెద్దఉద్యోగాలు యిస్తారా?

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:-డిప్యూటీ డై రెక్టరుగారి Personal Assistant హరిజన కుటుంబములోనివారే. కర్నూలుజిల్లా Welfare Officer గారు హరిజన క్రిస్టియన్.

శ్రీ ఎన్. కె. లింగం:-ఇప్పుడు మంత్రిగారుకూడా హరిజనులేనన్న సంగతి అందరికీ తెలుసు. వారికి సమర్థించవలసిన శాధ్యత ఉన్నది కనుక యిట్లా సమర్థిస్తున్నారు. కాని వారుకూడా మనస్సులో శాధ్యపడుతూనే ఉంటారు. నంది కొట్కూరు తాలూకాలోని రేడిగూడూరులో హరిజనుల ఇండ్ల స్థలాలకొరకు 7 సంవత్సరములక్రితం కొన్ని వేల రూపాయలు కేటాయించారు. కాని, ఆ డబ్బు ఏ Treasury లోనైనా కట్టినారో, లేక ఏ వ్యక్తులకైనా ఇచ్చినారో కాని, ఇంతవరకు పట్టాలు ఇవ్వలేదు. నేను అప్పటి నుంచి Collector's Office, తహశీల్దారుగారి ఆఫీసులు, డిప్యూటీ తహశీల్దారిగారి ఆఫీసు, Welfare Offices-అన్నీ తిరుగుతూనే ఉన్నాను. ఆ కాగితాలుకూడా మటుమాయమైపోయినట్లు నాకు తోచింది. కాబట్టి మంత్రిగారు ఇప్పుడైనా, తగిన చర్యలు తీసుకోవాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

నేను అనేక పల్లెటూళ్ళు పర్యటించాను. నిద్రపల్లి అనే పల్లెటూరు ఉన్నది. అక్కడి ప్రజలు మంచిసీరు దొరకక మురికినీటిని త్రాగుతున్నారు. అయితే 7 నాలుగు నుంచి ఉన్నటువంటి ఈ డిపార్టుమెంటువారు ఏమి చేస్తున్నారు? ఏయే ప్రాంతా

(5)

[13th March 1958

లలో ఎవరు ఎటువంటి జాధలుపడుతున్నారు, వారి అవసరాలేమిటి, అనే విషయాలపై జాబితా తయారుచేశారా? రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికకూడా పూర్తి కావస్తున్నది. పల్లెలలో ఉండే మాల, మాదిగలు, వెనుకబడినవారు, హరిజనులు, గిరిజనులు-మున్నగువారికి ఎటువంటి వసతు లున్నాయో, లేక ఇంకా ఏమి వసతులు కావాలో ఒక జాబితా తయారుచేయించాలి. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలం పూర్తి కాకముందే, అటువంటి జాబితాను తయారు చేయించవలసినదని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను.

హరిజనులు, హరిజన క్రిష్టియనులు అని రెండు తెగలుగా ఉన్నారు. మానవులలో అంటుకోతగినవారు, అంటుకోదగనివారు అనే రెండు తెగలుగా చేశారు. ఈనాడు నా చెల్లెలు క్రిష్టియనాగా ఉన్నది. ఆమె కుమారులు స్కూలు జీతాలు కడుతున్నారు. నా కుమారులు జీతాలు కట్టడం లేదు. అందరమూకూడా మాల పల్లెలో మగ్గి చచ్చేటంత జాధలుపడుతున్నాము, వారందరూ కుక్కలకంటే, పందులకంటే నీచంగా చూడబడుతున్నారు. అటువంటప్పుడు హరిజనులకూ, హరిజన క్రైస్తవులకూ తేడా ఏమి ఉన్నది? అసెంబ్లీకి కేటాయించిన సీట్లనుకూడా తగ్గించడానికే ఇట్లా చేశారనుకుంటాను. నిజంగా హరిజనులకు, హరిజన క్రైస్తవులకూ ఏమీ తేడా లేదని నేను చెబుతున్నాను. హరిజనులకు డబ్బు ఇచ్చినవిధంగానే, వెనుకబడ్డవారనే పేరుతో కొండజాతులకు, కొండ కాపులకూ అనేక లక్షల రూపాయలు ఖర్చుచేస్తున్నారు. అంటరానివారికి ఏమి ఇస్తున్నారు? క్రైస్తవులు అంటరానివారు. హరిజన క్రైస్తవులు, క్రైస్తవులు, మాలవారు, మాదిగవారు అంతా పల్లెటూళ్ళలో ఉంటున్నారు హరిజనశాఖామాత్యులు యీ విషయమై బాగా ఆలోచించాలని కోరుతున్నాను. మా జిల్లాకు Welfare Officer ను నియమించారు. మా జిల్లా వెళ్ళాలంటే రైలులో 3 రోజులు ప్రయాణం చేయాలి. ఆ ఆఫీసరు వస్తే వారి ప్రయాణ బడలిక తీర్చుకోవడానికి రెండు రోజులు పడుతుంది. ఇక వారు ఏమి పని చేస్తారో నాకు అర్థంకాకుండా ఉన్నది. వారికి ఒక jeep ను supply చేయండి, బాగా పనిచేస్తారు అని నేను ఎంతోకాలంనుంచి ప్రభుత్వానికి చెబుతున్నాను. కాని అట్లా ఇవ్వడంలేదు. చాలా పెద్దదైన మన రాష్ట్రంలో Welfare Officers కు jeeps ఇవ్వడంలేదు. కాబట్టి వారు ఏమి పని చేయలేక పోతున్నారు. వారికి కావలసిన staff ఇచ్చి, పరికరాలిచ్చి ప్రతి ఊరూ పర్యటించి ఒక జాబితా తయారుచేసే ఏర్పాటు చేయించాలని నేను కోరుతున్నాను.

నేను కాంగ్రెసు సభ్యుడను. కాబట్టి యీ విషయమై మాట్లాడవలసిన బాధ్యత ఉన్నది. పల్లెటూళ్ళలో పంచాయితీబోర్డులున్నాయి. వారు బ్రహ్మాండంగా విద్యుద్దీపాలు వెలిగించుకుంటున్నారు. అట్టి అవకాశం కలుగజేసినందుకు ప్రభుత్వాన్ని అభినందిస్తున్నాను. మాల, మాదిగ, ఎరుకల పల్లెలలోకూడా lights

13th March, 1958]

కావాలంటే గుంజలు (Poles) లేవు అంటారు. “లేకపోవడం ఏమిటి” అని అడిగితే ప్రభుత్వానికి ఏమి ఆదాయం వస్తుంది? అని అడుగుతారు, అయితే, మరి పంచవర్ష ప్రణాళికలోని సిద్ధాంతం ఏమిటి? వెనుకబడిన ప్రాంతాలను, ప్రజలను ఉద్ధరించాలని పేపర్లలో చూస్తున్నాము. హరిజనోద్ధరణ, వెనుకబడిన జాతుల ఉద్ధరణ, విముక్త జాతుల ఉద్ధరణ అని అంటూ ఉంటారు. పంచాయితీబోర్డులకు electric lights మంజూరు చేసినప్పుడు హరిజన, ఎరుక, ఏనాది, మాల-మొదలైన వల్లె లన్నింటికీకూడా మంజూరుచేయించాలి. అంతేకాని ఈ వల్లెలకు వేటికీ యివ్వకుండా పంచాయితీలకు మాత్రమే మంజూరు చేయకూడదని చెబుతున్నాను. మా జాతినంతా ఉద్ధరించుటకు ఒక హరిజన వెల్ ఫేర్ డై రెక్టరును-(ఆయనను భగవంతుడనినా, ప్రభుత్వం అనినా అనుకోండి)-నియమించారు. Selection Boardలో మా జాతికి చెందిన ఒకరిని వేస్తే మా తరపున వారు మాట్లాడడానికి అవకాశం ఉంటుంది. మా తరపున అనే పేరుతో పనిచేస్తూ కొంత డబ్బు తీసుకొంటున్నారు, కనుక ఇక వేరే మాలవారు, మాదిగవారు, ఎరుకలవారు, ఏనాదివారు ఎవ్వరూ లేకపోయినా వారు మా ఉద్ధరణగురించి మాట్లాడేందుకు అవకాశం ఉంటుందా ?

హరిజనులకు, హరిజనత్తైస్తవులకు labour contracts ఏర్పాటుచేశారు. 10 వేల రూపాయలకు తక్కువ ఉండే సొనైటీలకు ఇవ్వమన్నారు. కాని ఏ ఆఫీసరు దగ్గరకు పోయినా అట్లా జరగడంలేదు. కలెక్టరుగారు ప్రభుత్వానికి ఎన్నో సార్లు వచ్చారు. కాని, Forest Department కు వెడితే వారు ఇవ్వరు. P. W. D. కి పోతే వారూ ఇవ్వరు. చిన్నపనులు మాత్రమే ఇస్తున్నారు. రూ. 10 వేలకు తగ్గితే ఇవ్వవలసి వస్తుందని రూ. 11 వేలు చేసేవని అంటారు. రూ. 10 వేలు చేయమంటే వినరు. ఈ విషయాన్ని ప్రభుత్వం గమనించాలి. ఈ సంవత్సరం lumpsum grant తీసేశారు. అందువల్ల చాలా కష్టాలు కలుగుతున్నాయి. కాబట్టి మంత్రిగారు ఆలోచించి వెంటనే lumpsum grant ఇవ్వడానికి ప్రయత్నం చేయాలి. సరైన కాలంలో Scholarships రాకపోవడంవల్ల కాలేజీలో చేరినవారు చదువు మానివేయవలసివస్తోంది.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య :— హరుజను లెవ్వరూ అట్లా మానివేయుట లేదు. Back-ward Classes వారెవరై నా ఉన్నారేమో !

శ్రీ యస్. కె. లింగం :— మంత్రిగారు సరైన విధానాలును అవలంబించాలని మనవి చేస్తున్నాను. ఈ అవకాశం యిచ్చిన అధ్యక్షుల వారికి అభివందనలు అర్పిస్తూ ముగిస్తున్నాను.

శ్రీమతి పి. వాణి రమణారావు (భద్రాచలం - రిజర్వుడు) :— అధ్యక్షా ! మంత్రిగారు ప్రవేశపెట్టిన డిమాండును బలపరుస్తూ ప్రభుత్వ దృష్టికి కొన్ని విష

[13th March, 1958]

యాలు తీసుకురాదలచాను. గత సంవత్సరము కన్న ఈ సంవత్సరం గిరిజన సంక్షేమానికి 77 వేలు తగ్గించి ఈ ప్రజా ప్రభుత్వంనకు మేలు చేసినందున మంత్రిగారిని అభినందిస్తున్నాను. ఈ సంవత్సరం Director of Tribal Welfare సిబ్బందికి కేటాయించిన 29 వేలను కూడ తగ్గించాలని మనవి చేయుచున్నాను. Tribal Welfare Director సిబ్బంది కోసం ఖర్చుపెట్టే ఈ డబ్బు నిజంగా గిరిజనుల అభివృద్ధికొరకు ఖర్చుచేసిన చాలా ఉపయోగంగా ఉంటుంది. ఆ డిపార్టుమెంటువల్ల గిరిజనులకు ఎలాంటి ప్రయోజనం కలుగుటలేదు.

భద్రాచలం పశెన్ని పాత్రం చాలా వెనుకబడి ఉన్నది. ఈ పాత్రమును అభివృద్ధిలోకి తీసుకువచ్చుటకు రహదార్లు ముఖ్యవసరం. మంచి రహదారి సౌకర్యములు ఏర్పరచిన గిరిజన పాత్రం దాని అంతట అదే అభివృద్ధిలోకి వస్తుందని మనవి చేయుచున్నాను. పశెన్ని పాత్రంలో వర్షాకాలమందు కొండ వాగులవల్ల రాకపోకలు స్తంభించిపోతాయి. ఈ విషయంలో ప్రభుత్వం చాలా అలక్ష్యంగా ఉన్నది. పశెన్ని ప్రజానీకమునకు నాగార్జునసాగర్ లాంటి ప్రాజెక్టులు గాని, కృష్ణా బాకేజిలాంటివి గాని అవసరంలేదు. రాకపోకల సౌకర్యార్థం చిన్న చిన్న కొండవాగులపై వంతెనలు కావాలి. మాకు తారురోడ్లు గాని, సిమెంటు రోడ్లు గాని అవసరం లేదు. మట్టి రోడ్లు గాని, కంకర రోడ్లుగాని చాలా అవసరం. ఈ సంవత్సరం వర్షాభావంచే గిరిజన ప్రజల ముఖ్యవంటలగు జొన్న, కొర్ర చాలా దెబ్బతిన్నవి. తినుటకు తిండిగాని, కట్టుటకు బట్టగాని, త్రాగుటకు నీరుగాని, లేని ఈ గిరిజన ప్రజలకు సౌకర్యం కలుగజేయవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వంపై ఉన్నదని మనవి చేయుచున్నాను. అక్కడ మైలాకోలాంటి పాహుకార్లు తిండిలేక అవస్థలు అనుభవించుచున్న ఈగిరిజన ప్రజలకు ఇచ్చిన అప్పులను పీడించి వసూలు చేసుకుంటున్నారు. అటువంటి పాహుకార్లను అరికట్టవలసి ఉన్నదని ప్రభుత్వానికి మనవి చేయుచున్నాను. ప్రభుత్వం ఎల్లప్పుడు అభివృద్ధిపొందిన ప్రాంతాలనే ఇంకా అభివృద్ధిలోకి తెస్తున్నది. ఎప్పుడు ఈ వెనుకబడ్డ పాత్రాలను అభివృద్ధి చేస్తారు? ఎప్పుడు ఈ పాత్రాలను అభివృద్ధిగాంచిన పాత్రాలతో సమానం చేస్తారని నేను ప్రభుత్వమును అడుగుచున్నాను.

భద్రాచలం పశెన్నిలో నాలుగు తాలూకాలు ఉన్నప్పటికీ ఒక్క పశెన్ని జ్ఞాకు కూడా లేదు. అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతాలలో ఎక్కడ చూచినా రెండు, మూడు జ్ఞాకులున్నవి. పశెన్నిలో ఇట్టి జ్ఞాకులే కాకుండా, Multi - purpose జ్ఞాకులు కూడా అవసరమని మనవి చేయుచున్నాను. వాటిని ముఖ్యంగా పశెన్నిలో జ్ఞాకులు లేని చోట్ల పెట్టాలని కోరుచున్నాను.

భద్రాచలం పశెన్నిలో స్కూళ్ళు చాలా వరకు మిషనరీలచేత నడువబడుచున్నవి. వాటివల్ల గిరిజన ప్రజలు అభివృద్ధిలోకి వచ్చుటకు వీలు. తేక పోగా బారి

13th March, 1958]

మతం మార్పించుటకు ప్రచారం సాగిస్తున్నారు. కాబట్టి ఈ స్కూల్స్ అన్నింటినీ ప్రభుత్వం తీసుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. అక్కడ విద్యార్థులకు హాస్టల్స్ ఉన్నవి. కాని వారు ఉండుటకు, పండుటకు సౌకర్యములు లేక నానా యాతనలు అనుభవించుచున్నారు. కిచెన్ లోను, స్కూల్ వరండాలోను వడుకంటున్నారు. కాబట్టి ప్రభుత్వం వెంటనే అక్కడ కొన్ని బిల్డింగులను కట్టించాలి.

ఏజెన్సీ ప్రాంతంలో వైద్య సౌకర్యములు అసలే లేవు. నాలుగు తాలూకాలలోని రెండు, మూడు హాస్పిటల్స్ లో డాక్టర్లు లేరు. లేడీ డాక్టరు ఒక్క భద్రాచలం తాలూకాలోనే ఉన్నది మిగతా తాలూకాలలో కూడా ఒక్కొక్క లేడీ డాక్టరును వేయాలి. హరిజనుల అభివృద్ధి కొరకు మొబైల్ హాస్పిటల్స్ పెట్టడం చాలా అవసరమని ప్రభుత్వమునకు మనవి చేయుచున్నాను. యల్లవరం తాలూకాలో వట్టిగడ్డ రిజర్వాయర్ కట్టించడం అవసరమని ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకు వచ్చాను. దానిని త్వరలో కట్టించవలసిందని మనవి చేయుచు నాకి అవకాశ మిచ్చినందుకు మీకు ధన్యవాదములు తెలుపుచున్నాను.

శ్రీ ఎ. ఎరుకు నాయుడు (సాలురు - జనరల్) : అధ్యక్షా ! శౌరవసీయులైన సోషల్ వెల్ ఫేర్ మంత్రిగారు ఈ డిమాండును ప్రతిపాదిస్తూ ప్రభుత్వం చేస్తున్న పనులను వారి కవితా చాతుర్యంచేత చాలా గొప్పగా వర్ణించినారు. కాని గ్రామాలలో చూచిన ఆ పనులు ఎలా అమలు జరుగుచున్నది బోధపడగలదు. హరిజనులకు ఉచిత విద్యావకాశమును కల్గించినామని చెప్పుచున్నారు. కాని వారి దగ్గర స్పెషలు ఫీజు వసూలు చేస్తున్నారు. ఈ స్పెషలు ఫీజు చెల్లించ లేక చాలామంది విద్యార్థులు చదువును కూడ వదిలివేసిన సంఘటనలు మంత్రిగారికి తెలుసును. వారికి దానినుండి గూడ మినహాయింపు ఇవ్వాలి.

ఉచిత భోజన సదుపాయం కొరకు హాస్టల్స్ పెట్టినామని చెప్పుచున్నారు. సబ్సిడైజ్డ్ హాస్టల్స్ లో ఒక్కొక్కరికి 15 రూ॥లు మాత్రమే ఇచ్చుచున్నందువల్ల విద్యార్థులకు సరియైన భోజనం లభించడం లేదు. సాలూరులో మూడు సంవత్సరముల క్రిందట స్థాపించబడిన హాస్టల్ ఇప్పుడు మూసివేసినారు. మున్సిపాలిటీ హాస్టల్ బిల్డింగును ఉచితంగా ఇచ్చినంతవరకు హాస్టల్ ను నడిపి బిల్డింగు వారు తీసికొనగానే హాస్టల్ ను మూసివేయడం జరిగింది అది తాలూకా పాడ్ క్వార్టర్స్ కాబట్టి ప్రభుత్వమే హాస్టల్ ను నడిపి హరిజన విద్యార్థులకు సదుపాయం కలుగ చేయాలని కోరుచున్నాను.

హరిజనులకు ఇండ్ల స్థలం విషయంలో ధనాభావం కారణమని చెప్పుచున్నారు. కొంత వరకు ఉండవచ్చును. గాని అసలు ప్రభుత్వ Land Acquisition Act లో ఉన్న లోపముల వల్ల హరిజనులకు ఇండ్ల స్థలాలు లభించడం

[13th March, 1958]

లేదని పదేపదే సూచించినాము. బొబ్బిలి తాలూకా దత్తిరాజేరు గ్రామములో హరిజనులు వదిలించుకోవలసిన కిందట పడు వందల రూపాయలను ప్రభుత్వము నకు జను కట్టినారు. కాని నేటి వరకు కూడ వారికి సైట్లు లభించలేదు. అందు వల్ల Land Acquisition Act లోని లోపములను సవరించాలి.

ప్రభుత్వం ఏదైనా రైతుకు చేస్తున్న అనేక సదుపాయముల గురించి మంత్రి గారు చెప్పినారు. వారు పండించే పంట మార్కెటుకు వచ్చుటకు మార్గాలు లేనందున అక్కడనే చాలా చౌక ధరలకు వ్యాపారస్తులకు అమ్ముకొనవలసి వస్తున్నది. సాలూరు తాలూకా సగము area లో ఏదైనా ప్రాంతంగా ఉన్న Plains కింద ప కారణంచేతనో వ్రాయడం జరిగింది. అందువల్ల ప్రభుత్వం సరిగా చూచి reclassification చేయవలసి ఉన్నదని మనవి చేయుచున్నాను.

అందులో గిరిజనుల కొరకు హాస్పటల్ ను ఏర్పాటు చేయాలనే ప్రోపోజల్ కి సంవత్సరముల క్రిందటే చేసి ప్రతి సంవత్సరము బడ్జెటులో Allotment జరుగుతున్నప్పటికీ హాస్పటల్ బిల్డింగ్ నిర్మించడం కాని, దానిని open చేయటం కాని ఇంతవరకు జరుగలేదు. ప్రభుత్వ దృష్టికి అనేకసార్లు తీసుకువచ్చాము. హరిజనుల, గిరిజనుల అభివృద్ధికి అవసర చర్యలన్నీ ప్రభుత్వం తీసుకోవాలని మంత్రిగారికి మనవి చేస్తూ ఇంతటితో సెలవు తీసుకొంటున్నాను.

శ్రీ జి. లచ్చన్న (సోంపేట):-అధ్యక్షా! నాకు ఇచ్చిన కాలం స్వల్పముగా వుంది కాబట్టి తక్కువ విషయాలపైననే కొన్ని సూచనలను మీ ద్వారా మంత్రిగారికి చేయదలచుకొన్నాను. హాస్టల్స్ నిర్వహణ గురించి మంత్రిగారు చెప్పారు. ప్రతి కాలేజీకి సంబంధించిన హరిజనులకు, Back-ward Classes కు, హిల్ ట్రైబ్స్ కు కనీసపు స్థానాలు రిజర్వుచేసి ప్రభుత్వ పద్ధతులలో హాస్టల్స్ ను fix చేయాలని నేను మనవిచేస్తున్నాను. చిన్న Private Social Service చేస్తున్నవారికి హాస్టల్స్ అవకాశమును కల్పించాలి. ప్రైవేటు హాస్టల్స్ మేనేజ్ చేస్తున్నవారికి లిమ్ సర్వీస్ గ్రాంటు ఇస్తామని వారు చెప్పారు. ఏ జేసీస్ మీద ఇస్తారో వారు చెప్పలేదు. ఏ జేసీస్ లో ఇచ్చినప్పటికీ మేనేజరుకు తప్పనిసరిగా ఆనరోరియం అనేది fix చేసి, వారు గౌరవంగా జీవనం చేస్తూ, పేద విద్యార్థులకు సేవచేసేదానికి ఈ లిమ్ సర్వీస్ గ్రాంటులు ఇవ్వటం మంచిదని నేను తెల్పుతున్నాను.

బోగన్ సర్టిఫికేట్లుగురించికూడా మంత్రిగారు మాట్లాడారు. వాటిని నివారించటానికి ప్రభుత్వము ఏమి చర్యలు తీసుకొన్నదో వారు తెల్పులేదు. స్కూలర్ షిప్స్ గురించి కేంద్రంనుండిగాని, రాష్ట్రంనుండిగాని వచ్చిన అన్ని సర్టిఫికేట్లను verify చేయాలని కోరుతున్నాను. Verify చేసిన తరువాత అది బోగన్ అని తెలిసినపుడు ఆ సర్టిఫికేట్ మీద సంతకం చేసిన గ్రామోద్యోగిని, తహసీల్దారును,

13th March, 1958]

దరఖాస్తుదారుని ముగ్గురిని ప్రాసిక్యూట్ చేయాలి. అప్పుడే ఈ వద్దతిని నివారించటానికి అవకాశ ముంటుంది. దానిని పరిశీలించాలని మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను.

ఇండ్ల స్థలాలగురించికూడా మంత్రిగారు ప్రస్తావించారు. ఇండ్ల అభివృద్ధికి low Income group houses అని, మరి యింకో తరగతిగానే బస్టీలలోనే అన్ని ప్రయత్నములు చేస్తున్నారు కాని, అదే సూత్రాన్ని వల్లెటూర్లకు ఎందుకు వర్తింప చేయరో, ఎందుకు శ్రద్ధ తీసుకోరో నాకు తెలియటంలేదు. డబ్బు లేదనే కించను వదలి, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం శ్రద్ధను తీసుకొని, స్కీమును వేసి, 4 లక్షలను గ్రాంటు చేస్తే కేంద్రంనుండి 10 లక్షలు అప్పు తీసుకొని కార్యక్రమమును కొనసాగించటానికి అవకాశములు వున్నాయని నా విశ్వాసము. హరిజనులకు, వెనుకబడిన తరగతులవారికి ఇండ్ల సౌకర్యము కలుగజేసే నిమిత్తం allot చేసిన లక్ష రూపాయలను ఖర్చుచేయకుండా వుండటం, మాటలుచెప్పి పనులు చేయకపోవడము ప్రభుత్వ విధానముగా వుంది. ఏదో ప్రజలను శాంతపర్చటానికి మొనలి కన్నీరు విడిచినందువల్ల ప్రయోజనం లేదని మనవి చేస్తున్నాను.

విముక్త జాతుల నోటిఫికేషన్ లో పెడ్యూల్డు ప్రైవేటును చేర్పించినప్పటికీ, రాష్ట్ర ప్రభుత్వము రికమెండ్ చేసినా యింకా పెడ్యూల్డు ప్రైవేటుగా చేయబడనివికూడా వున్నాయి. వాల్మీకి మొదలైన జాతులవారందరిని చేర్పించటానికి ప్రయత్నించాలి. ఈ బడ్జెటు లెక్కలను చూస్తే ఒకటి చాలా శోచనీయముగా కనిపిస్తున్నది. ద్వితీయ ప్రణాళికలో క్రమాభివృద్ధి చూపించటానికిబదులు 1957-58 లెక్కలకంటే 1958-59 లెక్కలు దిగజారిపోయినవి. విముక్త జాతులకు గత సంవత్సరం రు. 9,28,000 ఖర్చుపెట్టారు. ఆ మొత్తమే చాలని పరిస్థితి వుంటే ఈ సంవత్సరం రు. 7,10,000 లకు తగ్గించారు. పెడ్యూల్డు ప్రైవేటును గత సంవత్సరం రు. 82,79,000 ఖర్చుపెడితే ఈ సంవత్సరం రు. 82,20,000 చేశారు. అదే విధంగా బాక్ వర్డ్ క్లాసెస్ కు allot చేసిన 17 లక్షలు 11 లక్షలకు దిగజారిపోయినది. కాని సోషల్ వెల్ ఫేర్ మంత్రిగారి ఉపన్యాసము వింటున్నంతసేపు వాస్తవ పరిస్థితిని మరచిపోయి 'బాగుపడుతున్నారేమో' అనిపించింది. ఈ allotment ను తగ్గించటానికి మంత్రిగారి మనసు ఎలా ఒప్పించో నాకు అర్థంకావటంలేదు. ఆ బాధ్యత ఒక్క మంత్రిగారిదే కాదని నాకు తెలుసు. ఆ బాధను నేను అనుభవించాను.

సర్వీసెస్ గురించి వేమయ్యగారు చాలా లెక్కలు చెప్పారు. కాని ఎక్కువ అవకాశం లేదు కనుక రిజర్వేషన్ గురించి నేను ఒకవిషయం చెప్పదలచుకొన్నాను. నామక: రిజర్వేషన్ అని చెప్పినా అలావుండటంలేదు. 5 సీట్లు పెడ్యూల్డ్ కాస్తువారికి 7 సీట్లు బాక్ వర్డ్ క్లాసెస్ కు రిజర్వేషన్ చేస్తే మొత్తం 700 ధరఖాస్తులు వస్తే వారిలో

[13th March, 1958]

ఒకరిద్దరు మాత్రమే సెలెక్ట్ కావటం జరుగుతోంది. కమిటీ ఇంటర్వ్యూలలో కాని, డిపార్టుమెంటు ఇంటర్వ్యూలలో కాని సర్వీస్ కమిషన్ వారి ఇంటర్వ్యూలో కాని, not suitable అనే జడ్జిమెంటు ఇస్తారు కాని, కారణాలను మాత్రం చెప్పరు. ఏ subject లో ఎన్ని marks వచ్చాయో చెప్పరు. 70 మంది interview కు వస్తే 7 గురుకూడా select కావటం కష్టంగా వుంటున్నది. Interview systemను మార్చటానికి ప్రభుత్వము కొంత చర్చ జరిపింది. కొన్ని rules ను తయారుచేసింది. కాని వాటిని ఎందుకు అమలు జరపలేదనే నేను ప్రశ్నిస్తున్నాను.

పెడ్యూల్డు కాస్టు, పెడ్యూల్డు ట్రైనింగ్ వారు చదువుకొంటున్నా S.S.L.C. వరకు రావటమే బ్రహ్మాండముగా వుంటున్నది. వారు స్కూలు టీచర్ ఉద్యోగానికి పోదామనుకొన్నా S. S. L. C. Pass అయితే గాని పోవటానికి వీలు లేదనే నూత్రం ఈ నాడు ఎడ్యుకేషన్ డిపార్టుమెంటులో వుంది. అది తప్పని నేను చెబుతున్నాను. Standard లేని వారిని masters గా పంపిస్తే చదువు చెడి పోతుందనే ఆర్గ్యుమెంటు తీసుకురావచ్చును. కాని స్టాండర్డును పెంచటానికి వారి కా వీలును కల్పించాలి. సాంఘికంగా, ఆర్థికంగా వైజ్ఞానికంగా తరతరాలనుండి అధోగతిలో వున్నవారికి ఈ 'స్టాండర్డు' అనే కొలతను పెట్టి ఉద్యోగస్వాతలను నిర్ణయించటం మోసగించటమే అవుతుంది. సర్వీస్ కమిషన్ రూల్స్ విషయము లోను, interview rules విషయంలోను, ప్రమోషన్ విషయములలో న్యాయం జరిగే విధముగా మంత్రిగారు శ్రద్ధగా పరిశీలించవలసిన అవసరం వుందని మనవి చేస్తూ సెలవు తీసుకొంటున్నాను.

శ్రీ జి రామలింగం (జనగాం-రిజర్వుడు) :- హరిజనులకు, జాక్ వర్డు క్లాసు లకు, పెడ్యూల్డు ట్రైనింగ్ కు సంబంధించి ఈ డిమాండును మంత్రిగారు ప్రవేశ పెట్టారు, వారికి 2,39,16,000 రూ. అను కేటాయించారు. ఆ మొత్తము ఎక్కువని కొందరు, హరిజనుల అభివృద్ధికొరకు ఎంత కేటాయించినా, అది తక్కువే అని కొందరు మాట్లాడారు. హరిజనుల అభివృద్ధికి పనిచేస్తున్నామని చెబుతు రిరి% వున్నవారికి 2 కోట్లను కేటాయించటం ఏమంత ఉపయోగపడుతుందో మనం పూహించుకోవచ్చును. ముందుగా వారిలో విద్యాభివృద్ధి కల్గించాలి. వారిని విద్యలో ముందుకు తీసుకుపోవాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించుకొన్నది అది ఉత్తమ మైన పని.

విద్యావిషయంలో తెలంగాణా చాలా వెనుకపడియున్నది. మొదటి తరగతినుంచి, నాల్గవ తరగతి వరకు క్లాసుకు రూపాయ చొప్పున, నాల్గవ తరగతికి వెళ్లేటప్పటికీ నాలుగు రూపాయలు కట్టవలసి వస్తోంది. ఈ స్కూలు జీతం కట్టలేక హరిజన పిల్లవాళ్ళని ఆరు సంవత్సరాలు వచ్చేసరికి వశువులు కాపరిగా పెడు

13th. March, 1958]

తున్నారు. ఈవిధముగా ధనాభావమువల్ల, హారిజనుల పిల్లలకు విద్యలేకుండా పోతోంది. కాబట్టి యిదివరకు వలె డబ్బు యిచ్చేటటువంటి అమలులో ఉంచాలని మనవే చేస్తున్నాను. గ్రామాలలో ఉన్నవారికి తప్పకుండా యీ సౌకర్యం కల్పించాలని కోరుతున్నాను. **Primary** క్లాసులలో ప్రతివిద్యార్థికి 5/- రూ. ల చొప్పున స్కాలర్ షిప్ యివ్వాలని మనవి చేస్తున్నాను. హాస్టలులో 14 సంవత్సరములు చదివిన వారికి ఆంధ్ర రూల్స్ ప్రకారం ప్రవేశార్హత ఉండుటలేదు. హరిజన బాలురు పదియేండ్లకుగాని స్కూలులో ప్రవేశించనే ప్రవేశించరు. 14 యేండ్లు వచ్చే సరికి వారు, నాలుగు క్లాసులకంటే యెక్కువ చదువలేరు. దీనివల్ల యింకా యెక్కువ చదువులు చదువు కోవాలంటే పిలుపడుటలేదు. కాబట్టి పూర్వపు తెలంగాణాలోని రూల్స్ నే హాస్టల్స్ విషయములో **apply** చేయవలసినదిగా కోరుతున్నాను. ఈ విషయంలో **age exemption** యివ్వవలసి నదిగా కోరుతున్నాను. **Backward Class** పిల్లలకు, ఏడవ తరగతి చదివే వారికి **freeship** యివ్వమని కోరుతున్నాను. తరువాత ల్యాండు ఎక్స్‌జిజిజి విషయంలో చాలా బాధాకరంగా ఉంటోంది. ఎన్ని అప్లికేషన్స్ పెట్టుకొన్నప్పటికీ, ఎంత కాలం వరకు వేచి ఉన్నప్పటికీ, వాటిపై చర్యతీసుకొనే వారు కనపడుటలేదు. తహసీలు కచ్చేరినుంచి, కలెక్టరుకు, అక్కడనుంచి రెవిన్యూబోర్డుకు పోవుటకు సంవత్సరాలు పడుతున్నాయి. ఆర్డర్లు ప్యాసు అయినా డబ్బు చేతికి దొరుకుట చాలా కష్టంగా ఉంటోంది. దీని విషయమై శ్రద్ధ తీసుకోవలెనని కోరుతున్నాను. అవసరమైతే ఈవిషయంలో రూల్స్ ను సడలించమని మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను. ఒక్కొక్క గుడిసెలో 10 మంది 15 మంది నివసిస్తున్నారు. గ్రామాలలో ఉన్న భూములను వారు అడుగుతూంటే ఆ చిన్న ఉపకారం కూడ చేయ లేక పోతే ఎట్లాగ? వెంటనే ఈవిషయంలో ప్రభుత్వం చర్యతీసుకోవాలి. ల్యాండు రిఫారము అంటున్నారు. మొదట ఈ భూములు, యిండ్ల స్థలాలకోసం తీసుకొని హరిజనులకు యివ్వండి. తరువాత భూసంస్కరణలు చూచుకోవచ్చును. స్వరాజ్యం వచ్చిన తరువాత హరిజనుల పరిస్థితి బాగుపడి, తిండికి, బట్టకు లోటు ఉండదని ఊహించారు. దానికి తగ్గ కార్యక్రమం సరిగా అమలు జరుపుటలేదు.

వీవర్సు అసోసియేషన్స్ పెట్టి కోట్లకొలది రూపాయలు ఖర్చుపెడు తున్నప్పుడు లేవర్సు అసోసియేషన్స్ పెట్టి హరిజనుల వృత్తికి ఎందుకు సహాయ పడకూడదు? అంటే నేను వీవర్సుకు వ్యతిరేకంగా మాట్లాడుతున్నాననికాదు. ఆ విధంగానే హరిజనులకు కూడ సహాయం చేయమని కోరుతున్నాను.

Tanning చేయడానికి అడవులనుంచి తంగేడు చెక్కను తీసుకొనివచ్చి అమ్ముతారు. దానిపై పన్ను వేస్తున్నారు. హరిజనులు పదిరూపాయల సరుకును,

[13th March, 1958]

ఒక రూపాయకు అమ్ముకొంటారు. దానిపై బజారువాళ్ళు లాభం సంపాదిస్తారు. పన్ను హరిజనులపై పడుతోంది. కాబట్టి ఆ పన్నును మినహాయించాలని కోరుతున్నాను.

ఇక స్కాలర్ షిప్స్ విషయంలో ఒక సంవత్సరం fail అయినట్లయితే స్కాలర్ షిప్స్ యిచ్చుటలేదు. మనం ఎందుకు ఆ స్కాలర్ షిప్స్ యిస్తున్నాం? హరిజనులలో విద్యావ్యాప్తి చేయడానికే కదా! ఒక సంవత్సరం fail అయినప్పటికీ, యింకో అవకాశం యిచ్చి, ఆ మరుసటి సంవత్సరము కూడ చదువుకానే అవకాశం కల్పించాలి. ఆ విధంగా చేసినట్లయితే, హరిజనులకు విద్య గరపించడమనే సమస్య పరిష్కార మౌతుంది. ఇండ్లు కాలిపోయినట్లయితే 4/ = రూ. లో, 5/ = రూ. లో. 10/ = రూ. లో యిస్తున్నారు. ఆ డబ్బు తహసీలు కచ్చేరి చుట్టూ తిరుగుటకు అయిన ఖర్చులకు సరిపడదు. అధమపక్షం 50/ = రూ. లో, 100/ = రూ. లో. యిచ్చునట్లు, ఆ వైకము ఆలస్యం కాకుండా Social Welfare office వారే యిచ్చునట్లు చూడవలసినదిగా మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను. నాకు అవకాశం యిచ్చిన అధ్యక్షుల వారికి ధన్యవాదములు.

శ్రీ కె. అంతయ్య (సంగారెడ్డి-రిజర్వుడు):- అధ్యక్షా ! మెదకు జిల్లాలో- సంగారెడ్డిలో ఒక హరిజన హాస్టలు యున్నది అక్కడ 50 మంది విద్యార్థులు ఉన్నారు. ఒక్కొక్క విద్యార్థికి 15/- రూ- ల వంతున యిస్తున్నారు. కాని అది అన్నానికి సరిపోవుటలేదని మనవిచేస్తున్నాను. అక్కడ సంవత్సరం అయిపోయినప్పటికీ, యింకా స్కాలర్ షిప్స్ దొరకలేదు. ఆంధ్రలో ప్రతి తాలూకాలో, చాలాచోట్ల ఈ హాస్టలు ఉన్నాయి. తెలంగాణాలోకూడా అదే విధముగా పెట్టాలని కోరుతున్నాను. ఇండ్ల వసతి గురించి తగు శ్రద్ధ తీసుకోవాలని కోరుతున్నాను. నారాయణభేడ్, జహీరాబాదు తాలూకాల్లో వాగువల్ల గుడిసెలు అన్ని కూలిపోయి, పాడై పోయినవి. అప్పుడే 4 సంవత్సరాలు అయినది. ఎన్నో అప్లికేషన్లు పెట్టుకొన్నారు. ఇంతవరకు ఏమీ జవాబు రాలేదు. ఒక్కొక్క కాగితం రెవిన్యూబోర్డుకు పోయిరావడానికి సంవత్సరాలు పడుతోంది.

జిల్లాల్లోవల కలెక్టరుగాని, డిప్యూటీ కలెక్టరుకాని, తహసీల్దారుకాని తమ, తమ పాఠశాలలో హరిజనులకు ఇళ్ళ స్థలాలు కేటాయించుటలో, ఎక్కడి స్థలాలను అక్కడి వారికే కేటాయించి, సత్వరంగా వారి గృహ నిర్మాణానికి తోడ్పడవలెనని కోరుతున్నాను.

బడ్జెట్ లో కేటాయించిన డబ్బు Social Service Department నుంచి మాకు ఎంత వస్తోందో తెలియడంలేదు. పూర్వం జిల్లాకమిటీలు ఉండేవి. వాటి ద్వారా ప్రతి సంవత్సరం ఎంత వస్తోందో, ఎంత ఖర్చవుతోందో తెలిసేది. ఇప్పుడు

13th March, 1958]

అట్టి ఏర్పాట్లు లేకపోవుటచే, ఎంత డబ్బు ప్రభుత్వం మూకోసం ఇస్తోందో, ఎంత ఖర్చవుతోందో తెలియడంలేదు. అందుచేత హరిజనులను తీసుకొని శమిటీలు ఏర్పాటుచేసి, మాకు కేటాయించే సొమ్ము పూర్తిగా వినియోగమగునట్లు చెయ్యమని కోరుతున్నాను.

గాయరా, బంజరు భూములు హరిజనులకు పంచివెట్టారు. అవి ఒక్కొక్క కుటుంబానికి రెండు ఎకరాలకు మించి రాలేదు. వీటిని ఆధారంచేసుకొని, తక్కువ బుడాలకోసం, ఎరువులకోసం దరఖాస్తు చేసుకొంటే, ఈ భూములు ప్రభుత్వానివి గనుక అప్పులు, ఎరువులు దొరకవని దరఖాస్తులను తిప్పివేస్తున్నారు. కాబట్టి ప్రభుత్వం ఈ భూములు ఇచ్చి చేసిన మేలేమిటి? ఈనాం భూములు, గ్రామానికి 1, 2 ఎకరాలు వెట్టికీ ఏ విధంగా పట్టా లిచ్చారో, అదేవిధంగా మాకు కూడా పట్టాలు వెంటనే ఇవ్వాలని కోరుతున్నాను.

హరిజనులకు ఇండ్ల స్థలాలు ఎక్కడో ఊరుబయట కేటాయించకుండా, ఈ నాడు సాగుతున్న అస్పృశ్యతా నివారణ ప్రచారానికి అనుగుణంగా, పల్లెలలోను, పట్టణాలలోను మధ్య ప్రాంతంలో పాడుపడిన ఇండ్లు, గోడలు పడినవి వుంటే మాకు కేటాయించమని మనవిచేస్తున్నాను.

బొంబాయి ప్రభుత్వం హరిజనుల కేసులు చూచుటకొరకు ప్రభుత్వ ఖర్చుపై ఒక లాయర్ ను ఏర్పాటుచేసింది. అదేవిధంగా ఇక్కడకూడా ఏర్పాటుచేయించమని కోరుతున్నాను.

హరిజనులకు ఒక Tanning centre co-operative basis మీద ఏర్పాటు చేసుకున్నది-వుంది. దీనికి “తంగేడు గండి” అడవినుంచి ఉచితంగా తెచ్చుకొనుటకు అనుమతించాలని Forest Department కు 3, 4 దరఖాస్తులు పెట్టుకొన్నాము. కాని అది మాకు ఇవ్వకుండా వేలంవేయడం జరిగింది. అదే విధంగా పూర్వం మేము నీటి తుంగను, మా ఇండ్లపై కప్పుకోవడానికి, అడవులనుంచి ఉచితంగా తెచ్చుకొనేవాళ్ళం. కాని దానినికూడా ప్రభుత్వం ఈ సంవత్సరం వేలంపెసింది. ఈ రెండింటి విషయంలోకూడా ప్రభుత్వం తగు చర్యలు తీసుకొని హరిజనులు యథాప్రకారం అడవులనుంచి వీటిని ఉచితంగా తెచ్చుకొనే ఏర్పాట్లు చేయవలసిందిగా కోరుతున్నాను.

శ్రీమతి వి. రుక్మిణిదేవి (హిందుపూరు-రిజర్వుడు):- అధ్యక్షా! Social Welfare శాఖామంత్రిగారు ప్రవేశ పెట్టిన demands ను బలపరుస్తూ వారి దృష్టికి కొన్ని విషయాలను తెస్తున్నాను. మవడేశం అన్ని రంగాలలోను పంచవర్ష ప్రణాళికల ద్వారా అభివృద్ధిచెందుతోంది. కాని పురోభివృద్ధిగాంచు నవభారతంలో హరిజనుల అభివృద్ధి చాల తక్కువ అనే చెప్పాలి. హరిజనాభివృద్ధికి, అస్పృశ్యతా

[13th March, 1958

నివారణకు కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన 10 సం॥ ల గడువు సమీపిస్తున్నది. కాని అస్పృశ్యతా నివారణకు, హరిజనాభివృద్ధికి దేశములో జరుగవలసిన సంఘ సంస్కరణ, సాంఘిక సంక్షేమం ఎంతేని కలదు. ఈ జాతి ఉద్ధరణ విషయంలో తలపెట్టబడిన కార్యక్రమములు జయప్రదమైంది, మనమాచరించిన సంఘ సమానత్వము లభించవలెనంటే సవర్ణులలో హృదయ పరివర్తనం రావడం, అస్పృశ్యులు అనే అజ్ఞాన అనాచారములు తొలగించుట ముఖ్యములుగా ఎంచి ప్రభుత్వం హరిజనాభివృద్ధి కార్యక్రమాలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇచ్చుచున్నది. కానీ, యిది అంతా one way Traffic వద్దతిగా యున్నది. ఈనాటికి గ్రామాలలోనే కాక, చిన్నచిన్న పట్టణాలలోకూడా సనాతనాచారపరాయణులైన సవర్ణులు శుభ్రత కలిగి, విజ్ఞాన వంతులైన హరిజనులను అంటరానివారిగా పరిగణించి, హీనంగా చూడటం తటస్థిస్తోంది. కాబట్టి ఈ one way Traffic గా నుండు వద్దతికాకుండా, హరిజనాభివృద్ధి కార్యక్రమములకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వడమేకాక, సవర్ణులలో హృదయపరివర్తనకు దోహదమిచ్చే కార్యక్రమాలను కొనసాగించాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను. మన దేశములో అక్షరాస్యులు తక్కువ. ఇంక ఆర్థికముగ, సాంఘికముగ వెనుకబడిన హరిజనులలో చాల తక్కువయని అందరికీ తెలిసినదే. వీరి విద్యకుకూడా తగినంత ప్రోత్సాహము లభించుటలేదు. ఈనాడు సంఘంలో హరిజనులు ఆర్థికంగా, సాంఘికంగా చాలా వెనుకపడి ఉన్నారు. వారు తమ పిల్లలకు కావలసిన పుస్తకాలు, గుడ్డలు సమకూర్చుకొనే స్థితిలో లేరు. ఈ స్థితిలో ఉన్నందుననే హరిజనులు నిరక్షరాస్యులుగానుండుట సంభవించినది. గ్రామాలలోని హరిజనవెల్ ఫేర్ పాఠశాలలలో చదివే విద్యార్థులకు నామమాత్రంగా పుస్తకములు, గుడ్డలు ఇస్తున్నారు. ఈ విధంగా కాకుండా ఇతర సంస్థలచేత నడుపబడే పాఠశాలలలో విద్య నభ్యసించే హరిజనవిద్యార్థులందరికీ పుస్తకాలు, రెండు జతల గుడ్డలు ఇచ్చి విజ్ఞానయుతమైన విద్యావంతులుగా నొనర్చవలయును. విజ్ఞాన విలసితమైన విద్యావంతు లున్ననాడే సంఘాభివృద్ధి, దేశాభివృద్ధి జరుగును. విజ్ఞాన విలసితమైన విద్యను వారికి యిచ్చిననాడే అది సాధ్యంకాని అన్యధా జరుగదు. కేంద్ర ప్రభుత్వం కళాశాలలలో సాంకేతిక విద్యనభ్యసించు హరిజన విద్యార్థులందరికీ విద్యా వేతనాలు ఇచ్చి వారిని విద్యావంతులుగా ఒనర్చుచున్నది. అదేవిధంగా ఉన్నత విద్యాభ్యాసానికి హరిజన విద్యార్థులందరికీ ఉచిత వేతనాలు ఇవ్వాలని కోరుతున్నాను. ఈ సంవత్సరం విద్యావిధానంక్రింద ఖర్చుపెట్టే రు. 10 లక్షలు చిల్లర ఏమాత్రం సరిపోదు దీన్ని ఎక్కువ చేయవలసిందిగా ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను. హరిజనులకిచ్చే ఇండ్ల స్థలాలకు చాలా తక్కువ మొత్తం ఖర్చుపెట్టబడుతోంది. ఈ విధంగా ఖర్చుపెడితే ఈ సమస్య దాదాపు రెండు శతాబ్దాలకు కాని తీరదు. దాదాపు తొమ్మిది లక్షల గృహ స్థలాల అవసర్యత ఉన్న ఆంధ్ర

13th March, 1958]

ప్రదేశ్ లో ఇందుకొరకు రు. 5, 6 కోట్ల రూపాయలయినా ఖర్చుపెట్టవలసివుంది. కాబట్టి ప్రభుత్వం ఈ సమస్య సత్వర పరిష్కారానికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇవ్వవలసిందిగా కోరుతున్నాను. ఈ సమస్య గామాభివృద్ధి కార్యక్రమములలో చేర్చిన జాగుండును. హరిజనులకిచ్చే బంజరు భూముల విషయంలో, గృహస్థలాల విషయంలో చాలా అన్యాయాలు, అక్రమాలు, జరుగుతున్నాయి. వీటి సత్వర నివారణకు తగు చర్యలు తీసుకోవలసిందని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను.

హరిజన, వెనుకబడిన తరగతుల విద్యార్థుల వసతిగృహములలో గత జూన్ నెలనుండి ప్రాథమిక విద్యార్థులకుకూడా ప్రవేశం కలిపించారు. అందుచేత ఉన్నత తరగతులలో చదివే విద్యార్థులకు వసతి గృహాలలో ప్రవేశములేకుండా పోతోంది. ఈ క్రొత్తగా చేర్చుకొనబడే విద్యార్థులకు ప్రతి సంవత్సరము ప్రభుత్వము విరివిగా additional grants యివ్వదు. కాబట్టి ప్రాథమిక విద్యాలయాలు గ్రామాలలో వుంటాయి గనుక, ప్రాథమిక విద్య ముగించుకొని Ist form లో చేరే విద్యార్థులకుమాత్రమే ఈ వసతి గృహాలలో ప్రవేశం కల్పించిన జాగుండును. ఈ విధముగా చేసిన హైయర్ ఫారముల విద్యార్థులకు ఉన్నత విద్యాలయములలో చేరి చదువు అవకాశము విరివిగా లభించగలదు కాబట్టి ప్రాథమిక విద్యార్థులకు ఈ వసతి గృహములలో అవకాశము లేకుండా చేయుట మంచిది. ప్రాథమిక పాఠ్యాలయములుగానుండి, హాస్టల్ మేనేజర్లుగా వ్యవహరించువారు తమ పాఠశాలలకు ఫీడర్ గా ఏర్పడుటకు వసతి గృహములందు ప్రాథమికవిద్యార్థుల కవకాశము కల్పించి ఉభయత్రా లాభము పొందు స్వార్థపరులకే పద్ధతి జాగున్నది. కాని జాతి అభివృద్ధి దృష్ట్యా ఈ పద్ధతి అనవసరము. ఈ పద్ధతి సత్వరముగ తొలగించవలసిందిగా ప్రభుత్వమును కోరుచున్నాను.

Anantapur లో ఉన్న Government Harijan Girl's Hostel కు, నా విజ్ఞాపనము మన్నించి, మంత్రిగారు, అక్కడ, ఒక B.A.L.T., Matron ను ఏర్పాటు చేసినందుకు వారికి కృతజ్ఞురాలను. కాని ఇంతవరకు ఆ matron రాలేదు. ఈ సంవత్సరంకూడ ఆ hostel కు ఖర్చు పెట్టబడుతున్న డబ్బు వృధాగా ఖర్చు అవుతున్నది. పిల్లలయొక్క విద్యాభివృద్ధి చాల కుంటుపడుతున్నది. కాబట్టి త్వరలోనే ఆ matron ను అక్కడకు పంపుతారని ఆశిస్తున్నాను.

ఈ సంఘ సంక్షేమాశాఖ ఉద్యోగులు చేయుపని ఏమంత లేకున్ననూ, పలుమార్లు గ్రామ సంచారం చేస్తూ ఎక్కువగా ప్రయాణ ఖర్చులు తీసుకుంటున్నారు. మొత్తం ఈ పద్ధతిలో కేటాయించిన దానిలో నాల్గవ వంతు ఈ ఉద్యోగుల జీతభత్యాలకు, ప్రయాణఖర్చులకే హరించిపోతున్నది. వీరు చేసేపని స్వల్పము. ఖర్చు ఎక్కువ, వీరు చేసే పనులలో అలస్యము అంతకంటే ఎక్కువ. కాబట్టి చాలా దుబారా ఖర్చులను, మందకొడి తనాన్ని నివారించాలని కోరుతున్నాను.

[13th March, 1958

హరిజనుల ఆర్థికాభివృద్ధికి దోహదం ఇచ్చే కుటీర పరిశ్రమలైన, చేనేత. చర్మకారక పరిశ్రమలను, సంఘ సంక్షేమ కార్యక్రమాలలో చేర్చి, వాళ్ల ఆర్థికాభివృద్ధి బాగుపరచేటట్లు ఈ శాఖ ఉద్యోగులు సర్వదా ప్రయత్నించాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను. సంవత్సర క్రమేణా పెరిగే ఈ హరిజనాభివృద్ధికి సంవత్సర క్రమేణా ఈ పద్దు క్రింద ఓడించే మొత్తము హరిజనుల అవసరములను ఏమాత్రము తీర్చజాలరు. పతితులై అన్ని విధాలా వెనుకబడి ఉన్న ఈ హరిజనుల పురోభివృద్ధియే దేశాభివృద్ధి. వీరి అభివృద్ధికై నిర్ణయించిన 10 సంవత్సరాల గడువు ఇంకొక రెండు సంవత్సరాలలో తీరిపోవుచున్నది. కాని మన Budget లో ఈ పద్దు క్రింద చాల స్వల్పమైన మొత్తాన్ని కేటాయించినందుకు చాలా విచారిస్తున్నాను. దగ్గరపడుతున్న గడువును గుర్తించుకొని, ఈ పద్దుక్రింద ఎక్కువ మొత్తాన్ని కేటాయించి, హరిజనులను ఆర్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ, వైజ్ఞానిక రంగాలలో అభివృద్ధి పర్చాలని కోరుతూ, ఈ అవకాశం ఇచ్చిన అధ్యక్షుల వారికి నా ధన్యవాదములు అర్పిస్తున్నాను.

శ్రీ వి. సుబ్బారావు (బూరుగుపూడి - రిజర్వుడు) : అధ్యక్షా! హరిజన అభ్యుదయము కాగితాలలోను, మాటలలోను, ఉన్నంతగా ఆచరణలో జరగడం లేదు. స్వరాజ్యము వచ్చి 10 సంవత్సరాలు అయినప్పటికీనీ, పల్లె గ్రామాలలో ఈ హరిజనుల ఇళ్ళ సమస్య ఇంతవరకును, ఈ ప్రభుత్వము పరిష్కరించలేదని మనవి చేస్తున్నాను. అన్నింటికంటే ఈ హరిజనుల ఇళ్ళ సమస్య చాల ముఖ్యమైనదని, అనేకసార్లు ప్రభుత్వానికి విన్నవించినా, ఎందువల్ల నిర్లక్ష్యము చేస్తున్నారో తెలియకుండా ఉన్నది. ప్రకాశం పంతులుగారి ప్రభుత్వంలో హరిజనుల ఇళ్ల స్థలాల గురించి ఒక కోటి రూపాయలు కేటాయించారు. గృహనిర్మాణ విషయములో చేనేత వారికి, 1,200/- రూపాయలు ఉచితంగాను, 2,400/- రూ. 30 సంవత్సరాలలో తీర్చుకునే పద్ధతిలోను ఇచ్చుటకు ఒక Scheme ను తయారు చేశారు. అదే విధంగా ఆ Scheme ను హరిజనులకు కూడ అమలు పర్చాలని కోరుతున్నాను.

ఎంతో కాలమునుంచి ఎందుకూ పనికిరాని “పోరంబోకు” భూములను, సాగుకు వీలు అయిన విధంగా మరమ్మత్తుచేసి, కష్టపడి సుమారు 10, 12 సంవత్సరాలనుంచి సాగుచేసుకుంటున్న హరిజనులకు ఈనాటి వరకు, పట్టాలు ఇవ్వకుండా విపరీతమైన Penalty లు కట్టమని బాధించడం చాల విచారకరమైన విషయము. సాధ్యమైనంత వరకు ఈ భూములను, Penalty లు లేకుండా, పట్టాల మీద ఇవ్వవలసిందని అన్ని పక్షాల సభ్యులు పదేపదే చెప్పుచున్నారు. ప్రభుత్వమువారు యీ విషయంలో ఏమీ ఆలోచించకుండా Penalty లు కట్టమని బాధపెడుతున్నారు.

13th March, 1958]

అంతేకాకుండా, లంకభూములను శి సంచత్సరాలు దామాషాకట్టి, Field Labour Co-operative Societies కు Lease మీద ఇస్తున్నారు. ఈ శి సంచత్సరాల గడువు చాల పొచ్చు అయిపోయి, హరిజన Societies వారు, విపరీతమైన నష్టాలకు గురి అవుతున్నారు. కావున ఈ దామాషాను రద్దుపరచి, ఏదో నామకః 5/- లేక 6/- రూపాయలు కట్టాలని నిర్ణయించి ఈ లంక భూములను హరిజనులకు ఇప్పించాలని పడేపడే చెప్పుచున్నాము. గాని ఆ విషయంలో కూడ, ప్రభుత్వము వారు ఏ విధమైన మార్పు తీసుకురాలేదు. ఈ Societies ను వృద్ధి చెయ్యదలచు కుంటే ఈ దామాషాను రద్దుపరచి ఎకరానికి 5 లేక 6 రూ॥ చొప్పున కట్టి సొసైటీలకు లీజుమీద ఇచ్చుట చాల అవసరం. అంతే కాకుండా ఈ భూములను Private గా వేలం పాడుకున్న రైతులకు enhancement ఏమీ ఉండదు. కాని Societies కు మాత్రం Lease కే ఇస్తే enhancement ఉంటుంది సొసైటీస్ కు కూడ ఆ enhancement లేకుండా చెయ్యాలని మనవి చేస్తున్నాను

తరువాత పల్లె గ్రామాలలో నూటికి 75 మంది అక్కడక్కడ వ్యవసాయ కూలీలుగా జీవిస్తున్నారు. వీరికి సంచత్సరానికి అనేక రోజులు పనిలేక పోవడంవల్ల వాళ్ళ కుటుంబాలను పోషించుకోవడంలో అనేక ఇబ్బందులకు గురి అవుతున్నారు. అందువల్ల పల్లెలలో small scale industries ను Co operative basis మీద ఏ ప్రాంతానికి ఏ Industry వీలుఅవుతుందో, ఆప్రాంతంలో అటువంటిది ఏర్పాటు చేసి ఎక్కువ Subsidy ఇవ్వాలని మనవి చేస్తున్నాను.

హరిజనులలో చాలా మంది III rd form లగాయతు S. S. L. C. వరకు చదువుకొన్నవారు ఏ విధమైన ఉద్యోగాలు లేకుండా ఖాళీగా యున్నారు. అట్టి వారు ఉద్యోగాలు లేకను, ఇటు వ్యవసాయపు పనులు చేతకాకను రెండు విధాల పాడై పోవుచున్నారు. అటువంటి వాళ్ళకు Vocational Schools పెట్టి వాళ్ళకు stipends ఇచ్చి పోషింపాలని మనవి చేస్తున్నాను.

ప్రస్తుతము school final pass అయ్యి, Type and Shorthand నేర్చుకునే వాళ్ళకే Stipend ఇస్తున్నారు. School Final Pass అయిన వారు Service Commission Examination కు appear అయి, ఏదో విధంగా ఉద్యోగం సంపాదించుకోగలరు. కాని Fail అయిన candidate ఉద్యోగం దొరకక బాధపడుతూ ఉంటాడు కాబట్టి candidate, school final fail అయినా సరే type and shorthand నేర్చుకునేవాళ్ళకు ఈ stipend చాల అవసరం అని, ప్రభుత్వానికి మనవి చేస్తున్నాను.

ఇక ఈ services విషయంలో హరిజనులను recruit చేసినప్పుడు, వాళ్ళకు ఇంత reservation అని ఉన్నది. కాని promotions విషయంలో ఆ reservation

[13th March, 1958]

ఉన్నట్లు కనిపించదు. కాబట్టి promotions లో కూడ ఈ reservation ఉండాలని మనవి చేస్తున్నాను.

Service Commission లో ఒక హరిజన మెంబరు ఉండడము చాల అవసరం.

ఇక National Extension Scheme లో ఎంతో డబ్బు ఖర్చుపెడుతున్నారని చెబుతున్నారు. కాని ఆ డబ్బును హరిజనులు ఏ విధంగాను ఉపయోగించుకోలేక పోతున్నారు. సగం contribution ఇస్తేనే గాని వారు ఏపని చెయ్యడానికి వీలులేకుండా ఉన్నది. కాని ప్రస్తుత పరిస్థితుల దృష్ట్యావారు ఈ సగం contribution కూడ ఇచ్చుకోలేని స్థితిలో ఉన్నారు. కాబట్టి ఏ నాల్గవ భాగమో లేక అయిదవ భాగమో ఒక కనీస పరిమితిని హరిజనుల విషయములో పెట్టాలని మనవి చేస్తున్నాను.

1953 వ సంవత్సరం వచ్చిన వరదలలో ఇళ్లు కూలిపోయిన సందర్భంలో ప్రభుత్వం హరిజనులకు అప్పులు ఇవ్వడం జరిగింది. ఇలాంటి అప్పులను ఇప్పుడు మళ్ళీ ఇవ్వడానికి ప్రభుత్వము నిర్బంధిస్తున్నది. పాత అప్పులను subsidy, క్రింద treat చేస్తూ, write off చేస్తే హరిజనులు చాల సంతోషిస్తారు. కాబట్టి ఈ విషయం గమనించాలని మనవి చేస్తున్నాను. ఏమైనప్పటికీ హరిజన సమస్య కేవలం మాటలతో పరిష్కారమయ్యే సమస్యకాదు. హరిజన సమస్య కేవలం ఆర్థిక సమస్య కాబట్టి ముఖ్యంగా వారి ఆర్థిక పరిస్థితులు బాగుచేయవలసి ఉన్నది.

భూముల విషయంలో హరిజన మంత్రిగారికి సంబంధం లేకపోయినప్పటికీ వారు రెవెన్యూశాఖ వారితో సంప్రదించి పోరంబోకు భూములను సాగుకు ఇచ్చుటకు ఉన్నటువంటి ban ను lift చేయిస్తారని ఆశిస్తూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను.

శ్రీ యస్. కె. వి. కృష్ణావతారం (తాడేపల్లిగూడెం-జనరల్):- అధ్యక్షా! ఈ డిమాండును నేను బలపరుస్తున్నాను. కాని ఆంధ్రప్రదేశ్ లోనూ, దేశం మొత్తంలోనూ నూటికి 60 వంతులుగల హరిజనుల, వెనుకబడిన జాతుల, విముక్త జాతులవారి అభివృద్ధి నిమిత్తం కేటాయించబడిన మొత్తం చాలా తక్కువని మనవిచేస్తున్నాను. They are a source of very great strength to our State and our country; and they constitute a very great asset to our nation and our State. ఆ కారణంచేత వారి అభివృద్ధిమీద రాష్ట్రాభివృద్ధి, దేశాభివృద్ధి ఆధారపడివున్నది. ఈ డిమాండుమీద కనీసం 5, 6 కోట్ల రూపాయలయినా ప్రత్యేకించవలసినదిగా శ్రమతి రుక్మిణమ్మగారు విజ్ఞప్తి చేశారు. నేను వారితో ఏకీభవిస్తున్నాను. హరిజనులలో, వెనుకబడిన జాతులలో, విముక్తజాతు

13th March, 1958]

లలో విద్యావ్యాప్తి గావించాలి. వీరికి విద్య, అధ్యయనం నిమిత్తం ఎక్కువఖర్చు అవుతున్నదని మంత్రివర్యులు చెప్పారు. విద్యావ్యాప్తి విషయంలో special fees scholarship తో పాటు వారికి examination fees రద్దుచేయవలెను. వారి కది చాలా భారంగా వుంది. వారిలో విద్యా, అధ్యయనం ఎక్కువగా గరపి వారిని విజ్ఞానవంశులుగాచేసి వారికి ఆత్మగౌరవ ప్రతిపత్తులను కలుగ జేయడం చాలా మంచిదే. కాని రెక్కాడితేగాని డొక్కాడని పరిస్థితిలో వారుం డగా వారి ఆర్థిక పరిస్థితిని చక్కబరిస్తేగాని ప్రయోజనం లేదు. బడికి పోయి నేర్చుకునే వాతావరణం వారి కుటుంబాలకు కలుగజేస్తేగాని కేవలం విద్యా వ్యాప్తికి చేసిన కృషి అట్టే ప్రయోజనకరంగా వుండదని మనవిచేస్తున్నాను. మన హిందూ సంఘంలో వేల సంవత్సరాలుగా వారిని బయటవుంచి వారికి చాలా అప చారం చేశామనే భావంతో నేను చాలా బాధపడుతున్నాను. అలాంటి పరిస్థితిలో మనం చేసిన పాపంనుండి మనం విముక్తిచెందాలంటే యింకా ఎక్కువ డబ్బును వారికొరకు ఖర్చుపెట్టి వారి అభ్యుదయమునకు పాటుపడాలని మనవిచేస్తున్నాను. బంజరు భూముల విషయంలో వారికి జరుగుతున్న అన్యాయాలు చాలావున్నాయి. 75 వేల ఎకరాల బంజరు భూమిని హరిజనులకు assignment చేయడం జరిగిందని రెవిన్యూ మంత్రిగారు చెప్పారు. కాని చాలా రహస్యాలున్నాయి. మా పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలో చింతలపూడి, తాడేపల్లిగూడెం తాలూకాలలో జరిగిన అన్యాయాలను మంత్రివర్యుల దృష్టికి, కలెక్టరుగారి దృష్టికి, రెవిన్యూబోర్డు సభ్యులు (శ్రీ) సుబ్రహ్మణ్యంగారి దృష్టికి నేను తీసుకొనివచ్చాను. ఆస్తులున్నవారికే, పెళ్ళాం పేర అస్తి వుంటే మొగుడుపేర, మొగుడుపేర అస్తి వుంటే పెళ్ళాం పేర యీ విధముగా అగ్రీజాతులవారికే ఎవరికీ తెలియకుండా assignment proposals పంపి పట్టాలు తెప్పించడం చాలా జరుగుతున్నది. ఇది చాలా దారుణం. దీనిని ప్రతిఘటించాలి. దీనిని కేవలం అధికారులమీదే వదలిపెడితే ఇది గుప్తంగా జరిగి పోతూ వుంటుంది. కాబట్టి యీ బంజరు భూముల పంపిణీ కొరకు ప్రముఖ వ్యక్తులతోను, శాసనసభ్యులతోనూ కూడిన కమిటీలను ప్రతి తాలూకాకు వేస్తే గాని యీ రహస్యములు బయటపడవు. నేను పెద్ద enquiry జరిపించాలని కోరాను. enquiry చేస్తున్నాం అంటున్నారు. దానిగురించి మాత్రం యింతవరకు తెలియపరచడంలేదు. మిశ్రులు (శ్రీ) సుబ్బారావుగారు చెప్పినట్టుగా హరిజనులు చాలాకాలంనుంచి చేసుకొంటున్న భూములను వెనుకబడిన జాతులవారు చాలా కాలంనుంచి చేస్తున్నభూములను objections లేనిభూములకు ban lift చేసేవరకూ assign చేయడానికి వీలులేదనే సాకుతో పెనాల్టీలు వేస్తున్నారు. వారి పెనాల్టీ భారాన్ని మోయలేక చాలా బాధపడుతున్నారు. కాబట్టి వీరికి assignment జరిగే లోపల అలాంటి penalty లు లేకుండా ప్రభుత్వం steps తీసుకోవాలి.

(7)

[13th March 1958]

సమాజ వికాస కేంద్రములలో జాతీయ అభివృద్ధి కేంద్రములలో హరిజనులకు ప్రయోజనములు కలుగడంలేదు అని చెబుతున్నాను. చాలమంది మితులు కూడా దానిని గురించి చెబుతున్నారు. హరిజనుల విషయంలో కొంత realiation తీసుకు రావాలని కేంద్ర ప్రభుత్వానికి వ్రాయాలి. జాతీయ వికాస కేంద్రములలో ప్రణాళిక నిబంధనల ప్రకారం వెనుకబడిన జాతులు Contribution యిచ్చుకో లేరు. శ్రమదానం యిచ్చుకోవచ్చునని కొంత మంది అంటున్నారు. కాని రెక్కాడితేగాని - దొక్కాడని పరిస్థితిలో వారున్నారు. ఏ రోజు కారోజు కష్టపడి పనిచేస్తేగాని ఆ రోజు తిండిలేని పరిస్థితిలో వారు శ్రమదానం యిచ్చే పరిస్థితిలో కూడా లేరు. ఇది చాలా ముఖ్యమైన విషయం. దీనిని గురించి శ్రద్ధ తీసుకోవాలని మంత్రిగారిని ప్రార్థిస్తున్నాను. Legal aid గురించి ఒక సారి ప్రశ్నితరముల సమయంలో ప్రశ్న వచ్చినప్పుడు criminal matters లో Judge amicus curied ని నియమించడానికి అధికారం వున్నట్లు Civil matters లో కూడా ఏదో Procedure వుందని అన్నాడు. కాని న్యాయవాదిగా నాకున్న 20 సంవత్సరాల అనుభవంలో ఒక్క Civil case లో నయినా legal aid యిప్పించినది లేదని నేను నొక్కిచెబుతున్నాను. నేను దీనికి ఒక విధానమును సూచిస్తున్నాను. చాలా Case లలో Legal Aid లేకపోవడంవల్ల వారికి నిజమైన వాదన, బలమైన వాదన వున్నప్పటికీ కూడా వాదించుకో లేక 1, 2 వాయిదాలకు కోర్టుకువచ్చి తరువాత ex-party కావడం జరుగుతున్నది. కాబట్టి ఏ జడ్జి ముందర, ఏ ముసనబు ముందర, ఏ కోర్టు ముందర ఏ cause అయితే వుందో ఆ జడ్జి అందులో వాదన వుందో, 'prima facia case వుందని certify చేస్తే వారికి Legal aid యివ్వవచ్చు. దానికి సంబంధించిన ఖర్చులన్నిటినీ ప్రభుత్వమే పెట్టుకోవచ్చును. Civil Procedure Code తోటి అనుబంధమైన civil rules of practice ను మార్చి ప్రత్యేకమైన నిబంధనలు చేయనంతకాలం కలెక్టరుకే యింకా అధికారం యిచ్చి వారిదగ్గర దరఖాస్తులు పెట్టుకొని విచారణ చేసుకొని అదంతా జరగాలంటే చాలా ఆలస్యం అవుతుంది. ఈ విషయం బాగా ఆలోచించాలని కోరుతున్నాను. Social Welfare Committee లు ఏమిపని చేస్తున్నాయో ఎవరికీ తెలియడం లేదు. అవి function కావడంలేదు. Meeting లు సక్రమంగా జరగడం లేదు. మితులు శ్రీ వేమయ్యగారు Menial Services కు సంబంధించిన విషయం చెప్పారు. నాకు ప్రత్యేకమైన అనుభవంవుంది. ఇంట్లో పనిచేస్తారనే ఉద్దేశ్యంతో గుడ్డలు ఉతికే రజకులను ఏ ఉద్యోగి అయినా పేసురుంటున్నాడు. దానివల్ల దోఖీ ఖర్చులు ప్రజలకెక్కువయి పోతున్నాయి. హరిజనులను ఏ ఉద్యోగి పెట్టుకోడం లేదు. ఇలాంటి కేసులు కొన్ని వెతికి తీసి ఆ ఉద్యోగిమీద తీవ్రమైన చర్యతీసుకోవాలి. అమ్మగారికి, అయ్యగారికి గుడ్డలు శుభ్రంగా పుసుకుతారనీ,

13th March 1958]

ఇంటి పనులు చేస్తారనీ రజకులను యీవిధముగా ఉపయోగిస్తున్నారు. ఈ విషయంలో తగిన చర్యతీసుకోవాలని చెబుతూ సావకాశం లేనందున ముగిస్తున్నాను.

శ్రీ ఉప్పల మలునూర్ : అధ్యక్షా, సాంఘిక సంక్షేమశాఖామంత్రిగారు వెనుకబడిన జాతుల అభివృద్ధికొరకు demand ను ప్రోవేజ్ పెట్టుతూ డిప్లొమేష్యానము చేశారు. వారు ఈనాడు చెప్పిన విషయాలన్నీ మునుపు చెప్పినవే. మరల వాటినే ఇప్పుడూ చెప్పినారు. వెనుకబడిన జాతుల వసతులకొరకు డబ్బుకేటాయింపామని చెబుతున్నారు. ఇదిఅంతా generalise చేసి చెప్పడానికి వీలులేనందున 1, 2 విషయాలు చెప్పి ముగించడానికి ప్రయత్నిస్తాను. గ్రామాలలో హరిజనుల అభివృద్ధి ఎట్లావున్నదో కొంచెము చెబుతాను. నేను దాదాపు 1952 వ సం॥ నుంచి M. L. A., గా వుంటున్నాను. పదే పదే ఈ సమస్యలను గురించి చెబుతున్నాను. కాని నేను చెప్పిన విషయాలలో 10 శాతమైన గవర్నమెంటు విచారణచేసి, పరిశీలించడానికి పూనుకొనలేదు. గత సమావేశములో చెప్పాను. మా constituencyలో 156 గ్రామాలువున్నవి. వాటిలో 100 గ్రామాలనుంచి ఇళ్లకొరకుస్థలాలు కావాలని దరఖాస్తులు పెట్టుకున్నారు. ఒక్క కుటుంబము నివసించడానికి వీలైన యింటిలో నాలుగైదు కుటుంబాల వారు వుండవలసి వస్తున్నది. ఇండ్లస్థలాలు కావాలని దరఖాస్తులు పెట్టుకొని ఆఫీసుల చుట్టూ తిరగవలసివస్తున్నది. ఆఆఫీసులలో ఇచ్చిన దరఖాస్తులను పరిశీలించినట్లు లేదు. ఉదాహరణకు దరఖాస్తులు ఎన్ని గ్రామాలనుంచి వచ్చినవని అడిగితే 91 గ్రామాలనుంచి వచ్చినవని చెప్పిరి. అందులో 25 మందికి మాత్రమే భూమి యివ్వబడినది. మిగిలినవి pending లో వున్నవి. Land acquisition విచారణ జరుగుతున్నదని నా ప్రశ్నకు సమాధానమిచ్చారు. గత Budget session లో మంత్రిగారికి details తో ఒక వాక్రత memo ను సమర్పించినాము. ఎన్ని గ్రామాలనుంచి దరఖాస్తులు వచ్చినవి, ఎన్ని పెండింగులో వున్నవి అని వారివద్ద interview కు పోయి అడిగితిమి. Land Acquisition Act క్రింద emergency provisions ప్రకారం వున్న భూమిని తీసుకొని వారికి ఇళ్లకొరకు స్థలాలు యివ్వమని కలెక్టరులకు orders యిచ్చినామని చెప్పారు. కాని యింతవరకు ఆ memo కు సమాధానము లేదు. పరిష్కరించినట్లు లేదు.

అయిదారు సంవత్సరములనుంచి సూర్యాపేట తాలూకాలోని హరిజనులు ఇళ్ల స్థలాలకొరకు దరఖాస్తులు పెట్టుకొనుచున్నారు. కాని గ్రామాలలోవున్న పెత్తందారి వర్గము ఎట్లావత్తిడి చేసిందీ చెప్పక తప్పిందికాదు. దాదాపు అరు సంవత్సరముల క్రితము వెంపటి గ్రామములోని హరిజనులు ఎట్లావెళ్లడానికి వీలులేకుండా వుండేది. హరిజనుల ఇండ్లగోడలే భూస్వామ్యవర్గపు పెరటి భూము

[13th March 1958

లకు కంచెలు మాదిరిగా వున్నవి. వందలపైస ఎకరాలుపున్న ఆఘాస్వామి ఘామిని సర్వేచేసి, మంజూరుచేసి, మరల దానిని pending లో పెట్టి విచారిస్తున్నామని అంటున్నారు. గుంజలూరు గ్రామములో కన్యంతరెడ్డి రామిరెడ్డి అనే పెద్ద డేజ్ ముఖ్ వున్నాడు. ఆయనది అసలు సేలమర్రు గ్రామము. ఇండ్లమధ్యలో ఉన్న పెరడును మంజూరు చేయమని కోరితే అది సర్వేచేస్తానంటాడు. అంతటితో ఆపని ఆగిపోయింది. ఈ సమస్య ఇంతవరకు పరిష్కారము కాలేదు. అట్లాగే ఉపకాశాదు గ్రామములోని హరిజనులు తమరమ గ్రామంచుట్టూ వున్న పెరడునే వారికి యిళ్లు కట్టుకోవడానికి permission యివ్వండి అంటే ప్రిభుత్వం యిస్తానని చెప్పింది; ఆ ఘామముల మాకు మంజూరు చేయలేదు సరికదా మాకు చూపించిన వేరే ఘామిని సేద్యము చేసుకొంటాము అంటే ఆ ఘామిని సర్వేచేసి, తరువాత ఆగిపోయిందని చెప్పారు. వెలుగుపల్లి గ్రామము వుంది. ఆ గ్రామపరిషత్తు 1953 లో బూర్గుల రామకృష్ణరావుగారు ముఖ్యమంత్రిగా వున్నపుడు హరిజనులు రాయ బారం వచ్చి దరఖాస్తులు యిచ్చినారు. ఇంతవరకు ఆసమస్య పరిష్కారము కాలేదు. పీటన్నింటికి కారణము ప్రిభుత్వం యొక్క నిర్లక్ష్యమా! లేక అధికారుల తాకిడులవల్ల అట్లా చేస్తున్నారో నాకు అర్థము కావడము లేదు. చిన్న నెమిలి గ్రామములో కోమటి కోసం పుల్లయ్య అనే ఆయన ఘామిని మంజూరుచేశారు. కోమటి వెలుగపల్లి పోయి వచ్చేటప్పటికి ఆ ఉద్దేశ్యము మారిపోయింది. ఆయన తహసీలుదారుతో ఏమి మాట్లాడి వచ్చినాడో తెలియదు. ఇట్లా అయిపోయిన దరఖాస్తులు అనేకం వున్నవి. ఇప్పటికి వచ్చిన 91 దరఖాస్తులలోను 40 మంజూరు చేయబడినవి; 25 ఇండ్లకు మాత్రమే స్థలాలు ఇవ్వబడినవి. మిగిలినవి యివ్వకుండా దేశారు. ఈ ఇచ్చిన 25 స్థలాలుకూడ గ్రామానికి 3 ఫర్లాంగులు 4 ఫర్లాంగుల దూరములో వున్నవి. ఘామిని యిచ్చినాము దానిలో ఇండ్లు కట్టుకోమంటే ఇప్పటికే చాల దూరమున వున్నాము. ఊరు బయట ఇస్తే పూరిలోనికి వచ్చే దెప్పుడు, మా అవసరాలు తీర్చుకొనే దెప్పుడు, మేము కాపురాలు చేసేది ఎట్లా అని హరిజనులు దానిని వ్యతిరేకించారు. దానికి వేరే మార్గం చూపకుండా వుంచారు. రోజువారీ కాలికృత్యాలుకూడా తీర్చుకొనడానికి అవకాశాలు లేని గ్రామాలు వున్నవి ప్రభుత్వద్యోగులు పోయి చూసి దానికి మార్గమేమీ చూపెట్టలేదు. వెంపటి, ఆత్మకూరు, తుమ్మల, పెడమ మొదలగు గ్రామాలలో ఘాస్వాములు హరిజనుల కోళ్లు బయటకు వెడితే శిక్షలు వేయడము, జరిమా నాలు విధించడము జరుగుతోంది. ఇదంతా గ్రామాభివృద్ధి అనుకోవాలా? ఇవి ఏమైనా కొత్త proposals అని అనుకోవాలా? బడ్జెటులో కేటాయించాము కాబట్టి ప్రాథమిక దశను ముందు జాగుచేస్తామని సమాధానము చెప్పవలసిన అవ సర మున్నది. అట్లాగే జాపులు వున్నవి. ఈ జాపుల సమస్య గురించి అనేక

13th March, 1958]

రిపోర్టులు వచ్చినవి. నా constituency లోని గ్రామాలకు పోయి సంగతులన్నీ తెలుసుకొన్నాను. ఫలానా జావి ఫలానా గ్రామములో ఈ విధముగా వుందని చెబుతాను. గాజుల మలకాపురంలో మంచి నీటి జావి వుంది. గ్రామములోనుంచి వచ్చే మురుగునీరు మొత్తము అంతా ఆ జావిలో పడుతుంది. ఆ నీరు చెడిపోయి దానిని త్రాగిన హరిజనులు మరణించడముకూడ జరుగుచున్నది. ఈ జావి ప్రభుత్వముకూడ త్రవ్వించలేదు. మరమ్మత్తు చేయించమంటే అదికూడ చేయించలేదు. ఇటువంటి నీరు త్రాగి అనేకమంది రోగాలకు గురిఅవుతున్నారు. ప్రజారోగ్యము కొరకు డబ్బు కేటాయించామని చెప్పారు. విద్య, విజ్ఞానం గురించి ఒక మాట చెబుతాను. మంత్రిగారు Hostels పెట్టించామని, students కు scholarships యిస్తున్నామని చెప్పారు. వెనుకబడిన జాతులవారికి విద్యయే లోపమని అంగీకరించామని చెప్పారు. సంతోషమే నిర్బంధముగా విద్య చెప్పించాలనే చట్టాన్ని వర్తింపజేశారా? గ్రామాలకు వెళ్ళి పిల్లల తలిదండ్రులకు నచ్చజెప్పి "మీ పిల్లలకు చదువు చెప్పించాలి. మీరు డబ్బు ఏమీ పెట్టుకోవనవసరములేదు. వారికి కావలసిన అన్ని సౌకర్యాలు కల్పించి విద్య చెప్పిస్తాము", అని ఏర్పాట్లు చేశారా? ఇది అంతా కేవలము కాగితాల రూపములోనే వుండిపోయింది. Hostels పెట్టాము అన్నారు. ఈ Hostels పై వేటు రంగానికి సంబంధించినవి కాబట్టి వాటిమీద ఎక్కువ చెప్పాలో లేదో నాకు తెలియదు. కాని ప్రభుత్వము hostels ను అన్నిచోట్ల పెట్టడంలేదు. మా తాలూకాలోని ఒక పట్టణములో పై వేటు హాస్టల్ వుంది. దానిలో 99 మంది విద్యార్థులు వున్నారు.

హరిజన విద్యార్థులకు స్కాలరుషిప్పులు సరిగా అందడంలేదు. ఈ మేనే జర్జనుకునేవారు కొంతమంది యీ హాస్టల్సును తమ స్వప్రయోజనాల కువయోగించుకుంటున్నారు. ఒకచోట వుండవలసిన యీ విద్యార్థులందరిని మూడిండ్లలో ఉంచుతున్నారు. 1958 వ సం. ఫిబ్రవరి నెలలో విద్యార్థులు మూడు రోజులు ఉపవాసాలుండవలసివచ్చింది. అధికారుల కీ విషయం తెలుపగా వారు వచ్చి తనిఖీ చేశారు. ఆ హాస్టల్ కు గవర్నమెంటునుంచి రావలసినది 500 రూ. లు మాత్రమే అని తేలింది. కాని దానికి 1500 రూ. లు లెక్కల్లో తేడావచ్చింది. అంతే తక్కిన వెయ్యి రూపాయలు అతను తిన్నాడనుకోవాలి. దానిని అతడు నిర్వహించలేనని చెప్పినందువల్లనో, లేక ఇంకొక కారణంచేతనో అతడు రాజీనామా చేయడం జరిగింది. ఇటువంటి అక్రమాలు జరుగకుండా ఆ హాస్టల్సును ప్రభుత్వం నడిపించవలెనని కోరుతున్నాను. హరిజనుల విషయంలో ప్రభుత్వం ఇంకా చర్య తీసుకుని వారికి కేటాయించిన డబ్బును సక్రమంగా వినియోగించేటట్లు శ్రద్ధతీసుకోవలెనని కోరుతున్నాను.

[13th March, 1958]

శ్రీ డి. నరసయ్య:- అధ్యక్షా! మా యల్లందు, పాల్వంచ, బూర్గంపాడు తాలూకాలు చాలా పెనుకబడిన తాలూకాలు. కోయవారు ఎక్కువగా ఉండే కొండప్రాంతాలివి. గిరిజన, హరిజన జాతులకు చెందిన ప్రజలు యీ ప్రాంతములలో చాలా ఎక్కువగా ఉన్నారు. ఈ సంవత్సరము వర్షములు లేక పంటలు పండనందువల్ల ప్రజలు తినుటకు తిండిలేక కట్ట బట్టలేక, ఎన్నో అవస్థలు పాలవుతున్నారు. ఇట్టి పేద ప్రజలకు ప్రభుత్వం ఏమీ సహాయంచేసినట్లు కనపడలేదు. మా ప్రాంతములలో చౌకడిపోలు ఏర్పాటు చేయమని కలెక్టరుగారికి పిటిషనులు పంపుతున్నాము. ఐతే గోధుమలు మాత్రమే సరఫరాచేయగలమని వారు జవాబిచ్చారు. మా ప్రాంతం ప్రజలు గోధుమల కలవాటుపడ్డవారుకారు. మామీద ప్రభుత్వానికి దయలేకపోతే పేదప్రజలందరూ ఏమైపోవాలి? మా ప్రాంతములలో పశులు పట్టారీలు చాలా అన్యాయాలు చేస్తున్నారు. అడవి బంజర్లుకూడ మాకు సాగుకు దొరకనివ్వడంలేదు. ఏదో సోపల్ వెల్ ఫేరు డిపార్టుమెంటు అని ఏర్పాటు చేశామన్నారు. దీనివల్ల మన కున్నంత ప్రయోజనం కలుగడంలేదు. నైజాము పరిపాలన పోయినతర్వాత ప్రభుత్వం మనది, మనది అనుకున్నామే కాని మా పట్ల తగినంత శ్రద్ధ చూపించడంలేదని ప్రభుత్వానికి తెలియచేస్తున్నాను. తెల్ల దొరల కాలంలో 25,30 మంది కోయవారిని ఉపాధ్యాయులుగా ఏర్పాటుచేశారు. కాని యీ నాడు ఒక టీచరుకూడలేదు. ఈ నాడు కోయలు చాలా యిబ్బందులకు గురవుతున్నారు. జాగీరుదార్ల, ఇజారాదార్ల, బంజరుదార్ల, మీద చర్యతీసుకోవాలి. వీరివల్ల మాకు చాలా అన్యాయం జరుగుతున్నది. పోరంబోకు, గట్టు నెంబరు, భూములకు యీనాటికి కూడ పట్టాలు ఇవ్వడంలేదు. ఈ కారణంవల్ల అన్యాయకాంతాలు జరుగుతున్నాయి. కష్టపడి శ్రమచేసి కోయవారు డబ్బు సంపాదించుకుంటే దానిని కోర్టుల చుట్టు తిరిగి ఖర్చుపెట్టవలసిన పరిస్థితి యీనా డేర్పడింది. కోయవారు అక్రమాలకు గురికాకుండా చూడవలెనని ప్రభుత్వాన్ని ప్రార్థిస్తున్నాను. మా ప్రాంతములలో రహదారి సౌకర్యా లెక్కువచేయాలి. నా నియోజకవర్గం చాలా పెద్దది. మా కాన్స్టిట్యూయన్సిలో శ్రీ సంజీవయ్యగారు ఒక వర్యాయం పర్యటనచేశారు. మా పరిస్థితులెలా ఉంటాయో చూడవలెనని రెండు రోజులు ఆ ప్రాంతంలో పర్యటించవలెనని వారిని మేము కోరాము. కాని అప్పుడు వీలులేదని, తరువాత వస్తామని వారు చెప్పారు. మౌ ప్రజలయొక్క అష్టకష్టాలను వారు గమనిస్తే జాగుంటుంది. అడవి ప్రాంతాల్లో పెద్ద పులులు మొదలయిన కూర జంతువులమధ్య కొండగుహలలో మా ప్రజలు ఎట్టి దైన్యస్థితిలో జీవయాత్ర చేస్తున్నారో తెలుసుకుంటే జాగుంటుంది. వారు మాస్థితిగతులను దయతో పరిశీలిస్తారని, మాకు సౌకర్యాలు కలుగజేస్తారని ఆశిస్తున్నాను. ఈ సంవత్సరం పదిపానుమంది ఉపాధ్యాయులయినా మా ప్రాంతంలో ఏర్పాటు

13th March 1958]

చేయించమని కోరుతున్నాను. మా పాఠశాలలో కోయలు, ఎరుకలు, ఏనాదులు తైరాగులు మొదలయినవారు ఎక్కువగా ఉన్నారు. వారికి జీవనాధారములు లేవు. ఈ సంవత్సరం వర్షాలు లేనందువల్ల, పంటలుపండక ప్రజలు చాలా ఇక్కట్లు పాలవుతున్నారు. గామీమాల్లో బావులులేవు. మంచినీటి సౌకర్యాలు లేవు. ఉన్నచెరువులు పూడిపోయి మరమ్మత్తులు లేకుండా ఉన్నవి. ఇదివరలో కమ్యూనిస్టుపార్టీవారు పెట్టినబాధలకు మా కోయప్రజలు గురికావలసినవచ్చింది. కాంగ్రెసు ప్రభుత్వకాలంలో కూడ వారికి యీ యిబ్బందులు తప్పడంలేదు. అందు వల్ల ఏ పార్టీవారయినప్పటికీ తమకు ఉపయోగంలేదని వారు బాధపడుతున్నారు. గామీమాల్లోనికి వెళ్లుటకే సిగ్గుగాఉంది. ఓట్లడగడానికి మా పాఠశాలకు వస్తారు, తర్వాత మాకుసౌకర్యాలుచేయరు, మాయిబ్బందులు చూడరని మాకోయప్రజలు మమ్ములను నిందిస్తున్నారు. ముఖ్యమంత్రిగారయినా ఒకమారు మాపాఠశాలకు వచ్చి మా ప్రజల యిబ్బందులను తొలగిస్తారని ఆశిస్తున్నాను. కొన్ని గుంటలకు గట్టుతెగిపోయి నీరు నిలవడంలేదు. ఆ గండ్లు మరమ్మత్తు చేయించవలెనని కోరుతున్నాను. మా పాఠశాలలో రహదారి సౌకర్యములు బొత్తిగాలేవు. బూరు గుంపాడునుంచి కొత్తగూడెంవరకు రోడ్డు వేయించాలి. యల్లందునుంచి మాను కోటవరకు రోడ్డు వేయించాలి. బూరుగుంపాడువద్ద వంతెనకట్టించాలి. ఈ వంతెన లేనందువల్ల వర్షాకాలంలో ప్రజలు చాలా ఇబ్బందిపడుతున్నారు. మా పేద ప్రజలు అన్ని విషయములలోను యీ ప్రభుత్వంమీదనే ఆధారపడ్డారు. అందువల్ల మమ్ములను ఇప్పటికయినా దయపుంచి కాపాడవలెనని కోరుతున్నాను.

శ్రీ పి. గున్నయ్య :-అధ్యక్షా ! మాజిమంత్రిలకు సీనియర్ యం. యల్. ఎ. లకు పది నిమిషాల సమయమయినా ఇప్పించినట్లయితే బాగుంటుంది.

మిస్టర్ స్పీకరు:-ఉపోద్ఘాతాలకు కాలాన్ని వ్యయంచేయడం మంచిదికాదు. (శ్రీ) పెద్దన్న గారిప్పుడు ఉపన్యసిస్తారు.

శ్రీ ఎన్. పెద్దన్న (ఖమ్మం - రిజర్వుడు):- అధ్యక్షా ! మంత్రిగారు యీ హరిజన సంక్షేమ డిమాండును ప్రవేశపెట్టుతూ చేసిన ప్రసంగం వింటూంటే శనగ కాయ తిన్న కడవు ఎంత బాధ పడుతుందో అంతకంటే బాధగా ఉంటోంది. హరిజన సంక్షేమము కొరకు రెండున్నర కోట్లు ఖర్చు పెడుతున్నామని మంత్రిగారు తమ ప్రసంగంలో చెప్పారు. కాని దానికి యింకా రెండున్నర కోట్లు కలిపి మొత్తము అయిదు కోట్లు ఖర్చుపెట్టి నప్పటికీ హరిజనాభివృద్ధి కాదు. అవుతుందని నాకు నమ్మకంలేదు. ఈ ఖర్చు సద్వినియోగంగా జరుగదు, దుర్వినియోగం అవుతోంది. ఇంతకుముందు ఏ ప్రభుత్వము కూడా సద్వినియోగం చేయలేదు. ఈ జాతిని అభివృద్ధికి తీసుకురాలేదు. ఈ ప్రభుత్వముకూడా దీనిని సద్వినియోగంచేసి,

[13th March 1958]

హరిజన జాతిని అభివృద్ధికి తీసువస్తుందని నమ్మకంలేదు. ఈ 5 న్నర కోట్లు ఖర్చు పెట్టకుండా ఉంటే యితరత్రా పన్నులు తగ్గుతాయని, అందువల్ల యీ ఖర్చు అనవసరమని నా అభిప్రాయము. నై తుల వద్ద పన్నులు వసూలు చేసి హరిజనాభివృద్ధి

• పేర అనేక రకాలుగా కాజేయడం జరుగుతోంది. ఈ జాతి ఎందుకు అభివృద్ధిలోకి రావటం లేదంటే, వారందరినీ ఒక మురగాగా చేర్చి హరిజనవాడల పేరుతో ఒకే చోట ఉంచుతున్నారు. వీళ్లు ఒకే చోట ఉంటే ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు అంతా ఒక చోట దొరుకుతారు, వేరే వేరే అక్కడక్కడా ఉంచినట్లయితే అందరూ ఒకసారి దొరకరని, అందరినీ ఒకే చోట ఉంచేట్లు చేశారు. మూమెంట్ రోజులలో, గర్నమెంటు దెబ్బలు కొట్టే పైములో పల్లెటూళ్లు అయిదారు కలిపి ఒకేచోట వీరందరినీ చేర్చేవారు. లేకపోతే దొరకరని భయము. మూమెంటు రోజులలో తన్నటానికి హంగుగా కావాలని ఆ విధంగా చేశారు. ఆ విధంగా యిప్పటికీ ఒకేచోట ఉంచినట్లయితే వారి అలవాట్లు వదులుకొని అభివృద్ధి చెందలేదు. నాగరికత అలవడదు. ఈ ప్రాదరాజాదులో మా బ్రదర్స్ అనేక మంది ఉన్నారు. మా గూడెములలో ఉన్నప్పుడు ఎంత హీనముగా ఉన్నా, బయటకు పోయి చదువుకొని చాలా అభివృద్ధి చెందినారు. వీళ్ళే గూడెములోనే ఉండియున్నట్లయితే చదువు వచ్చేది కాదు. కాబట్టి ఈ జాతిని గూడెములలోనే ఉంచితే ఎన్ని కోట్లు ఖర్చు పెట్టినా అభివృద్ధి కారని ఘంటాపథంగా చెబుతున్నాను. అక్కడక్కడ గవర్నమెంటు కొన్ని లక్షలు ఖర్చు పెట్టి కాలనీస్ కట్టుతోంది. ఆ పద్ధతివల్ల కూడా ఏమీ మార్పు ఉండదు. కాలనీ ఆనే పేరుతో మళ్ళీ అందరినీ ఒకేచోట ఉంచటం సంభవిస్తోంది. గూడెమునకు దీనికి ఏమీ భేదము ఉండదు. సిమెంట్ రోడ్లువేసినా, ఇండ్లలో విద్యుచ్ఛక్తి దీపాలు పెట్టినా అభివృద్ధి కాజాలదు. కావలినది విద్య, కాస్త భూమి. ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం కావాలంటే నాలుగెకరాల భూమి కావాలి. నైతిక స్వాతంత్ర్యం కావాలంటే విద్య కావాలి. కుటుంబములోని సాంప్రదాయాలు మారాలి. లేకపోతే ఎన్ని ఎకరాలు యిచ్చినా మారలేము. ఏదో నాల్గవ క్లాసు వరకూ చదువుకున్నా మళ్ళీ గొడ్డు కాయటానికే వెళ్తారు. కాబట్టి యీ గూడెము లనేవి లేకుండా ఎక్కడ ఖాళీ ఉంటే అక్కడ విడి విడి ప్రోగ్రెస్సులలోనే కట్టించండి. ఇతరుల అలవాట్లు నేర్చుకుంటేనే యీ జాతి అభివృద్ధిచెందుతుంది. మా బ్రదరుకు డోర్నకల్ రైల్వేలో ఉద్యోగము. మా ఇంట్లో ఉన్నంత వరకు అతనిలో ఏమీ మార్పు రాలేదు. ఇప్పుడు ఇల్లు వదలిపెట్టి పోయిన తరువాత మేము తినే మాంసముకూడా తినడు. మేము అంటే అనహింసచుకుంటాడు. మా ఇండ్లకు రాదు అంత అభివృద్ధి అయ్యాడు. కాబట్టి కీలక స్థానము ఎక్కడ ఉన్నదంటే, గూడెములను చీల్చి, సాధ్యమైనంతవరకు వాళ్ళకు ఇళ్ళు వేరువేరుగా మిగతా ప్రజల మధ్య కట్టించుట అవసరం. అప్పుడు అలవాట్లు మార్తాయి. మా

13th March 1958]

ఖమ్మంనుంచి జెజవాడకు పోయి పది సంవత్సరాలు ఉన్నవాళ్ళు అక్కడి మాటలు నేర్చుకున్నారు-అలాగు, ఇలాగు; ఉదయం, సాయంత్రం-యీ మాటలు అలవాటయ్యాయి. అటువైపునుంచి ఖమ్మం వచ్చి ఉన్నవారికి యిక్కడి మాటలు అలవాటయినాయి. మంత్రివర్గంనుంచి క్రిందివరకూకూడా-మైదరాబాదు వచ్చి సంవత్సరము కాలేదు-గాంధీ దుస్తుల పద్ధతి వదిలిపెట్టి జిన్నా టోపీలు తగిలించుకుంటున్నారు. నెహ్రూ లాల్పీలు తీసేసి నిజామ్ నవాబుగారి సేర్వాణీలు వేసుకుంటున్నారు. అదే విధంగా పరిసర ప్రాంతాల అలవాట్లు తేలికగా వస్తాయి. ఒకళ్ళతో ఒకళ్ళు కలిసిపోయి అభివృద్ధి కావటానికి అవకాశాలు ఏర్పడుతాయి.

ఇంకొక విషయం-హరిజనుల సంక్షేమదృష్ట్యా సహాయం చేస్తామంటున్నారు. ఒక ఉదాహరణ ఇస్తాను. దానిని గురించి మంత్రిగారుకూడా ఎంతైర్వీ చేయాలని కోరుతున్నాను. ఖమ్మంలో చెప్పులు పనులు చేసుకునేవారు 6 గురు కలిసి, గవర్నమెంట్ సోషల్ వెల్ ఫేర్ డిపార్టుమెంటువారు సహాయం చేస్తారని దరఖాస్తు పెట్టుకున్నారు. ఇల్లెందులో ఆఫీసు ఉన్నది. అక్కడకు వెళ్ళి రావటానికి వారికి రు. 40 లు ఖర్చు అయినది. మనిషికి ఆరేసి రూపాయలు వేసుకొని నాలుగుసార్లు తిరిగితే వాళ్ళకు యిచ్చినవి యివి:—నీరుకు ఒక బొచ్చె రు.2-8-0, మేకులు గుంజుకునే కారు రు. 1-8-0, ఇంకొక కారు రు. 1-8-0, పంచ్ రు. 5, కోయడానికి రెంచ్ రు. 2-8-0, మేకుల పొట్లం రు. 1-8-0—మొత్తం 18 రూపాయలయినది. కాబట్టి ఎంత లాభం చేస్తున్నదో అర్థము చేసుకోవాలి. ఇందులో పనిచేసేవారికి సరిగా తిండిలేక దీర్ఘకాల వ్యాధులకు—టి.బి., కాన్సర్, రొమాటిజమ్—యిటువంటివాటికి గురి అవుతున్నారు. సోషల్ వెల్ ఫేరు శాఖ నుంచి ధన సహాయం దొరుకుతుందని 18 మందిచేత దరఖాస్తులు పెట్టించాము. ముందు యిద్దరికి సహాయం చేశారు. 1 రు. 50 ల వగదు, రు. 50 ల మందులు సహాయంచేశారు.

ఆ 18 మందిలో ఒకరికి కలరా తగిలితే అతనిని యీ సంవత్సరం జనవరి 15 వ తేదీన హాస్పిటల్ కు తీసుకువెళ్ళగా రి రు. 10 ఇంజక్షన్ అవుతుంది ఇచ్చుకోమన్నాడు అక్కడ డాక్టరు. హరిజనులకు ప్రభుత్వం ఏవిధంగా సహాయం చేస్తోందో దీనినిబట్టి అర్థం చేసుకోవలసి ఉన్నది. 18 మందిలో టి. బి. పేషంట్స్ ఇద్దరు చనిపోయారు. కాబట్టి హరిజనులను ఒక ప్రత్యేక తెగగా ఉంచవద్దు. మేము ప్రత్యేక తెగగా ఉన్నంతవరకు జాగుపడము.....

శ్రీ వి. రామారావు : అధ్యక్ష మహాశయా! మనరాష్ట్ర సాంఘికసేవా మంత్రి సమర్పించిన బజ్జెటు డిమాండ్లను నేను ఆమోదిస్తూ, ఆ శాఖలో ఉన్నటువంటి అవకతవకలను తెలియజేస్తున్నాను. హరిజన, గిరిజన, వెనుకబడిన జాతుల,

[13th March, 1958]

విమోచనజనులు—ఈ నాలుగు వర్గాలకు రూ. 2,39,16,000 ఇస్తున్నామన్నాడు. వారి సంఖ్యకూడ అంతే ఉన్నదని నేను అనుకొంటున్నాను. అంటే ఒక మనిషికి సంవత్సరానికి ఒకరూపాయి, ఖర్చు పెట్టబడుచున్నది అన్నమాట. అంటే వీరి ఉద్ధరణకొరకు ఖర్చు పెట్టబడుతున్న ఒక రూపాయి, బూడిదలో పోసిన పన్నీరువలె పాడైపోతున్నది, అని నేను అనుకొంటున్నాను. ఈ పడిపోయినటువంటి జాతులు దేశానికి వెన్నెముక అయి ఉన్నప్పుడు, దేశం అంతా వీళ్లమీద ఆధారపడి ఉన్నప్పుడు, వీళ్లకొరకు కొన్ని కోట్లరూపాయలు ఎక్కువ ఖర్చుపెట్టవలసి ఉంది. అంతే గాని, ఈ కొద్దిదబ్బుతోనే వారికి అభివృద్ధి కలుగజేయగలమని నేను అనుకోవటం లేదు. మంత్రిగారు మాట్లాడుతూ ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడిన తర్వాత తెలంగాణాలో హాస్టల్స్ ఎక్కువగా పెట్టబడ్డాయన్నారు. తెలంగాణాలో 60, 70, హాస్టల్స్ వరకు ఉన్నాయన్నారు. ఇంతకుపూర్వం నేను హాస్టల్స్ కమిటీ మెంబరుగా ఉన్నాను. నాకు జిల్లాలలోని విషయాలు బాగా తెలుసు. మంత్రిగారు చెప్పింది సరైనది కాదని నేను అనుకొంటున్నాను. తెలంగాణాలో 9 జిల్లాలు ఉన్నాయి. నిజామాబాద్ జిల్లాలో కామారెడ్డి తాలూకాలో మాత్రం ఒక హాస్టల్ ఉంది. మైదరాబాదు జిల్లాలోని ఒక తాలూకాలో ఒక హాస్టల్ ఉంది. ఈ విధంగా ఒక్కొక్క జిల్లాకు రెండు మూడు హాస్టల్స్ మాత్రమే ఉన్నాయి. కాని మొత్తం తొమ్మిది జిల్లాలలో ఏడెనిమిది హాస్టల్స్ ఉన్నట్లయితే, ఇప్పుడు మంత్రిగారు చెప్పిన లెక్క సరిపోతుంది. కాని ఇప్పుడు ఒక్కొక్క జిల్లాలో రెండుమూడు హాస్టల్స్ ఉన్నప్పుడు 60, 70 హాస్టల్స్ తెలంగాణాలో ఉన్నాయని మంత్రిగారు ఏ లెక్క ప్రకారం యీ హావుస్ కు అందజేశారో నాకు తెలియదు. సోషల్ సర్వీసు డిపార్టుమెంటుకు బడ్జెటులో కేటాయించిన డబ్బు ఏవిధంగా ఉపయోగించబడుతున్నది? ఎన్ని బావులు నిర్మించబడ్డాయి? ఎన్ని గృహాలు నిర్మించబడ్డాయి? ఆ డిపార్టుమెంటుకు కేటాయించిన డబ్బు ఇంకా ఏ ఏ పనులకు ఖర్చుపెట్టారు? ఆ యొక్క డిటెయిల్స్ రిపోర్టును యీ హావుస్ కు అందజేయలేదు. కాబట్టి, తాలూకా లెవెల్ లో, జిల్లా లెవెల్ లో, సోషల్ వెల్ఫేర్ డిపార్టుమెంటు, తనకు కేటాయించిన డబ్బు ఏ ఏ పనులకు ఖర్చుపెడుతోందో, ఆ వివరాలన్నీ, ఆ లెక్కలన్నీ యీ శాసన సభ్యులకు అందజేసినట్లయితే, వారు చేస్తున్న పనులు పూర్తిగా యీ హావుస్ కు తెలుస్తాయి.

అస్పృశ్యతను తొలగించటానికి, మన దేశంలో ఎంతమంది త్యాగాలు చేసి నప్పటికీ అది తొలగటంలేదు. అస్పృశ్యతను తొలగించుటకు మన భారత ప్రభుత్వం కొన్ని కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెడుతున్నది. కాని ఏమీ లాభం లేకుండా ఉంది. ఈ అస్పృశ్యత పోవాలంటే, ఆత్మపరివర్తన రావాలని ఇదివరకు మన మంత్రిగారు సెలవిచ్చారు. ఆత్మపరివర్తన రావాలంటే, అస్పృశ్యత తొలగాలంటే, గొప్ప

13th March, 1958]

రివల్యూషన్ రావాలని నేను భావిస్తున్నాను. ఇది నాయొక్క భావన మాత్రమే కాదు. జాపూ జగజీవన్ రామ్ మొన్న గ్వాలియర్ కాన్ఫరెన్స్ లో పమన్నాడు? 1952 లో సికింద్రాబాదు కాన్ఫరెన్స్ లో పమన్నాడు? 1953 లో నాగపూర్ కాన్ఫరెన్స్ లో పమన్నాడు? 1954 లో సికింద్రాబాదు కాన్ఫరెన్స్ లో పమన్నాడు? ఈనాడు సెంట్రల్ కేబినెట్ మినిష్టర్ గా ఉన్నటువంటి, హరిజనజాతితో సంబంధం కలిగి ఉన్నటువంటి, హరిజనుల అనుభవాలను ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నటువంటి జగజీవన్ రామ్ గారు పమన్నాలో గమనించాలి. డాక్టరు అంజేడ్కర్ తన జీవిత కాలంలో యీ హిందూ మతం హరిజన జాతికి చేసిన గొప్ప నష్టం ప్లాట్ ఫారమ్స్ మీద ఉపన్యాసాల ద్వారా, గ్రంథాలలో వ్రాయటం ద్వారా ప్రజలకు తెలియ జెప్పాడు. గాంధీజీ *Hinduism is a poison which spoiled the Country!* అన్నారు. కాబట్టి యీ అంటరానితనాన్ని, మతమే చేసెనో లేక మనుజులే చేశారో దూరమనగ సుఖము దూరమాయె; ఇంక దూరమన్న హిందుమతం సున్నా” అని ఫార్మర్ డిప్యూటీ మినిష్టర్, డి గ్రేట్ తెలంగాణా హరిజన్ లీడర్ శ్రీ అరిగె రామస్వామి అన్నాడు. ఈ జాతి మొత్తంగా జాగుపడాలంటే, అస్పృశ్యతా నివారణ కావాలి. దీనిని గురించి ప్రభుత్వం ఒక చట్టం చేసినా, అది యీనాడు ఆచరణలో లేదు. హరిజనులు ఎవరైతే నా తమ హక్కులు అడుగు తూంటే, వారిని బహిష్కరిస్తున్నారు. చాకలి, మంగలి, కమ్మరి, కుమ్మరి, ఎరుకల జాతులన్నీ ఏకమై యీ హరిజనులను అణగబెడతారు, అంటరానితనం పోయి నవుడే, హరిజనులు ఇతర జాతులతో సమానం అవుతారు. హరిజనులు ఇతర జాతులతో సమానంగా తయారైన తర్వాతనే, మొత్తము దేశము జాగుపడుతుంది. కాబట్టి సోదరులారా (నవ్వు) ఊమించండి; అధ్యక్షా, గాంధీజీ “*Harijan cause is live fire, the more ghee you pour in it the more it requires*” అని అన్నారు. హరిజనులను ఉద్ధరించాలంటే హరిజనులకు ఎక్కువ సేవచేయండి. ఇక్కడ కూర్చున్న శాసన సభ్యులందరు — వారు కాంగ్రెసు పార్టీవారైతే నా, సోషలిస్టు పార్టీవారైతే నా, కమ్యూనిస్టు పార్టీవారైతే నా — హిందువులే కదా. నిజంగా హరిజన జాతిని వాళ్లంతా అణగదొక్కుతున్నారు. వీళ్లే శాసనాలు తయారు చేస్తున్నారు. కానీ, ఆ శాసనాలను ఆచరణలో పెడుతున్నారా అంటే లేదు. గాంధీజీ హరిజన బాల బాలికలను తన ఇంటిలో పెట్టుకొని హరిజన జాతిలో లీనమై పోయాడు. ఇక్కడ సభ్యులు కూడ అలా చేస్తున్నారా అంటే లేదు. నాకు యీ అవకాశం ఇచ్చినందుకు అధ్యక్షులకు ధన్యవాదాలు తెలియజేస్తూ ముగిస్తున్నాను.

[13th March, 1958]

శ్రీ జి. రాములు:- అధ్యక్షా, నేడు గౌరవనీయులైన సంతేమ శాఖా మాత్యులు, సంజీవయ్యగారు అనుసూచిత జాతుల అభివృద్ధికి కావలసిన డబ్బును, దానికి సంబంధించిన డిమాండ్లను ప్రవేశపెట్టారు. వారు మా హరిజన తరగతికి చెందిన వారు. అగ్రజాతుల మంత్రులలో మా హరిజనులైన సంజీవయ్యగారు కూడ ఒక మంత్రిగా ఉన్నారు. అందుకు నేను సంతోషిస్తున్నాను. కాని ఈ అనుసూచిత జాతులకు ఉద్దరించుటకు వారు ఏమీ చేయలేదని, వారు తమ అధికారాన్ని సద్వినియోగ పరచటంలేదని తెలియజేస్తున్నాను.

ఇప్పుడు నేను ఒక ఉదాహరణ చెబుతున్నాను. ఒక కట్టముక్క తెచ్చి, ఒక ఇనుప ముక్కకు సొరకొట్టి పెట్టినట్లయితే దానియొక్క పూర్వగాధను మరచి పోయి ఆ చెట్లను ఏ విధముగ క్రింద పడగొట్టుకున్నదో అదేమాదిరిగ మా మంత్రిగారి యొక్క అధికారము ఉన్నది. ఆ విధముగ అధికారము సద్వినియోగము చేయలేనిచో వెంటనే రాజీనామా ఇవ్వాలని వారికి నేను మనవి చేస్తున్నాను. మన దేశమునకు స్వతంత్రము వచ్చి యిప్పటికి పది సంవత్సరములు కావచ్చింది. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక మాటలలో పూర్తిచేసుకున్నాము. ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఈదులాడుచున్నాము. మా ప్రాంతాలలో నివసిస్తున్న అనుసూచితజాతులయొక్క యిబ్బందులు వాళ్లను అంటుకుని బాధిస్తున్నవి. వారి యొక్క ఊమమును గుర్తించి ప్రభుత్వము ఏలాంటి సదుపాయము కలుగ చేయడము లేదు. ఆ ప్రాంతాలలో ఊమం పెరిగిపోయింది. హరిజనులకు, మాల మాదిగలకు తినటానికి తిండి, కట్టటానికి బట్ట, ఉండటానికి ఇల్లు దొరకటము లేదు. అస్పృశ్యత అనలేపోలేదు. ఈ రోజున యీలాంటి పరిస్థితులు దేశములో నివారించబడకుండా ఉన్నందుకు ప్రభుత్వము సిగ్గుపడవలసి ఉన్నది. ఒక్కొక్క గ్రామములో చూస్తే, ఒక్కొక్క యింటిలో వదేసి కుటుంబాలు ఉంటున్నవి. పొయ్యిదగ్గర ఒక కుటుంబము, దొడ్లో ఒక కుటుంబము, తడిక చాటున ఒక కుటుంబము, యీ విధముగ కిక్కిరిసి, ఇళ్లలో నివసించుచూ పిల్లలను కంటూ సంసారములు గడుపుకుంటున్నారు. వారి యొక్క దుస్థితిని ప్రభుత్వం ఆలోచించడము లేదు. ఇక మన నాయకులందరు రాష్ట్రములో పర్యటించటానికి పోయినప్పుడు వినాయకులుగ వేషాలు మోజుగాదంచి వేదికలు ఎక్కి, హరిజనులను రక్షిస్తామని చెప్పి డాబుసరిగా ఉపన్యాసాలు దంచేస్తారు. వేదికలుదిగి ఇంటికి రాగానే గడపకూడా దాటుకు అంటారు యీ మహానాయకులు. ఇలాంటి పరిపాలన డాబుసరులకేనా? కాకపోతే హరిజనులకు మేలు చేసేది ఏమైనా ఉన్నదా? అధ్యక్షా! నేను యింకా ఎన్నో విషయములు మీదృష్టికి తేదలచుకున్నాను. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము ఏర్పడి యిప్పటికి రెండు సంవత్సరములు కావచ్చింది. నా యొక్క జన్మస్థానము మంథెన. ఆ తాలూకా ఆ ప్రాంతములో కనుకనూరు,

13th March, 1958]

మూకనూరు, నీలంపల్లివగైరా గ్రామాలు ఉన్నవి. మంతులైన మన నాయకులు ఆ ప్రాంతాలకు ఎప్పుడైనా పర్యటనకుపోయి ఉన్నారోలేదో నాకు అనుమానము. వారు బహుశ పోయి ఉండరు. పోరుకూడ. ఎందుకంటే అక్కడ రోడ్లు లేవు. రోడ్లు ఉన్నంతవరకు మాత్రమే మంత్రులు పోయి వస్తారు. ఆ ప్రాంతాలకు మంత్రులు దొరాలు పోయినా, వారు సామంత రాజులుగానే తయారౌతారు. ఎందుకంటే అక్కడ రోడ్లు లేవు. బండ్లలో ప్రయాణము చేయవలసి ఉంటుంది. అయితే నేను ఒక్క విషయము ప్రభుత్వదృష్టికి తేదలచుకున్నాను. మంత్రులు కార్లలో తప్ప మరేవిధముగాను పర్యటించరు. ఆ ప్రాంతాలకుపోతే, వారికి ఉన్న అపురూప శరీరములకు హానికలుగుతుందేమోనని భయపడి పోనేపోరు. అయితే మంత్రులు బత్తాలు రూపములో ఎంతోధనమును పుచ్చుకుంటున్నారు. ఆ ప్రాంతాలలో అనుసూచిత జాతులవారు ఎట్లా నివసిస్తున్నారో మంత్రులు చూచి ఉండరు.

మిస్టర్ స్పీకర్:-అది అంతా అనకండి. పోనటువంటి చోట్లకు పోయినట్లు వారు వ్రాసుకొరు. అట్లా మాట్లాడకూడదు.

శ్రీ జి. రాములు:-రోడ్లు ఉన్నచోట్లకే కాకుండా, రోడ్లు లేనటువంటిచోట్లకు కూడ మంత్రులు పోవలసి ఉంటుంది. అక్కడి జను లందరు వీరికి ఓట్లు వేసినందు వల్లనే వీరందరు యిక్కడ మంత్రులయ్యే అవకాశము ఏర్పడినది. మేమంతా శాసనసభ్యులుగా వచ్చింది వాళ్ళు ఓట్లు వేసినందువల్లనే గనుక వారియొక్క ఊమములుకూడ చూడవలసిన జాద్యత ప్రభుత్వముమీద ఉన్నది. మంత్రుల చుట్టు ప్రక్కన ప్రాంతములో అడవులు ఉన్నవి. అక్కడ కొండజాతులవారు నివసిస్తున్నారు. వాళ్ళకు తిను ఆహార ధాన్యాలు దొరకవు. ఆకు, అలము, గడ్డలు తిని బ్రతుకుచున్నారు. కాని మంత్రులు తినేది సన్నని బియ్యము, మంచి మంచి శాఖాహారములు చేయించుకుని తింటారు. ఇక పర్యటనకు వస్తే, విందులు తప్ప మరేమీలేదు. సౌఖ్యముగ విందులు ఆరగించుకొని వెళ్ళిపోతారు. ఇలాంటి మంత్రులు ఆ కొండజాతివాళ్ళ స్థితిగతులుకూడ విచారించి వస్తే, సంతోషించే వాళ్ళము. మంత్రులు ఆ వైపునకే తిరిగి చూడరు. మంత్రులు ఎప్పుడుచూచినా కార్లలో వైభవమును అనుభవించి వస్తూ ఉంటారు. అడవిజాతులు తినే గడ్డలపై కూడ ప్రభుత్వం ఐన్ను తీసుకుంటున్నది.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:-అయితే గౌరవ సభ్యులు ఏ గడ్డలు తింటున్నారు?

శ్రీ జి. రాములు:-మేము తినేవి ఏమిటో కావాలంటే చెబుతాను.

శ్రీ ఆర్. నారాయణ రెడ్డి:-గౌరవ సభ్యులు తినేవి ఉల్లగడ్డలు, Cabbage వగైరాలు.

[13th March, 1958]

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:- ఆ మాట ఒప్పుకుంటే సంతోషమే.

శ్రీ జి. రాములు:- ఆ అడవులలో మంచి నీరు దొరకదు. ఆకు, అలముపడి మురిగిన మురికి నీటినే త్రాగుతున్నారు. వేరే మంచినీటి సదుపాయాలు లేవు. ఆలాంటి మురికినీరు త్రాగుటవల్ల వాపు రోగములు, కీళ్ళ రోగములు వచ్చి వారి శరీరములో జబ్బు ఏర్పడి వాండ్ల రూపములు వికృత ఆకారములుగా మారిపోతున్నవి. ఇక వైద్య సౌకర్యాలు బొత్తిగా లేదు. ఈ నీరు త్రాగుటవల్లనే వాళ్ళకు కీళ్ళ జ్వరములు, మలేరియా జ్వరములు వచ్చి, వికృతరూపులై జీవిస్తున్నారు. ప్రభుత్వము వాళ్ళకు ఏమైనా వైద్య సౌకర్యాలు కలుగజేసినారా అని అడుగుచున్నాను. అధ్యక్షులవారు టైము అయిందని అంటున్నారు గనుక ఇంత టీతో ముగిస్తున్నాను.

శ్రీ వి. కూర్మయ్య:- అధ్యక్షా! మాల, మాదిగల యొక్క గోడు భాగవతమా, భారతమా అని కీ॥ శే॥ మంగిపూడి వెంకటశర్మగారు ఇదివరకే చెప్పారు. ఇప్పుడు హరిజనులను గురించి చాలా మంది సభ్యులు మాట్లాడారు. హరిజనుల యొక్క అవస్థలను గురించి చెప్పారు. కాని అవి తీర్చటానికి ప్రభుత్వం ప్రయత్నించడము సాధ్యము కానివని. మామూలుగా మన బడ్జటు సమయములో వారి యొక్క కష్టములు చెప్పడము, వాటిని నివారిస్తామని మంత్రిగారు చెప్పడము అలవాటు అయిపోయింది. కాని నాకు చాలా విచారకరముగ ఉన్నదల్లా ఏమిటంటే, ఇప్పుడు మనకు opposite గా కూర్చున్న పెద్దన్నగారు, పెద్ద నరసయ్యగారు కూడ మాట్లాడారు. బహుశ హరిజనులన్నా, గిరిజనులన్నా వారికి తెలిసి ఉండదు. వారు యువకులు, అందువల్ల హరిజనులకొరకు ఎంతమంది నాయకులు, ఎంత కష్టములు, ఎంత బాధపడి యున్నారో, ఎంతెంత త్యాగాలు చేశారో, అవి అన్నీ కూడ చరిత్రను ఒకసారి తిరగవేసి చూస్తే, ఆ విధముగ మంత్రిగారిని అని ఉండరు. మంత్రిగారు ఏమైనా చేయకపోతే నిజముగ వారిని నిందించవలసిందే. కాని ఆ విధముగ వారిని నిందించ కూడదు. గౌరవ సభ్యులకు ఏ మాత్రము అనుభవము లేదని నా అభిప్రాయము. హరిజనోద్ధరణ కొరకు ఎంతో మంది Reformers యీ దేశములో పుట్టియున్నారు. రామానుజాచార్యులు దగ్గరనుంచి, శంకరాచార్యులు దగ్గర నుంచి, మధ్వాచార్యులు దగ్గరనుంచి అస్పృశ్యత నివారణ కొరకు practical గా గాంధీగారి నిర్మాణము జరిగేటంతవరకు గట్టి ప్రయత్నాలు చేశారు. ఆ విషయము మన కందరికీ తెలుసు. అది మరచిపోలేము. మహాత్మాగాంధీగారు మనకు బోధించిన సిద్ధాంతాల వల్లనే, మనలో ఇంతమంది యీ సభకు రాగలిగాము. ఇది అంతా గాంధీగారి భిక్ష అని మాత్రము మనము గ్రహించాలి. మన కళ్ళ వెంకటరావుగారు కూడ హరిజనుల విషయము చెప్పారు. వారితో నేను ఏకీభవిస్తున్నాను. ఏనాటికైనా కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం పరిపాలనలో

13th March, 1958]

.ఉండినన్నాళ్లే, దేశములో హరిజనోద్ధరణ అనేది ఉండగలుగుతుంది కాని, మరెక్కుమూనిస్టు పార్టీయో, సోషలిస్టు పార్టీయో, పరిపాలనకు వస్తే, హరిజనుల నామరూపాలు కూడ లేకుండాపోతారేమోనని మాత్రము నాకు అనుమానముగ ఉన్నది. అంతవరకు సందేహము లేదని చెప్పగలను కాంగ్రెసు పార్టీ తప్ప మరెయితర పార్టీ అయినా అధికారములోనికివస్తే, హరిజనుల నందరినీకూడ లేబరుతో కలిపి వారియొక్క భవిష్యత్తుకు భంగము కలుగజేస్తారని అనేక Conferences లో ఆందరు అభిప్రాయము వెల్లిబుచ్చుచునే ఉన్నారు. గాంధీగారు హరిజనోద్ధరణ కొరకు చేసిన కృషి మనము ఎవ్వరము మరువలేము. ఈ హరిజన డిమాండు మీద ఒక కోటి యాభై లక్షలు ఖర్చుచేస్తున్నారు. ముఖ్యంగా మద్రాసు రాష్ట్రములో గాని, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోగాని హరిజనోద్ధరణ విషయములో ఇతర States లో కంటే డబ్బు వ్యయము చేయడములో అయితే నేమి, వారి Conscience create చేయడములో అయితే నేమి, వారికి విద్యా బుద్ధులు నేర్పడములో అయితే నేమి మన ఆంధ్ర ప్రదేశ్, మద్రాసు రాష్ట్రములు ముందడుగు వేస్తున్నవనే చెప్పవచ్చు. ఈ విషయము All-India Harijan Sevak Sangh యొక్క రిపోర్టులో కూడ నమోదు చేయబడింది. అందువల్ల హరిజనులకు ఎంతవరకు సహాయపడవలసి ఉంటుందనే విషయము తెలుసుకోవాలి. మన సంజీవయ్యగారు నిద్రపోతున్నారని కొంత మంది సభ్యులు విమర్శించారు. నిజానికి వారు హరిజనుల విషయమై నిద్రపోవడమే కాదు, ఇతర మెంబర్లు నిద్రపోతున్నారని నా అభిప్రాయము. మెంబర్లు ఊరకనే కబుర్లు చెబుతూన్నారని నేను అనుకుంటూనే ఉన్నాను. కళా వెంకట రావుగారు, గోపాలరెడ్డిగారు చెప్పిన మాటలు నిజమే. అది మేము పబ్లికుగా ఒప్పుకోవలసిందే. మంత్రివర్గములో హరిజనులకు ప్రాతినిధ్యము ఇవ్వాలని మన India Constitution లో ఎక్కడనూలేదు. కాని వెనుక శ్రీమూర్తి రాజగోపాల చారిగారు మద్రాసు రాష్ట్రములో ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్నప్పుడు, గాంధీగారి సలహా వల్లనే హరిజనులకు మంత్రివర్గములో ప్రాతినిధ్యము యివ్వడము జరిగింది. లేకపోతే హరిజనోద్ధరణకు దారి ఉండదు అని ఉద్దేశించి అది ఒక convention గా ఏర్పాటు చేశారు. ఆనాటి నుంచి యీనాటి వరకు ప్రతి మంత్రివర్గములోనూ ఒక మంత్రి పదవి హరిజనులకు యిస్తూ వస్తున్నారు. అందువల్లనే హరిజనుల పేరు మరవకుండా బండి సాగిపోనిస్తున్నారు. ఈ ప్రాతినిధ్యమును గురించి ఆనాడు కాంగ్రెసు హైకమాండు వారు కూడ ఆదేశించారు. అయితే మంత్రి వర్గములో హరిజన మంత్రులు ఒకరా, ఇద్దరా అని అంటే, అది వారి వారికి ఉన్న బలము మీద ఆధారపడి ఉన్నది. వేమయ్యగారు చెప్పిన అన్ని విషయాలలోనూ నేను వారితో ఏకీభవిస్తున్నానుగాని, ఒక్క విషయములో మాత్రము నేను వారితో ఏకీభవించలేక పోతున్నాను. హాస్టల్స్ విషయములో డబ్బు దుబారా జరుగుతున్న

[13th March, 1958]

దని వేమయ్యగారు అన్నారు. ఈ విషయములోనే నేను వారితో ఏకీభవించడము లేదు. వారి పార్టీలోని వారిని ఎవరైనా ఒక్కరు లేచి చెప్పమనండి? గత అయిదు సంవత్సరములలో ప్రభుత్వము పెట్టిన హాస్టలు ఏదైనా వారిలో ఒకరైనా నడిపినారా అని అడుగుతున్నాను.- రాజగోపాలాచారిగారు ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్నప్పుడు కూడా కమ్యూనిస్టు పార్టీ వారు యీ హాస్టళ్ల మేనేజ్మెంటును గురించి విమర్శిస్తూనే వచ్చారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ వారు ఒక్కటైనా management చేశారా?

శ్రీ యస్. వేమయ్య :- On a Point of order, Sir, నేను కూడా కొన్నాళ్ళు హాస్టలును మేనేజ్మెంటుచేసి వదిలి వేశానండి.-హాస్టళ్ల సంగతి నాకు బాగా తెలుసు.

SRI V. KURMAYYA : I am not yielding Sir.

వేమయ్యగారు చెప్పబోయే విషయము నాకు తెలుసు. కాబట్టి మేము మేనేజి చేయగలిగాము. కాని విమర్శించేవారిని ఎవరినైనా సరే manage చేయమనండి. ప్రతి M. L. A. ను ఒక హాస్టల్ కు in-charge గా ఉంచి మేనేజిచేయమంటే, అప్పుడు అందులో ఉన్న కష్టము బోధపడుతుంది. హాస్టల్ మేనేజ్మెంటు అంటే ఎంత కష్టమో, చేసేవారికి తెలుస్తుందిగాని దూరముగ ఉన్నవారికి తెలియదు. దూరముగ ఉండి ఎంతైనా విమర్శించవచ్చు. ఏదో హాస్టల్ లులో దుశారా జరుగుతున్నదని కేకలు వేస్తే కాదు, దుశారా అనేది, ఎక్కడ జరగడములేదు? P. W. D. లో జరగడములేదా? నేను మినిష్టరుగా ఉన్నప్పుడు నా భార్య హాస్టలును మేనేజ్మెంటు చేసేది. హాస్టలులో పూర్వ పని దగ్గరనుంచి, గుమాస్తాపని వరకు అన్నీ ఆమె నిర్వహించేది. పిల్లలకు అన్నము వండిపెట్టేది. అన్నీ పనులు ఆమె చేసేది. దుశారా అంటే అందులో అర్థము లేదు. మహా తింటే, ఎవరైనా ఏ నాలుగు, అయిదు, పది రూపాయలు తింటే తినవచ్చుగాని, వేలు, లక్షలు ఏ విధముగ దుశారాచేసి తినగలరు? ఎక్కువ తినటానికి వీలుకాదు. 5% మార్జిను ఉండవచ్చు. ప్రభుత్వం యొక్క హాస్టల్స్ నూటికి 40 వంతులు వారి జీతాలకు పోతుంది. లెక్కలు తీసుకుని చూస్తే బోధపడుతుంది. ప్రభుత్వం హాస్టలు అయితే రూ. 22-8-0 లు, ప్రైవేటు మేనేజ్మెంటుకింద ఉండే హాస్టలు అయితే రూ. 15-8-0 లు అవుతుందని అంటున్నాను. అయితే Warden కు, Peon కు, Cook కు జీతాలు మంత్రిగారు చేర్చలేదు. మంత్రిగారు ఒక్కసారి యీ విషయము పరిశీలించి నిజానిజములు గురించి సమాధానము చెప్పవలెనని కోరుతున్నాను. ఇవి అన్నీ గాంధీగారియొక్క సిద్ధాంతముక్రింద ఏర్పడిన సంస్థలే.

వెల్ థేర్ సాపైటీ అన్నీ ప్రజలే నిర్వహించుకోవాలి. ప్రజలలో తప్పు వుంటే-ప్రజలంతట ప్రజలే దిద్దుకోవాలి. మనమంతా మానవులం కనుక తప్పులు

13th March, 1958]

చేయడం సహజం. సంజీవయ్యగారు క్రమవద్దతిలోనే వ్యవహారాన్ని సాగిస్తున్నారు నేను వారితో పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాను.

అస్పృశ్యతా నివారణ చట్టం, దేవాలయ ప్రవేశ చట్టం-మున్నగువాటిని మనం పాస్ చేశాము. వాటిని తప్పకుండా అమలు చేయాలని గట్టిగా చెబుతున్నాను. ప్రతి జనవరి 31 వ తేదీన ప్రతి ఊరిలోనూ హరిజనులు దేవాలయప్రవేశం చేయాలనేది ఆ చట్టం యొక్క అభిప్రాయం, కాని సరిగా, అమలు జరగడంలేదు. ఏదో ఒకటి, రెండు తాలూకాలలో, జిల్లాలలోనే జరుగుతున్నది. అట్లా కాకుండా ప్రతి గ్రామంలోనూ గ్రామ కరణాల, మున్సిబుల, ప్రభుత్వ పాఠశాలల ఉపాధ్యాయుల ఆధ్వర్యాన; కాంగ్రెసు, కమ్యూనిస్టుల ఆధ్వర్యాన-ప్రతి జనవరి 31వ తేదీన ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతా అమలు జరిపి, త్వరగా అస్పృశ్యతా నిర్మూలనము గావించాలని కోరుతూ, అధ్యక్షులవారికి కృతజ్ఞత తెలుపుతూ నేను విరమిస్తున్నాను.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య : అధ్యక్షా! ఈపద్ధతి చర్చలో 16 మంది సభ్యులు పాల్గొన్నారు. ఇది చాలా శుభసూచకమైన సంఖ్య. వీరిలో ఆఖరున మాట్లాడిన శ్రీ కూర్మయ్యగారు “హరిజనుల విషయమై కొంతమంది శాసన సభ్యులకు బాగా అర్థంకాలేదు” అన్నారు. అది వారు అనుభవపూర్వకంగా చెప్పిన విషయమని నేను భావిస్తున్నాను. హరిజనులగోడు భారతముతోనో, భాగవతముతోనో పోల్చవచ్చునని వారు చెప్పారు. కాని అది భారతముతోను, భాగవతముతోనూ పోల్చదగినది కాదు. రామాయణంతో పోల్చడానికి అవకాశంగల చరిత్ర అది. ఆనాడు, దేశంలో దుర్మార్గం పెరిగి, అశాంతి ఏర్పడినప్పుడు, ఆ దుర్మార్గాన్ని, అశాంతిని అరికట్టి దేశంలో ప్రశాంతవాతావరణం కలుగజేయడానికి, దేశంలో నివసించే ప్రజానీకానికి సౌకర్యాలు ఏర్పాటుచేసి, సుఖప్రదంగా జీవించేందుకు అవకాశాలు కల్పించేందుకు భగవంతుడే రామావతారం ఎత్తివచ్చి తగిన కార్యక్రమాన్ని జరిపించారు. ఈనాడు, భారతదేశంలో సాంఘికంగా కొన్ని జాతులకు అన్యాయం జరుగుతున్నప్పుడు, అట్టి అన్యాయాన్ని అరికట్టి, సాంఘిక న్యాయాన్ని చేకూర్చడానికి, భగవంతుడు మహాత్మాగాంధీ అవతారం ఎత్తి వచ్చారని నేననుకుంటున్నాను. కాబట్టి, హరిజన సమస్య రామాయణంతో పోల్చబడడానికి అవకాశం కలిగినట్టిదని మనవి చేస్తున్నాను- మహాత్మాగాంధీ భారతజాతి పిత. వారు మహాత్మకృష్ణమైన ఆశయాలతో పనిచేశారు. వారు యీదేశంలో ఉండి ఉండక పోయినట్లయితే ఈనాడు హరిజనులు శాసనసభలో గాని, పార్లమెంటులోగాని, కూర్చోనడానికి ఆస్కారం ఉండేదికాదు. ఈనాడు హరిజనులకు సౌకర్యాలు కలుగజేయబడుతున్నాయంటే, కాంగ్రెసు ప్రభుత్వాలు, కాంగ్రెసు

[13th March, 1958

సంస్థలు అట్టి సౌకర్యాలు కలుగజేస్తున్నాయంటే — అది మహాత్మా గాంధీకి శిష్యులైనవారు, గాంధీజీకి అత్యయమైన కార్యాన్ని చేస్తున్నారు. మహాత్మా గాంధీ మీద ఉండే గౌరవభావంవలననే యీ పని జరుగుతున్నది గాని ఇతరతాళి జరగడం లేదనే విషయాన్ని కూర్మయ్యగారు స్పష్టపరిచారు. వారు ప్రతిపక్ష సభ్యులను challenge చేసినట్లుగా అడిగినారు. ఈనాడే కాదు, 1953 వ సం॥లో ఆంధ్ర అసెంబ్లీలో 40 మంది కమ్యూనిస్టు సభ్యులన్న సభలో—వారు కూర్చుని అదేపనిగా విమర్శచేసిన మీదట—నేను అదేవిధంగా సమాధానం చెప్పాను. నేను అట్టి సమాధానం చెప్పినతరువాత కమ్యూనిస్టులు పలుకకుండా, వలైయినా విప్పుకుండా ఉన్న సంగతి మరొక్కసారి జ్ఞాపకం చేస్తున్నాను.

ఈ నాడు మల్లా, Hostels గురించి విమర్శ చేస్తున్నారు. హాస్టలు మేనే జరులు దురన్యాయాలు చేస్తున్నారని, దొంగతనాలు, దోపిడీలూ చేస్తున్నారని బీద విద్యార్థుల కోసం యిచ్చిన ధనాన్ని దుర్వినియోగం చేస్తున్నారనీ, వారి స్వార్థం కోసం వినియోగించు కొంటున్నారనీ, విద్యార్థులకు సరైన వసతులు కల్పించడంలేదని కమ్యూనిస్టులు విమర్శనలు చేస్తున్నారు. అయితే కమ్యూనిస్టు పార్టీ తరపున ఒక్క హాస్టలైనా నడిపించినారా?

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి:— ప్రభుత్వంవారు grant ఇస్తే నడిపించడానికి మేము సిద్ధంగా ఉన్నాము.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:— తప్పకుండా ఇస్తాము. హాస్టలును బాగా ఆదర్శ పోయంగా నడిపించి, దోపిడీ లేకుండా, దొంగతనం లేకుండా, అన్యాయం లేకుండా నడిపించి “ఇదిగో కమ్యూనిస్టుపార్టీ తరపున మేము ఏర్పాటుచేసి నడపుతున్న హాస్టలు ఎంత బాగా నడుస్తున్నదో చూడండి, కాంగ్రెసువారు, ఇతర సంఘ సేవాపరాయణులూకూడా యీ విధంగా నడపండి” అని చెబితే బాగుంటుందిగాని, అసలు హాస్టలు నడపడంలో ఉండే సాధక బాధకాలను ఇబ్బందులనూ అర్థంచేసుకోకుండా, అవగాహన చేసుకోకుండా విమర్శనా పూర్వకంగా ఉపన్యాసాలుచేస్తే ఏమి లాభంలేదు. నేను ఇదివరకు యీ విషయమే చెబుతూ ఒకపద్యం చెప్పినాను. ఇప్పుడు మరొక్కసారి జ్ఞాపకం చేస్తున్నాను.

“ఉత్తరమును, మెరపె శరత్తునందు
ఉరుముకయె కురువానతరి ఘనుండు,
కూయునేగాని కుజనుండు చేయబోడు,
చేయునేగాని సుజనుండు చెప్పబోడు”

ఈ నాడు కూడా వార్లు దీనికి సమాధానం చెప్పుటలేదు. చెప్పగలిగే పరిస్థితిలోలేరు.

13th March, 1958]

[Sri S. Vemayya rose in his seat]

SRI D. SANJIVAYYA : I am not yielding Sir. It is not a point of order.

మిస్టరు స్పీకరు:- శుభ్యల నెవ్వరినీ interrupt చేయనీయను. పార్టీ నాయకులు ఏదైనా చెబుతానంటే consider చేయబడుతుంది. కానీ ఇతర శుభ్యులు ఎవ్వరూ లేచి మాట్లాడుటకు ప్రయత్నిస్తే నేను allow చేయను.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:- Hostels సక్రమంగా నడుపబడుతున్నవనే నా అభిప్రాయం. 400 హాస్టల్లున్నాయి. 400 మంది మేనేజరులచేత నిర్వహింపబడే సందర్భాలలో ఎక్కడైనా ఒకటి, రెండుచోట్ల పొరపాట్లు జరిగివుండవచ్చునేమో!

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి:- కాంగ్రెసువారు ఎన్ని హాస్టల్లు నడుపుతున్నారు?

శ్రీ డి. సంజీయ్య :- నూటికి 90 హాస్టళ్లను ప్రభుత్వంవారే నడుపుతున్నారు.

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి:- ప్రభుత్వంవారు నడిచే హాస్టల్స్ అన్నీ తామే నడుపుతున్నామని కాంగ్రెసువారు అనుకుంటున్నారా?

శ్రీ డి. సంజీవయ్య :- ప్రభుత్వంవారు నడిచే హాస్టల్సు సంఖ్య 22 మాత్రమే. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో మొత్తం సుమారు 400 హాస్టల్లున్నాయి. అందులో 56 తెలంగాణ ప్రాంతంలో ఉన్నాయి. వాటిలో నూటికి 99.9 కూడా కాంగ్రెసువారి చేతనే నడుపబడుతున్నాయి. వారే సేవ చేస్తున్నారు, వారే వారిజనులను రక్షించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు.

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి:- ప్రభుత్వం ఎంత grant ఇస్తున్నదో—దయచేసి సంఖ్య చెప్పండి.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:- ఒక హాస్టల్ లో 100 మంది విద్యార్థులు వుంటే 50 మందికి మాత్రమే నెలకు 15 రూ. లు ఇస్తున్నారు. ఒక విద్యార్థికి నెలకు 15 రూ. ల చొప్పున యిస్తే పూటకు ఎంత అవుతుందో లెక్కచేసుకోమని చెబుతున్నాను. అయితే, మిగిలిన 50 మంది విద్యార్థులు ఎలా పోషింపబడుతున్నారో ఆలోచించమని ప్రతిపక్షీయులకు మనవి చేస్తున్నాను. ఈ నాడు యీ పనులు చేస్తున్నారంటే—బితుం ఎత్తో, దయాదాక్షిణ్యాలు కలిగిన, సుస్వభావం కలిగిన ధనాధ్యులను ఆశ్రయించో—చేయ కలుగుతున్నారు.

శ్రీ బద్దం ఎల్లారెడ్డి (బుగ్గారం):- ఆ విధంగా కొద్దిమందికి మాత్రమే చేయ

[13th March, 1958]

గలుగుతారు గాని, గ్రామసీమల్లో ఉన్న లక్షలాది ప్రజలకు చేయలేరు. అది కూడా ప్రభుత్వ బాధ్యతయని గుర్తించారా?

MR. SPEAKER: Let the hon. Member resume his seat.

రావి నారాయణరెడ్డిగారు మాట్లాడినారంటే — వారు పార్టీ తరపున మాట్లాడినారు. మంత్రిగారు serious గా జవాబు చెప్పారు. ఇక అందరినీ allow చేయను.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య:—ఇప్పుడుకూడా నేను—challenge చేసి చెబుతున్నాను. జూన్ నెలలో కళాశాలలూ, పాఠశాలలూ తెరవబడతాయి. కనీసం ఒక గ్రామంలో హాస్టలు నడిపించడానికి ప్రయత్నించడని చెబుతున్నాను. కాని, అట్లా నడిపించకుండా—హరిజన వాడలలోనికి వెళ్లి, “మాది హరిజనుల కోసం స్పష్టింపబడిన పార్టీ, మాది బీదల పార్టీ, మీగుడినెలలోనే ఉంటాము, మీతోనే తింటాము అని ప్రచారంచేసుకోవడం, మొసలికన్నీరు కార్పడం తప్ప ఒక్క చోటైనా కార్యరూపేణా చేసిన పాపాన పోలేదు. అందువల్ల, ఇక నైనా మాటలు కట్టిపెట్టి కృషిచేయాలి. తీసి మాటలచేత మధురమైన వాక్యాలచేత ముగ్ధులను చేయడమే గాని మంత్రిగారు ఏమీచేయడం లేదంటున్నారు. వారు మాటలు మాట్లాడుతున్నారే కాని ఒక పనిఅయినా చేయలేదుకదా! నేను చేసిన పనుల నెన్నింటిని చెప్పను? అందువల్ల యీ నాడు, మాటలు కట్టిపెట్టి, కార్యరూపేణాచేసి, అది కూడా ఆదర్శప్రాయంగాచేసి, ఎవరైనా పొరపాటు చేస్తున్నట్లుంటే యీవిధంగా దిద్దుకోండి అని చెప్పడం మంచిది, సబబు, సముచితమైన విషయమని నేను స్పష్టం చేస్తున్నాను.

శ్రీ బి. రామారెడ్డిగారు మాట్లాడుతూ “తెలంగాణాలో హాస్టల్స్ పెట్టినా మని మంత్రిగారంటున్నారు, ఆయనకు యీ లెక్కలు ఎక్కడనుంచి వచ్చాయి, ఇదంతా అబద్ధం, ఎన్ని హాస్టల్స్ న్నాయో నాకే తెలుసు” అనే అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చారు. మరి, వారెక్కడనుంచి సంపాదించినారో ఆ information వాకు తెలియదు. అయితే, నేను వారి వలననే Information పొందాలా, లేక దానికోసం ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటు చేయబడిన డిపార్టుమెంటు, ఉద్యోగులచేత information తెప్పించుకోవాలా? ఇక జిల్లావారీగా తెలంగాణాలో యీ సంవత్సరం కొత్తగా ఏర్పాటు చేయబడిన హాస్టల్స్ సంఖ్య చెబుతాను.

జిల్లా		హాస్టల్స్ సంఖ్య
(1) హైదరాబాదు	...	2
(2) కరీంనగర్	...	1

13th March, 1958]

(3) మహబూబ్ నగర్	...	2
(4) నల్లగొండ	...	15
(5) నిజామాబాదు	...	2
(6) వరంగల్	...	4
		<hr/>
	మొత్తం	26
		<hr/>

ఇవి అధికార పూర్వకంగా ఉద్యోగులచేత సేకరించబడిన లెక్కలు. వీటిని ఎక్కడ ఏర్పాటు చేశారో, అర్థం చేసుకోకుండా, కనీసం తెలుసుకోడానికై నా ప్రయత్నించకుండా యిటువంటి అర్థరహితమైన విమర్శలు చేయడం భావ్యం కాదని వినయపూర్వకంగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

జిల్లా లెవెలులో ఎంత ఖర్చు అవుతున్నదో, ఏమిటో తెలియడం లేదన్నారు. ఈ విషయమై ప్రభుత్వం యిప్పటికి కొన్ని సంప్రదింపులు జరిపినవి. కలెక్టరులను అడిగినది. జిల్లా స్థాయిలో కొన్ని కమిటీల నేర్పాటు చేయాలను కొంటున్నాము. అక్కడ వుండే హరిజన, వెనుకబడిన తరగతులకు చెందిన సభ్యులు, ఇంకా యితర సంఘ సేవా పరాయణులు—కలిగిన ఒక కమిటీని ఏర్పాటు చేస్తే జాగుంటుందను కొంటున్నాము. ఆ కమిటీకి కలెక్టరుగారే Chairman గా ఉంటారు. ఆ కమిటీవారే నెలకొక పర్యాయమో, రెండు నెలల కొక పర్యాయమో సమావేశం జరుపు కొన్నట్లుంటే జిల్లా స్థాయిలో ఏ యే item క్రింద ఎంత ఖర్చు అయినదో, ఇంకా ఎంత మొత్తం కేటాయించాలో తెలుస్తుంది, అనుభవం గలిగిన వారు పలుప్రాంతాలలో పర్యటించి ఏ యే ప్రాంతాలలో ఎటువంటి ఇబ్బందులున్నాయో తెలియపరుస్తారు. జిల్లా స్థాయిలో ఇటువంటి కార్యక్రమాన్ని రూపొందించడానికి అవకాశం ఉంటుందనుకొంటున్నాను. ఆ కమిటీలు త్వరలోనే ఏర్పడతాయి. వాటిలో యీ శాసన సభ్యులకు కూడా అవకాశం ఉంటుందని మనవి చేస్తున్నాను.

తరువాత అన్నపూర్ణ గురించి వారు కొంత చెప్పినారు. “ఇంత దూరం అన్న హిందూ మతం నున్న” అని ఎవరో చెప్పినారు. సంపూర్ణముగా ఆ పద్యమును నేర్చుకొని ఉంటే నేను సంతోషించే వాడిని. “ఇంత దూరమన్న హిందూ మతం నున్న పరమ భక్తి కామ అరిగె రామ” అని ఉండేది. ఆ పరమ భక్తుని మరచిపోయారే అని నాకు చాలాదుఃఖముగా ఉన్నది. ఆ పద్యం వ్రాసి సంఘంలో ఉన్న కుళ్ళును తొలగించుటకు ప్రయత్నించేసి, ఆ మకుటమును వ్రాసిన వారిని మరచిపోయారే అని నాకు విచారముగా ఉన్నది.

[13th March, 1958]

గలుగుతారు గాని, గ్రామసీమల్లో ఉన్న లక్షలాది వ్యజలకు చేయలేరు. అది కూడా ప్రభుత్వ బాధ్యతయని గుర్తించారా ?

MR. SPEAKER : Let the hon. Member resume his seat.

రావి నారాయణరెడ్డిగారు మాట్లాడినారంటే — వారు పార్టీ తరపున మాట్లాడినారు. మంత్రిగారు serious గా జవాబు చెప్పారు. ఇక అందరినీ allow చేయను.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య :—ఇప్పుడు కూడా నేను—challenge చేసి చెబుతున్నాను. జూన్ నెలలో కళాశాలలూ, పాఠశాలలూ తెరవబడతాయి. కనీసం ఒక గ్రామంలో హాస్టలు నడిపించడానికి ప్రయత్నించడని చెబుతున్నాను. కాని, అట్లా నడిపించకుండా—హరిజన వాడలలోనికి వెళ్లి, “మాది హరిజనుల కోసం సృష్టింపబడిన పాట్రి, మాది బీదల పాట్రి, మీగుడినెలలోనే ఉంటాము, మీతోనే తింటాము అని ప్రచారంచేసుకోవడం, మొసలికన్నీరు కార్చడం తప్ప ఒక్క చోటైనా కార్యరూపేణా చేసిన పాపాన పోలేదు. అందువల్ల, ఇక నైనా మాటలు కట్టిపెట్టి కృషిచేయాలి. తిపి మాటలచేత మధురమైన వాక్యాలచేత ముగ్ధులను చేయడమే గాని మంత్రిగారు ఏమీచేయడం లేదంటున్నారు. వారు మాటలు మాట్లాడుతున్నారే కాని ఒక పనిఅయినా చేయలేదుకదా ! నేను చేసిన పనుల నెన్నింటిని చెప్పను ? అందువల్ల యీ నాడు, మాటలు కట్టిపెట్టి, కార్యరూపేణాచేసి, అది కూడా ఆదర్శప్రాయంగాచేసి, ఎవరైనా పొరపాటు చేస్తున్నట్లయితే యీవిధంగా దిద్దుకోండి అని చెప్పడం మంచిది, సబబు, సముచితమైన విషయమని నేను స్పష్టం చేస్తున్నాను.

శ్రీ బి. రామారెడ్డిగారు మాట్లాడుతూ “తెలంగాణాలో హాస్టల్స్ పెట్టినా మని మంత్రిగారంటున్నారు, ఆయనకు యీ లెక్కలు ఎక్కడనుంచి వచ్చాయి. ఇదంతా అబద్ధం, ఎన్ని హాస్టల్స్న్నాయో నాకే తెలుసు” అనే అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చారు. మరి, వారెక్కడనుంచి సంపాదించినారో ఆ information నాకు తెలియదు. అయితే, నేను వారి వలననే Information పొందాలా, లేక దానికోసం ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటు చేయబడిన డిపార్టుమెంటు, ఉద్యోగులచేత information తెప్పించుకోవాలా? ఇక జిల్లావారీగా తెలంగాణాలో యీ సంవత్సరం కొత్తగా ఏర్పాటు చేయబడిన హాస్టల్స్ సంఖ్య చెబుతాను.

జిల్లా		హాస్టల్స్ సంఖ్య
(1) హైదరాబాదు	...	2
(2) కరీంనగర్	...	1

13th March, 1958]

(3) మహబూబ్ నగర్	...	2
(4) నల్లగొండ	...	15
(5) నిజామాబాదు	...	2
(6) వరంగల్	...	4
	మొత్తం	26

ఇవి అధికార పూర్వకంగా ఉద్యోగులచేత సేకరించబడిన లెక్కలు. వీటిని ఎక్కడ ఏర్పాటు చేశారో, అర్థం చేసుకోకుండా, కనీసం తెలుసుకోవానికై నా ప్రయత్నించకుండా యిటువంటి అర్థరహితమైన విమర్శలు చేయడం భావ్యం కాదని వినయపూర్వకంగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

జిల్లా లెవెలులో ఎంత ఖర్చు అవుతున్నదో, ఏమిటో తెలియడం లేదన్నారు. ఈ విషయమై ప్రభుత్వం యిప్పటికి కొన్ని సంప్రదింపులు జరిపినవి. కలెక్టరులను అడిగినది. జిల్లా స్థాయిలో కొన్ని కమిటీల సేర్పాటు చేయాలను కొంటున్నాము. అక్కడ వుండే హరిజన, వెనుకబడిన తరగతులకు చెందిన సభ్యులు, ఇంకా యితర సంఘ సేవా పరాయణులు—కలిగిన ఒక కమిటీని ఏర్పాటు చేస్తే జాగుంటుందను కొంటున్నాము. ఆ కమిటీకి కలెక్టరుగారే Chairman గా ఉంటారు. ఆ కమిటీవారే నెలకొక పర్యాయమో, రెండు నెలల కొక పర్యాయమో సమావేశం జరుపు కొన్నట్లయితే జిల్లా స్థాయిలో ఏ యే item క్రింద ఎంత ఖర్చు అయినదో, ఇంకా ఎంత మొత్తం కేటాయించాలో తెలుస్తుంది, అనుభవం గలిగిన వారు పలుప్రాంతాలలో పర్యటించి ఏ యే ప్రాంతాలలో ఎటువంటి ఇబ్బందులున్నాయో తెలియపరుస్తారు. జిల్లా స్థాయిలో ఇటువంటి కార్యక్రమాన్ని రూపొందించడానికి అవకాశం ఉంటుందనుకొంటున్నాను. ఆ కమిటీలు త్వరలోనే ఏర్పడతాయి. వాటిలో యీ శాసన సభ్యులకు కూడా అవకాశం ఉంటుందని మనవి చేస్తున్నాను.

తరువాత అస్పృశ్యత గురించి వారు కొంత చెప్పినారు. “ఇంత దూరం అన్న హిందూ మతం నున్న” అని ఎవరో చెప్పినారు. సంపూర్ణముగా ఆ పద్యమును నేర్చుకొని ఉంటే నేను సంతోషించే వాడిని. “ఇంత దూరమన్న హిందూ మతం నున్న పరమ భక్తి కామ అరిగె రామ” అని ఉండేది. ఆ పరమ భక్తుని మరచిపోయారే అని నాకు చాలాదుఃఖముగా ఉన్నది. ఆపద్యం వ్రాసి సంఘంలో ఉన్న కుళ్ళును తొలగించుటకు ప్రయత్నించేసి, ఆ మకుటమును వ్రాసిన వారిని మరచిపోయారే అని నాకు విచారముగా ఉన్నది.

[13th March, 1958

జి. రాములుగారు మాట్లాడుచూ మంత్రి రోడ్లమీద పోవుచున్నారే కాని పల్లెలకు పోవుటలేదని అన్నారు. నేను పర్యటన చేసిన గ్రామాలు ఏవో, వాటికి ఎలాంటి రోడ్లు ఉన్నవో కావలసినచో పూర్తి తెక్కలు యిచ్చుటకు సంసిద్ధంగా ఉన్నాను. నేను పర్యటించిన గ్రామాలలో నూటికి 50 పంతులుకు పైగా రోడ్లు లేని దారి డొంకలు లేని గ్రామాలకు పోయి ఉన్నచో ఆయన ఏమి చేయుదురో చెప్పమని అడుగుచున్నాను. ఆయన కాన్ స్టిట్యూయన్స్ లో ఎంత తిరుగుచున్నాడో తెలియదు.

తర్వాత మంత్రులు పర్యటన చేయకుండనే బత్తాలు పుచ్చుకొంటున్నారని అన్నారు. అది చాలా అన్యాయమైన ఆరోపణ. ఇంత బాధ్యతారహితమైన ప్రకటనను గౌరవ సభ్యులుగా వుండి అసెంబ్లీలో చేయడం మంచిది కాదని వారికి మనవి చేయుచున్నాను. ఇక ముందైనా పరిస్థితులను అవగాహన చేసుకొని మంచి ఉపన్యాసములు చేస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

వైద్య సౌకర్యములు లేవని కథలు చెప్పినారు. కథల మీద ఆధారపడితే లాభం లేదు. ఈనాటి వాస్తవ పరిస్థితులను గ్రహించి వాటి దృష్ట్యా మన కార్యక్రమం రూపొందించుకొని కొంత సేవ చేయుటకు ప్రయత్నించాలి. పెద్దన్న, మలు సూరుగార్లు ఎంత సేపు మాట్లాడినా వారి నియోజకవర్గం గురించే మాట్లాడినారు. దొడ్డా నరసయ్యగారు ఇల్లెందు ప్రాంతంలోని ప్రజల కష్టాల గురించి చెప్పినారు. నేను గూడ స్వయంగా చూచినాను. చెరువులకు మరమ్మత్తులు కావాలి. అంతే గాక టీచర్సును పాఠించాలని చెప్పినారు. ప్రభుత్వం ఆ ప్రయత్నంలోనే ఉన్నది. వారు అడిగిన విషయములను తప్పకుండ పరిశీలన చేసి ఆ కొండ ప్రాంతంలోని ఆ కోయ ప్రజలకు తగిన సహాయం చేస్తామని ప్రభుత్వం తరపున వారికి హామీ ఇస్తున్నాను. కృష్ణావతారంగారు ఇంకా కొంత మంది సభ్యులు ఈ వద్ద క్రింద కేటాయించిన మొత్తం చాలా తక్కువని అన్నారు. ప్రభుత్వం బాగా యోచించి ఏ వద్ద మీద ఎంత కేటాయించుటకు అవకాశ మున్నదో ఆ విధముగా బడ్జెటును రూపొందించింది. హరిజన విద్యార్థులనుండి పరీక్ష ఫీజు వసూలు చేస్తున్నారని అన్నారు. ఇప్పుడు పరీక్ష ఫీజు తీసుకొనుట లేదు. కాని స్పెషల్ ఫీజు తీసుకొంటున్నారు. ఆ విషయంలో కూడ ఆలోచించి ప్రభుత్వం మార్పు చేయుటకు ప్రయత్నిస్తుంది.

తరువాత భూములపై పెనాల్టీస్ సంగతి అడిగినారు. రెవెన్యూ శాఖా మాత్రులు ఆ విషయంగురించి ఆలోచించు చున్నారు. వారికి చేదోడు వాదోడుగా ఉండి ఆ విషయంలో త్వరలో తీర్మానం చేయుటకు ప్రయత్నం చేస్తాను.

Legal aid ను గురించి అడిగినారు. ఇప్పుడు క్రిమినల్ కేసులకు మాత్రమే

13th March, 1958]

ఇస్తున్నాము. Civil Cases విషయం అలోచనలో ఉన్నది. త్వరలోనే సహాయం లభించ గలదని అనుకొనుచున్నాను.

రుక్మిణమ్మగారు మంచి భాషలో చక్కని ఉపన్యాసం చేసినారు. అస్పృశ్యతా నివారణ సందర్భంలో దేవాలయ ప్రవేశ చట్టములు లేక Civil disabilities చట్టము, కేంద్ర ప్రభుత్వం చేసిన అన్ టచబిలిటి అఫెన్సు చట్టం అమలు జరిగినంత మాత్రాన ఈ కార్యక్రమములో మీరు దిగ్విజయం పొందలేరు. అది one way traffic కాకుండా సవర్ణులలో పరివర్తన రావాలి. హరిజనులు గూడ వృద్ధిలోకి వచ్చి విద్యనేర్చుకొని శుచి, శుభ్రత కలిగి ఉండాలి. అప్పుడే ఈ అస్పృశ్యతా రాక్షసి నశించుటకు వీలుంటుందని ఆమె చెప్పింది అక్షరాలా నిజం. వెల్ ఫేర్ పాఠశాలలలోనే కాక ఇతర పాఠశాలలలో కూడ మధ్యాహ్న భోజనం పెట్టాలన్నారు. ఆ విషయం మేము ఆలోచన చేసినాము. ఇతర పాఠశాలలలో హెచ్చుగా సవర్ణ హిందువులు కూడ ఉంటారు. వారు చూస్తుండగా హరిజన పిల్లలకు భోజనం పెట్టడం బాగుండదనే ఉద్దేశంతో పెట్టడం లేదు.

శ్రీ ఆర్.వి. రామకృష్ణరాజు (వదమలపేట):-అధ్యక్షా ! పూర్తిగా హరిజన పిల్లలు ఉన్నచోట కూడ భోజన వసతి కల్పించ సాధ్యం కాదన్నారు. ఆ విషయం రెండుసార్లు మంత్రిగారి దృష్టికి తీసుక వచ్చాను. ఆ విషయమును గమనిస్తారా?

శ్రీ డి. సంచీవయ్య:- గమనిస్తాము.

ప్రాథమిక విద్యార్థులకు ఎందుకు ప్రవేశమిచ్చినారని చెప్పుచున్నారు. హరిజన హస్తల్లును నడుపుచున్న వారంతా సరాసరి ఘట్టుఫారంకు మాకు విద్యార్థులు లభించరు. వల్లెలనుండి ఒక్కొక్కప్పుడు తల్లి దండ్రులకు మంచి సౌకర్యములున్నవని నచ్చచెప్పి కి వ తరగతి, నాలుగవ తరగతి చదువు పిల్లలను తీసికొని హాస్టల్సులో పెట్టి వారిని క్రమేణా వృద్ధిచేయుటకు వీలు ఉంటుందని చెప్పడం జరిగింది. అటువంటి పరిస్థితులలో వెంటనే దానిని రద్దు చేయడం బాగుండదని చెప్పుచున్నాను.

మాట్రా విషయంలో నేను ఆర్డరు వేసికూడ దాదాపు రెండు మాసములు అయినది. ఇంకా రాలేదని వారు అంటున్నారు. వెంటనే మాట్రన్ ను పంపుటకు ప్రయత్నంచేస్తాము.

ఆఫీసర్లు అటూ ఇటూ ఎక్కువగా తిరుగుతుంటారు. వారిమీద దుబారా ఖర్చు ఎక్కువగా అవుతున్నదని అన్నారు. మేము లెక్కలు వేసి చూచినా ఆఫీసర్లమీద అయ్యే ఖర్చు 9% కన్న అధికంగా లేదు.

[13th March, 1958]

అంతయ్యగారు మాట్లాడుచూ సంగారెడ్డిలోని హాస్టలులో భోజనం చాలడం లేదు అని అన్నారు. ఒక్కొక్క పిల్లవానికి ప్రభుత్వం 15 రూపాలు ఇస్తుంది. అది సబ్సిడైజ్డ్ హాస్టల్ అని జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి. హాస్టలు కయ్యే ఖర్చునంతా భరిస్తామని ఎప్పుడు చెప్పలేదు. పిల్లలకు భోజనం చాలుటలేదు, కాబట్టి మేము నడవ లేము అంటే ప్రభుత్వమే ఒక హాస్టలును ఏర్పాటుచేయుటకు సంసిద్ధంగా ఉన్నది.

అక్కడ ఒక వాగు ఉన్నది. హరిజనులు దాని ప్రక్కనే ఉండుటచే అప్పుడప్పుడు ప్రమాదములకు గురియగుచున్నారన్నారు. అందువల్లనే ఈనాడు గృహ వసతి విర్సరచే విషయంలో ఆఫీసర్లు priority fix చేసుకొని ఇవ్వమనిచెప్పినాము. ప్రమాదములకు గురిఅయ్యేవారికి ప్రథమ ప్రైయారిటీ ఇవ్వబడుతుంది.

తేనింగు సెంటర్సు, తంగెడు చెక్క విషయం రామలింగం, అంతయ్యగార్లు చెప్పినారు. కో ఆపరేటివ్ సంఘాలు ఏర్పాటుచేసుకొన్నచో వేలంపాట లేకుండ వారికే ఇవ్వబడుతుంది. కో ఆపరేటివ్ సంఘమును రిజిస్టరు చేసుకొనుటకు అయ్యే మొత్తమునుగూడ కట్ట నవసరం లేకుండ చేయమని వారు అడిగినారు. కాని ఒక్క దమ్మిడీ చేయకుండ “ఆ సంఘం, మునగనీ, తేలనీ నాకు బాధ్యత లేదు” అనే తత్వంలో సభ్యులు ఉన్నట్లైతే ఆ సంఘం ఎలా నడుస్తుంది? కాని కొన్ని సడలింపులు చేయుటకు ప్రయత్నం చేస్తున్నాము.

లచ్చన్నగారు మాట్లాడినారు. వారు కొంతకాలం ఈ శాఖను నిర్వహించినారు. ప్రతి కాలేజీలోకూడ ఒక హాస్టలు ఉండాలన్నారు. కాలేజీలు ఉన్న ప్రతి చోట హాస్టల్ను ఉన్నవని అనుకొనుచున్నాను. హరిజన విద్యార్థుల హాస్టల్నుకు lumpsum grants కాకుండా individual grants మంచివని అన్నారు. హాస్టలు మేనేజర్లందరూ ఏకగ్రీవంగా ఒక తీర్మానం చేసి హరిజనుల శ్రేయస్సుకోసం మొత్తంగానే ఇవ్వండని కోరడం జరిగింది. అంతేగాక ఎన్నో సంవత్సరములు హరిజన సంక్షేమంకోసం కృషిచేసిన వి. కూర్మయ్య, బి. యస్. మూర్తి, యస్. నాగప్పలాంటి పెద్దలు ఈ individual Grants కూడదు, అది మా వద్దతి కాదు అని ఏక కంఠంతో చెప్పినప్పుడు అన్యథా చేయడం భావ్యంకాదు. కాబట్టి జూన్ మాసంనుండి ఈ lumpsum grants పెట్టి, individual grants ను తీసివేస్తామని మనవిచేయుచున్నాను.

హౌసింగ్ విషయములో ఏవో అన్యాయములు జరిగాయని, కేంద్ర ప్రభుత్వముదగ్గర డబ్బు వున్నప్పటికి మనము ఏమీ ప్రయత్నం చేయటంలేదని వారు చెప్పారు. వారు మంత్రిగా ఉన్నప్పుడు ఎన్ని ఇంట్లు కట్టించారో, ఎన్ని గ్రాంటులు వున్నాయో నాకు తెలియదు. Low Income Group Scheme అని చెప్పారు. Low income group scheme కు అర్థం తెలిసివుంటే వారు ఆ విధంగా విషయ

13th March, 1958]

ర్పించివుండేవారు కారు. ఆ విషయం గురించి కో ఆపరేటివ్ సొసైటీ రిజిస్ట్రార్లుతో సంప్రదిస్తే వారు వీలులేదని చెప్పారు. రివేయింగ్ కెపాసిటీ, సెక్యూరిటీ మొదలైనవి వుండాలని వారు చెప్పారు. దూరల్ హౌసెస్ గురించి ప్రయత్నించాలని ఆలోచిస్తున్నాము. గత సంవత్సరం Backward classes కు లక్ష రూపాయలు దుర్వినియోగం అయినదని చెప్పారు. స్కాలర్ షిప్స్ గా మార్చామని చెప్పాము. Backward classes వారికి భవనాలకోసం సెంట్రల్ గవర్నమెంటు వారికి పథకాన్ని పంపిస్తే Backward classes housing scheme క్రిందనే ఇండ్లు ఏర్పాటు చేసేటప్పుడు 75% హరిజనులకు ఇవ్వాలని వారు చెప్పారు. ఆ ధనము దుర్వినియోగము కాలేదు అవకాశములు జారవిడువలేదని, భారత ప్రభుత్వముతో సంప్రదింపులు జరుపుతున్నామని వారికి గృహవసతి కల్పించటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తూన్నామని మనవిచేస్తున్నాను. అంకెల సంగతి చెప్పారు. మామూలు బడ్జెటులో ప్రొవిజన్ వున్నప్పుడు కొంచెము ఎక్కువ ఖర్చు అయినప్పటికీ రివైజ్డ్ ఎస్టిమేటు వేయవచ్చును. మొదటి సంవత్సరములో ఎక్కువ ఖర్చుపెడితే రెండవ సంవత్సరములో కొంత హెచ్చు ఖర్చుపెట్టవచ్చును. రెండవ సంవత్సరములో మరీ ఎక్కువ ఖర్చుపెడితే మూడవ సంవత్సరములో కొంత తక్కువ ఖర్చుపెట్టుతూ వుంటాము. ఏ విధముగానైనా మొత్తం 5 సంవత్సరాలలో ఖర్చుపెడతాము.

ఎరుకునాయుడుగారు సాలూరుగురించి మాట్లాడారు. సాలూరును ఏజన్సీగా పరిగణించటానికి, అక్కడ వున్న ఇబ్బందులను తొలగించటానికి ప్రయత్నిస్తాము. పండించినవాటికి అమ్మకపు సౌకర్యాలు కలుగజేయటానికి, మార్గాలను నిర్మించటానికి ప్రయత్నిస్తాము.

శ్రీమతి వాణి రమణరావుగారు చాలా చక్కని సలహాల ఇచ్చారు. హాస్టల్స్ లేక చాలా బాధపడుతున్నారని, వారికి సహాయం చేయాలని, మైలాక్ వంటి వ్యాపారస్థు లిచ్చిన అప్పులబాధను తగ్గించటానికి ప్రయత్నించాలనిచెప్పారు. అప్పుల విషయమై ప్రభుత్వమువారు order ను ఇవ్వబోతున్నారు. పెన్సిడెంట్ గారు ఆమోదించిన పిదప దానిని కేంద్ర ప్రభుత్వం తిరిగి పంపుతుంది. అది కొలిది రోజులలోనే వస్తుందనుకొంటున్నాము. అది రాగానే అమలు జరుపుతాము. అభివృద్ధిచెందని ప్రాంతములలో N. E. S. బ్లాకులను, ఏర్పాటుచేస్తున్నారు. గిరిజనుల ప్రాంతములలో ఎందుకు ఏర్పాటుచేయటంలేదని వారు ప్రశ్నించారు. అరకు, హుకుంపేట మొదలైన నాల్గుచోట్ల మల్టిపర్పస్ బ్లాకులను ఏర్పాటు చేశాము. ఒక్కొక్క బ్లాకుకు 27 లక్షలను ఖర్చుపెడుతున్నాము. N. E. S. బ్లాకులకు మనం 12 లక్షలు ఖర్చుచేస్తుంటే 15లక్షలు కేంద్ర ప్రభుత్వం ఇస్తున్నది. ఆ ప్రాంతాలలో వుండే గిరిజనులు, కోయవారికోసం ఖర్చుచేస్తున్నాము. కొత్త

[13th March, 1958]

జ్ఞాకులు వచ్చినప్పుడు భద్రాచలం ఏజన్సీని దృష్టిలో పెట్టుకొంటాము. దొడ్డా నరసయ్యగారు బిగ్గి విషయంగురించి చెప్పారు. దానిని గురించి ముఖ్యమంత్రి గారు చెప్పారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం ఇచ్చినా, ఇవ్వకపోయినా మేము చేస్తాము. కాని కేంద్ర ప్రభుత్వ సహాయమును అర్థిస్తున్నాము. ఢిల్లీ వెళ్ళినప్పుడు రత్నా గారితోకూడా మాట్లాడినాను. “మధ్యభారత్ లో నర్మదానదిపై ఇటువంటిదే నిర్మిస్తున్నాము, వాటికి సెప్టల్ గ్రాంటుగా ఇచ్చాము, తరువాత మీ ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోనిది తీసుకొని భద్రాచలం బ్రిడ్జికి సహాయం చేస్తా” మని వారు నాకు చెప్పారు. మోబైల్ హాస్టల్ సంగతి చెప్పారు. కర్నూలుజిల్లాలో చెంచువారి కోసం ఒక మోబైల్ హాస్టల్ వుంది. ఇంకా కొన్ని ప్రాంతాలలో వున్నాయి. భద్రాచలం పరియాలోకూడా ఒక మోబైల్ హాస్టల్ లను ఏర్పాటుచేయటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము.

ఏ జిల్లాలో ఏ జావులు కావాలో, ఎక్కడ పాతశాలలు కావాలో మొత్తం ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటా సర్వేచేయించమని N. K. లింగంగారు చెప్పారు. ఎచ్చటికి వెళ్ళిన అక్కడ కావలసిన వాటిని ఆ ప్రజలే అడుగుతూవుంటారు. సర్వేచేయించ వలసిన అగత్యంలేదు. మనవద్ద వున్న శక్తినిబట్టి మనంచేస్తే జాగుంటుంది. హరిజన క్రైస్తవులకు విద్యా సౌకర్యాలు, హాస్టల్ సౌకర్యాలు కల్పించాలని చెప్పారు. ఆంధ్రలో కల్పిస్తున్నాము. తెలంగాణాలో హరిజన క్రైస్తవులకు కూడా ఆ సౌకర్యాన్ని కలుగజేయాలని ప్రయత్నముచేస్తున్నాము. Jeeps సప్లయ చేయాలనివారు చెప్పారు 1957-58 బడ్జెటులో ప్రావిజన్ వుంది. ప్లాన్ ప్రకారం సరఫరా చేయటానికి ప్రయత్నిస్తాము. ఒక గ్రామంలో ఎలట్రీసిటీ వున్న మాలపల్లెలోను, హరిజనులు వుండే ప్రదేశములలోను దీపాలు వేయటంలేదని లింగంగారు చెప్పారు. అన్ని చోట్ల వేయమని మేము ఉత్తర్వులు ఇచ్చాము. నందికొట్కూర్ నియోజక వర్గములోనివారు కొంతమంది నా వద్దకు వచ్చి హరిజన వీధులలో కూడా లైట్లు వేశాము. అని చెప్పారు.

లేబర్ సొసైటీల గురించి కూడా వారు చెప్పారు. 10 వేలరూపాయల పని వున్నట్లయితే Tenders ను పిలువకుండా, డిపాజిట్ అడుగుకుండా చిన్నచిన్న పనులను ఈ సంఘాలకే ఇవ్వాలని ఉత్తర్వులు ఇచ్చాము. ఉద్యోగస్తులు సరిగా పని చేయటంలేదని అన్నారు. వారి గురించి కూడా మేము విచారిస్తాము. ఏనాడు లకు ప్రత్యేకంగా హాస్టల్ కాలనీలని వేమయ్యగారు చెప్పారు. ఏనాడులకు ప్రత్యేకంగా కాలనీవుంది. ఒక హరిజన స్త్రీ పొలంలో పని చేస్తుంటే ఆమెను వెళ్ళ గొట్టారని ఆ సంఘవారు చెప్పారు. ఆ భూమి గురించి రెవెన్యూ డిపార్టుమెంటు వారు ఏడిసిషన్ ఇచ్చారో, నాకు తెలియదు. న్యాయం కలుగటానికి ప్రయత్నిస్తాము.

13th March, 1958]

సర్వీసులలో హరిజనులకు జరుగుతున్న అన్యాయమును గురించి కొంత మంది చెప్పారు. 100 కి 16 ఉద్యోగాలు హరిజనులకు, 25 పెనుకబడిన వారికి రిజర్వు చేయబడ్డాయి. ఎక్కడైనా కొన్ని చోట్ల అన్యాయము జరిగితే వాటినే దృష్టిలో పెట్టుకొని సరిగా జరగటం లేదని చెప్పటం భావ్యం కాదని మనవి చేస్తున్నాను. ఎక్కడైనా అన్యాయములు జరిగితే గౌరవ సభ్యులు మాదృష్టికి తీసుకు రావాలి కోరుతున్నాను. మానవులం కాబట్టి ఎక్కడైనా పొరబాటు జరగటం సహజము "To err is human" అని అన్నారు. ఎక్కడైనా పొరబాటు జరిగితే దానిని సరిదిద్దటానికి సిద్ధంగా వున్నాము. సీతాకుమారి, సీతయ్యగుప్తగార్లు మాట్లాడటానికి అవకాశం లేనందువల్ల కొన్ని విషయాలను వ్రాసి ఇచ్చారు. ఆనందరావుగారు కూడా కొన్ని విషయాలు తెల్పారు. వాటన్నింటికి సమాధానం చెప్పటానికి వ్యవధిలేదు. వాటన్నింటిని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఆ కాద్యక్రమమును నడిపించటానికి ప్రయత్నిస్తామని మనవి చేస్తున్నాను.

ఈ పద్ధతు ఆమోదించ వలసినదిగా మీ ద్వారా గౌరవ సభ్యు లందరిని కోరుతున్నాను.

DEMAND NO. XXVII—*Welfare of Scheduled Tribes, castes etc.*

Rs. 2,39,16,100.

409 (1173) MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

To impress on the Government to expedite the proceedings to land acquisition to Harijans and Scheduled tribes and Vimukhta Jathis and also to the Backward classes.

The motion was negatived.

MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

To impress upon the Govt. to implement the Malayappan Report.

The motion was negatived.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA : I demand a division Sir:

The House then divided : Ayes 31; Noes 102;

The motion was negatived.

[19th March, 1958]

411 (400) *MR. SPEAKER* : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes etc. by

Rs. 100

నెల్లూరు జిల్లా, తాలూకా పెనుబర్తి గ్రామ హరిజనులకు ఇండ్ల స్థలము ఇప్పించుటలో జాప్యము చేయుచున్నందులకు.

The motion was negatived.

412 (127C) *MR. SPEAKER* : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

మైదరాబాదు నగరంలోని, మరియు తెలంగాణాలోని కాస్టాపాలిటన్ హాస్టల్స్ వెనుకబడిన జాతుల, షెడ్యూల్డ్ కేస్ట్రు, విముక్త జాతుల హాస్టల్స్ కు ప్రభుత్వమిచ్చు ధనసహాయం విద్యార్థులకు సరిపోవటంలేదు. ఉపోపాఖండాల్లోని వస్తున్న విషయాన్ని చర్చించుటకుగాను.

The motion was negatived.

SRI D. DHARMA BHIKSHAM : I demand a division Sir :

The House then divided : Ayes 31; Noes 102;

The motion was negatived.

413 (1271) *MR. SPEAKER* : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

హరిజనులు, వెనుకబడిన జాతులవారు, మరియు పేద ప్రజానీకమునకు ఇండ్ల స్థలాలు ఇప్పించుటలో ఇండ్ల నిర్మాణం చేయించుటలో విఫలత జెందినందులకు చర్చించుటకుగాను.

The motion was negatived.

414 (1216) *MR. SPEAKER* : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

షెడ్యూల్డ్ జాతులు, నిమ్నజాతులు వెనుకబడిన జాతులు మొదలగువారి అభివృద్ధికి తగినంత ధనాన్ని కేటాయించునట్లు చేయకపోవడం గురించి.

The motion was negatived.

415 (1215) *MR. SPEAKER* : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

13th March, 1958]

అడవి ప్రాంతాలలో నివసించుచున్న కొండజాతులవారు అడవి కలపను ఉచితంగా అనుభవించు అవకాశం కల్పింపక పోవడం గురించి.

The motion was negatived.

416 (1214) MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

కోయ ప్రజలకు భూములను కేటాయించి, ఎరువులు, విత్తనాలు, వ్యవసాయ పరికరాలు వశువులు సప్లయ చేయకపోవడం గురించి, వారి ఆర్థిక విధానాన్ని బాగుపర్చడానికి తగినంతగా తోడ్పడం గురించి.

The motion was negatived.

417 (1213) MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

కోయ ప్రజల విద్యాభివృద్ధికి, ఆరోగ్యాభివృద్ధికి తగిన శ్రద్ధ తీసుకొనక పోవడం గురించి.

The motion was negatived.

419 (240) MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

హరిజన గిరిజన విద్యార్థులకు సరియైన భోజన వసతులు మరియు స్కూలరు పిప్పలు ఇవ్వలేనందులకు.

The motion was negatived.

420 (573) MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

సూర్యాపేట తాలూకాలో హరిజన ఇళ్ల స్థలాల సమస్య ఒక ఫార్ముగా తయారై నందుకు.

The motion was negatived.

422 (554) MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

గ్రామాలలో అంటరానితనపు నిర్మూలన కొరకు ప్రచారం, దానివల్ల కలుగుచున్న అవకతవకలగురించి, దానికొరకు అనవసరంగా డబ్బు దుర్వినియోగం గురించి.

[13th March, 1958]

423 (553)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

సూర్యాపేట తాలూకా హరిజనులకు మంచినీటి బావులు లేక మురికి నీరు
త్రాగి నానా రోగాలకు గురిఅవుతున్న హరిజన కుటుంబాలు అందుకు ప్రభుత్వ
నిర్ణయమై ఖరీదు గురించి.

424 (552)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

సూర్యాపేట తాలూకా హరిజన ఇండ్ల స్థలాలు మంజూరి అయిన చాటిని
ఇప్పటివరకు ప్లాటుచేసి ఇచ్చుటకు గ్రామ పెత్తనదారి వర్గపు ఆటంకం, ప్రభుత్వ
ఉద్యోగుల వైఖరి గురించి.

425 (551)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

నల్లగొండ జిల్లా సూర్యాపేట తాలూకా హరిజనులకు ఇండ్ల స్థలాలు ఇచ్చు
టలో ప్రభుత్వంవారి ఉద్యోగుల సహకారమై ఖరీదు, ఇందు మూలంగా హరిజనులకు
కలిగే కష్టనష్టాలను గురించి.

The motions were negatived.

426 (411) MR. SPEAKER: The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

నెల్లూరు జిల్లా కోవూరు తాలూకా తరుణవాయి గ్రామ హరిజనులు
క్రయము భరించెదమని చెప్పుచుండినను, వారి పొలములకు నీటికాలువను
భూసంపాద చట్టము క్రింద వారికి కాలువను యేర్పాటు చేయుటలో జాప్యము
జరుగుచున్నందుకు.

427 (401)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

అత్తకూరు తాలూకా, కారిమెర్ల గ్రామ ప్రాథమిక సాంఘిక సంక్షేమ
పాఠశాలను హయ్యర్ ఎలిమెంటరీ స్కూలుగా మార్పు చేయుటలో జాప్యము
జరుగుచున్నందుకు.

428 (399)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

13th March, 1951]

నెల్లూరు జిల్లా ఆత్మకూరు తాలూకా కలువాయి గ్రామ హరిజనులకును, కోవూరు తాలూకా సిగ్గారెడ్డి పాలెం హరిజనులకు మంచినీళ్ళు జాబిన్నీ, కోవూరు తాలూకా (1) వెంకనపురం (2) పోతిరెడ్డి పాలెం గ్రామ హరిజనులకు మంచినీళ్ళ జాబిన్నీ, కోవూరు తాలూకా అన్నారెడ్డి పాలెం హరిజనులకు, పొదిలి మీర్జాపేట హరిజనులకు మంచినీళ్ళ జాబిన్నీ ఏర్పాటు చేయించనందులకు.

429 (398)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

నెల్లూరు జిల్లా కోవూరు తాలూకా 1. ఊటుకూరు గ్రామ హరిజనులు రామస్వామిగుంటకు పోవుటకు డొంకను 2. విడువలూరు గ్రామ హరిజనులకు డొంకను 3. ఎల్లాయిపాలెంను మజరా రామాపురం గ్రామ హరిజనులు ఇతర వెనుకబడిన జాతులకు జానుమువ పూర్తిగ భరించగలమని చెప్పుచున్నప్పటికీ భూసంపాద చట్టముక్రింద తమ భూములను యిప్పించుటలో జాప్యము జరుగుచున్నందులకు.

430 (396)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

నెల్లూరు జిల్లా కోవూరు తాలూకా 1. ఏరమిది మజరాపల్లెపాలెం 2. ఇన్కపాలెం మజరా జవాబ్ది లక్ష్మీపురం వెనుకబడిన జాతులవారు ఇండ్లస్థలము భూసంపాదన చట్టముక్రింద యిప్పించినయెడల భూమి పూర్తి క్రయము చెల్లించుటకు సిద్ధముగా నున్ననూ ఇండ్ల స్థలమును ఇప్పించుటలో జాప్యము జరుగుచున్నందులకు.

431 (397)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

నెల్లూరు జిల్లా నెల్లూరు తాలూకా 1. నేడూరు మజరా అల్లెపోలు దారపు పల్లెపాలెం వెనుకబడిన జాతుల భూసంపాదన చట్టముక్రింద తమకు డొంకను సంపాదించినయెడల ఆ భూమి పూర్తి క్రయము భరించుటకు ఒప్పుకొన్ననూ వారికి డొంకను యేర్పాటు చేయుటలో జాప్యము జరుగుచున్నందులకు.

432 (395)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled tribes etc. by

Rs. 100

నెల్లూరు తాలూకా 1. పరిడి 2. భీరంగుంట 3. మట్టిపాడు 4. పెదపు ఠేరు 5. ఇనమడుగు 6. మానెగుంటపాడు 7. చెల్లాయిపాలెం 8. రామరప్పడుగు

[13th March, 1958]

9. బుచ్చిరెడ్డిపాలెం 10. దువ్వూరు 11. సిద్దిపురం 12. వెంగారెడ్డిపాలెం.
13. దువ్వూరు మజరా దిబ్బలమీద మాలవాడ హరిజనులకు ఇండ్లస్థలము యిప్పించుటలో ఆలస్యము జరుగుచున్నందుకు.

The motions were negatived.

435 (786) MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

నంగారెడ్డి, మెదకు జిల్లా కేంద్రములో ఇంతవరకు హరిజనవసతి గృహము లకై భవన నిర్మాణము జరుగనందులకు.

436 (785)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

కనీసము అన్ని జిల్లా కేంద్రములలోనయిన హరిజన బాలకులకై వసతి గృహములను ఏర్పాటు చేయనందులకు.

437 (784)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

జిల్లాలలో గల హరిజన హాస్టల్సుకు సరిపోవు గ్రాంటు మంజూరు చేయ నందులకు.

438 (783)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

హరిజనులకు, పెద్దూర్జిల్లా కులాలవారికి గ్రామాలలో ఇండ్ల వసతి కల్పించు టలో ప్రభుత్వ ఆధికారులు చేయుచున్న ఆలస్యమును చర్చించుటకు.

439 (780)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, castes etc. by Rs. 100

హరిజనులకు, పెద్దూర్జిల్లా కులాలవారికి చిన్న చిన్న పరిశ్రమలు నేర్పుటకై ప్రోత్సాహము, సహాయము చేయనందులకు.

The motions were negatived.

446 (247) MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

13th March, 1958]

హరిజనులకు అన్నశృతను నివారణ చేయలేనందులకు, హరిజనులకు మరియు గిరిజనులకు గృహవసతులను ఏర్పాటు చేయలేనందులకు.

The motion was negatived.

447 (162) *MR. SPEAKER* : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100
For not providing house-sites to Harijans.

448 (163)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

For not providing drinking water wells to backward classes.

The motions were negatived.

452 (1068) *MR. SPEAKER* :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

To discuss the failure of the Government to provide house-sites, drinking water facilities and free medical aid, boarding facilities and free medical aid, boarding and lodging facilities for harijans.

The motion was negatived.

SRI B: SRIRAMA MURTY : I demand a divisions Sir.

The House divided : Ayes : 32 ; Noes : 103 ;

The motion was negatived.

453 (1067) *MR. SPEAKER* : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

కొండజాతి ప్రజలనుండి పశువుల పుల్లరి వసూలు నిలిపివేసి అడవి పంటలను అనుభవించే ఆటవిక ప్రజల హక్కును గుర్తించి విరివిగా రుణాలు మంజూరు చేయుట ద్వారా వ్యవసాయమునకు ప్రోత్సహించు విధానము లేనందున ప్రభుత్వమును విమర్శించేందుకు.

454 (1065)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

To criticise the failure of the Government to liquidate unemployment and under-employment of the scheduled Castes and Tribes.

The motions were negatived.

456 (973) *MR. SPEAKER* : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

[13th March, 1958]

వెనుకబడిన తరగతుల విద్యార్థులకు ఎక్కువ మార్కులు ప్రాతిపదికగా తీసుకొని ఆర్థిక సహాయం చేస్తున్నామంటూ ఆ ప్రాతిపదికను భగ్నపరచి ఆశ్రిత పక్షపాతం చూపుతున్నందుకు.

457 (972)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

ఇంటి స్థలాలు కేటాయించి ధనాన్ని ఖర్చుపెట్టినచోట కూడా స్థలాలను విడదీయటకు శి సం. రాలుగా ఆలస్యంచేస్తూ సుమారు 25 వేల రూపాయలను జీవం లేని ధనంగా తయారు చేస్తూవున్నందుకు.

The motions were negatived.

458 (965) MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

అస్పృశ్యతా నివారణ చురుకుగా జరుగనందుకు.

459 (964)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

హరిజనులకు ఇండ్ల స్థలములుయిచ్చే విధానములో ఆలస్యము జరిగినందుకు.

The motions were negatived.

460 (878) MR. SPEAKER : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

వెనుకబడ్డ తరగతుల ప్రజల విద్యాభివృద్ధికి కనీసం వారి గుడిశలలో రాత్రి పాఠశాలలు నెలకొల్పనందుకు.

461 (879)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc., by

Rs. 100

లంబాడీ, ఎరుకల, యానాది మొదలగు వెనుకబడ్డ తరగతుల ప్రజలను అన్ని రంగాలలో వారిమీద సాగుతున్న దోపిడీలను అరికట్టనందుకు.

462 (876)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

హరిజనుల శావుల మరమ్మత్తులకు మంజూరి అయిన సొమ్మును వారి ప్రతినిధులకే యివ్వక గ్రామాధికారులకు మాత్రమే యిచ్చి చేయించబూను కొంటున్నందుకు.

463 (877)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for

Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by

Rs. 100

13th March, 1958]

లంబాడీ, ఎరుకల మొదలగు వెనుకబడ్డతరగతుల ప్రజల అభివృద్ధికి ఎలాంటి శ్రద్ధ తీసుకోక పోవడం గురించి.

464 (875)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

హరిజనులకు మంచినీటి కాపులు తీయించుటకు, సురమ్మతులు చేయించుటకు సంవత్సరాల తరబడిగా జాగుచేస్తున్నందులకు.

465 (873)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Tribes, Castes etc. by Rs. 100

హరిజనులకు యిండ్లస్థలాలు యిప్పించుటలో మంజూరీచేసి పంపకం చేయుటలో ప్రభుత్వం తగినంత శ్రద్ధ కనబరచక పోవడం గురించి.

466 (874)

To reduce the allotment of Rs. 2,39,16,100 for
Welfare of Scheduled Castes, Tribes, etc., by Rs. 100

హరిజనుల యిండ్ల నిర్మాణమునకు ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకోక పోవడం గురించి.

The motions were negatived.

MR. SPEAKER : The question is :

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,39,16,100/- under Demand No. XXVII—Welfare of Scheduled Tribes, Castes, etc.”

The motion was adopted.

*The House then adjourned till Half Past Eight of the Clock
on Friday, the 14th March, 1958.*

